

Kalendárium svätých

Pracovný zošit o svätcoch a sväticiach

6. január: Zjavenie Pána, slávnosť, prikázaný sviatok

Čítanie zo svätého evanjelia podľa Matúša:

Keď sa za čias kráľa Herodesa v judejskom Betleheme narodil _____, prišli do eruzalema mudrci od východu a pýtali sa: „Kde je ten novonarodený židovský _____? Videli sme jeho _____ na východe a prišli sme sa mu pokloniť.“ Keď to počul kráľ _____, rozrušil sa a celý Jeruzalem s ním. Zvolal všetkých veľkňazov a zákonníkov ľudu a vyzvedal sa od nich, kde sa má narodiť _____. Oni _____ mu _____ povedali: „V judejskom _____, lebo tak píše prorok: ‚A ty, Betlehem, v judejskej krajine, nijako nie si najmenší medzi poprednými mestami Judey, lebo z teba vyjde vojvoda, ktorý bude spravovať môj ľud, Izrael.‘“ Tu si dal Herodes potajomky zavolať _____ a podrobne sa ich povypytoval, kedy sa im zjavila hviezda. Potom ich poslal do Betlehema a povedal: „Choďte a dôkladne sa vypyťte na dieťa. Keď ho nájdete, oznámte mi, aby som sa mu aj ja šiel pokloniť.“ Oni kráľa vypočuli a odišli. A hľa, hviezda, ktorú videli na _____, išla pred nimi, až sa zastavila nad miestom, kde bolo dieťa. Ako zbadali hviezdu, nesmierne sa zaradovali.

Vošli do domu a uvideli _____ s Máriou, jeho matkou, padli na zem a klaňali sa mu. Potom otvorili svoje pokladnice a dali mu dary: _____. A keď vo sne dostali pokyn, aby sa nevracali k Herodesovi, inou cestou sa vrátili do svojej _____.

1. Doplň biblický text:

*Ježiš, kráľ,
hviezdu,
Herodes,
Mesiáš,
Betleheme,
mudrcov,
východe, dieťa,
zlato, kadidlo
a myrhu, krajiny*

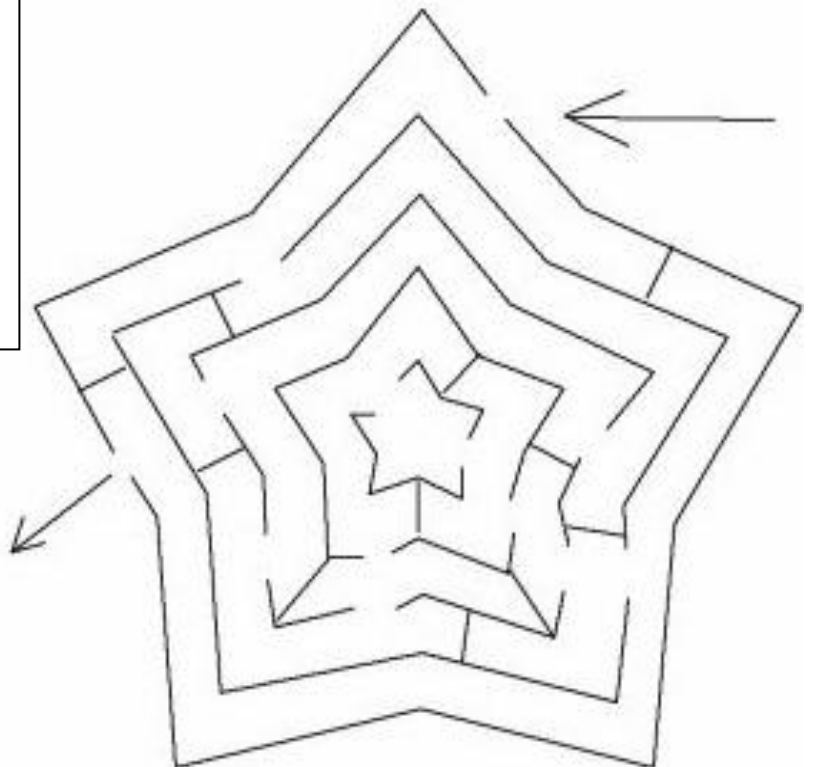
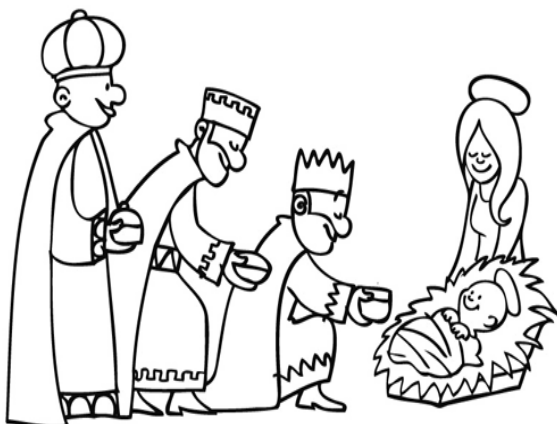
2. Bludisko: Pomôž mudrcom nájsť cestu.

3. Odpovedz:

1) Aké znamenie ukázalo mudrcom cestu?

2) Aké dary doniesli mudrci Ježišovi?

3) U koho sa zastavili mudrci v Jeruzaleme?

8. január: Bl. Titus Zeman, kňaz a mučeník

Titus Zeman sa narodil 4. januára 1915. Bol najstarší z desiatich detí. Nikomu sa nepodarilo odradiť ho od myšlienky na rehoľné povolanie. Na požiadanie rodičov, pretože boli chudobní, ho don Bokor odrádzal, že je ešte malý a v kláštore saleziánov bude bez mamičky a nebude môcť plakať, keď mu bude za ňou smutno. Od malého Titusa dostal odpoveď: „Prečo hovoríte, že tu nebudem mať mamičku? Áno, svoju pozemskú mamu tu nebudem mať, ale bude tu so mnou Panna Mária Pomocnica, ktorej som sľúbil, že keď vyzdraviem, prídem za ňou. Tá ma bude opatrovať a ochraňovať. Ja sa nerozplačem, lebo tu budem mať svoju nebeskú mamičku.“ Vtedy don Bokor kapituloval a povedal: „S tým chlapcom sa nedá rozprávať. Nedá sa odhovoriť, ten chlapec je povolovaný! Je to Božia vôľa, proti ktorej nemá zmysel bojovať!“ Teológiu začal študovať v roku 1937 v Ríme na Gregoriánskej univerzite. V štúdiu pokračoval v Chieri pri Turíne v Inštitúte teológie. Počas školského roku a prázdnin pomáhal ako asistent v oratóriu.

31.8.1950 prvý raz ilegálne odviezol klerikov do Turína

23.10.1950 druhý raz ilegálne odviezol klerikov, bohoslovcov a kňazov do Turína

9.4.1951 pokus o ilegálny prechod cez hranicu nevyšiel, zatkli ho, vypočúvali, mučili, väznili

22.2.1952 bol odsúdený v Bratislave na 25 rokov ťažkého väzenia (Ilava, Mírov, Jáchymov, Leopoldov a Valdice)

10.3.1964 Podmienečne prepustený na slobodu

1968 dostal súhlas verejne vykonávať kňazskú službu

8.1.1969 zomrel v Bratislave

11.1.1969 bol pochovaný v Bratislave – Vajnorochoch

30.9.2017 vyhlásený za blahoslaveného v Bratislave – Petržalke.

Osemsmerovka s tajníčkou:

E	I	N	A	V	Ú	Č	O	P	Y	V	M	V
I	A	I	M	É	H	C	H	O	R	O	B	A
N	R	A	K	Ú	S	K	O	U	B	T	L	J
E	Č	J	C	C	E	N	Í	E	K	S	A	N
V	P	Á	E	T	Z	A	T	D	U	E	H	O
A	R	C	V	A	V	A	N	R	T	R	O	R
R	E	H	O	L	N	É	S	E	S	T	R	Y
D	K	Y	L	C	S	H	O	V	N	M	E	É
Z	R	M	S	P	U	K	S	I	B	U	Č	P
U	O	O	O	V	T	S	Z	A	Ň	K	E	O
R	Č	V	H	V	I	L	E	G	Á	L	N	Y
Á	I	O	O	L	T	K	R	A	F	N	I	A
N	Ť	N	B	I	A	R	U	Ž	E	N	E	C

BISKUP, BLAHOREČENIE, BOHOSLOVEC, CHOROBA, CHÉMIA, ILEGÁLNY, INFARKT, JÁCHYMOV, KŇAZSTVO, MUKL, OBETA, PREKROČIŤ, RAKÚSKO, REHOĽNÉ SESTRY, RUŽENEC, TITUS, TREST, TRNAVA, URÁN, UZDRAVENIE, VAJNORY, VYPOČÚVANIE, ÚCTA

Predsavzatie: Modlitba za duchovné povolania:

Pane Ježišu, ako si jedného dňa povolal prvých učeníkov a urobil si ich rybármi ľudí, tak opakuj aj dnes svoje láskavé pozvanie: Pod' a nasleduj ma! Daruj mladým chlapcom a dievčatám milosť ochotne odpovedať na tvoj hlas. Podporuj v apoštolských námahách našich biskupov, kňazov, zasvätené osoby. Daj vytrvalosť našim seminaristom a všetkým, ktorí vytrvalo uskutočňujú ideál života úplne zasväteného tvojej službe. Prebud' v našich spoločenstvách misionársku horlivosť. Pošli, Pane, robotníkov na svoju žatvu a nedovoľ, aby ľudstvo zabľúdilo

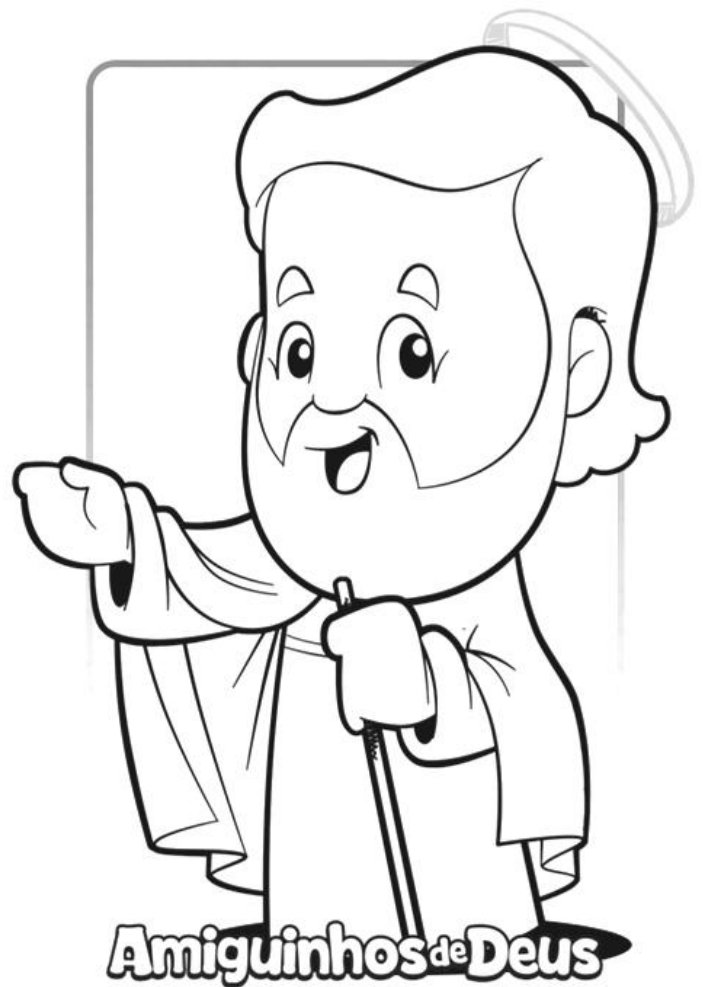
pre nedostatok pastierov, misionárov a osôb zasvätených službe evanjelia.

Mária, Matka Cirkvi, príklad každého povolania, pomáhaj nám odpovedať áno Pánovi, ktorý nás volá spolupracovať na Božom pláne. Amen.

Panna Mária, matka Krista - Veľkňaza, vypros pre naše Slovensko veľa svätých a horlivých kňazov.

17. január: sv. Anton, pustovník

Pôvod mena: z lat. Antonius – meno významného rímskeho šľachtického rodu. Anton sa narodil okolo r. 250 bohatým kresťanským rodičom v Kóme v Hornom Egypte. Rodičia veľmi skoro zomreli. Zanechali mu veľa peňazí, majetku a osirelú sestru. Keď mal asi dvadsať rokov, počul pri nedeľnej bohoslužbe slová: „Ak chceš byť dokonalý, choď, predaj, čo máš, rozďaj chudobným a budeš mať poklad v nebi. Potom príď a nasleduj ma!“ (Mt 19, 21). Anton sa zbavil väčšiny majetku, zvyšok predal, aby mohol dať peniaze chudobným. Odišiel na púšť, kde žil v prísnej askéze. Čas trávil čítaním, modlitbou, záhradkárstvom a pletením rohoží. Žil asketickým životom, ale keď sa o ňom rozšírila zvesť a prichádzalo za ním čoraz viac ľudí, ušiel pred nimi ešte viac do púšte. Zo svojej samoty odišiel iba dva razy: v r. 311, aby zorganizoval pomoc prenasledovaným kresťanom v Alexandrii; v r. 355, keď na žiadosť alexandrijského biskupa Atanáza išiel brániť pravú vieru proti bludárom ariánom. V púšti vytvoril prvú pustovnícku obec. Cisári Konštantín a Konštantínus ho v listoch, napriek tomu, že inklinovali k arianizmu, prosili o jeho modlitby, čo svedčí o veľkej vážnosti už u súčasníkov. Traduje sa, že jeho posledné slová boli: „Nasledujte Krista! Vystríhajte sa odpadlíkov a bludárov!“ V ikonografii je zobrazený ako starec s palicou a knihou; inokedy nesie ako berlu „kríž sv. Antona“ (v tvare písmena Tau).

Z legendy o pustovníkoch sv. Antonovi a sv. Pavlovi:

Anton uvidel snehobielo žiariaceho Pavla, ako obkolesený anjelmi, chórom prorokov a apoštolov vznáša sa do neba. Anton v momente padol na tvár, posypal pieskom svoju hlavu a plačúc, vzdychajúc povedal: „Prečo ma Pavol opúšťaš? Prečo odchádzaš bez rozlúčky so mnou? Tak som ťa neskoro spoznal a tak rýchlo sa vzdaluješ.“... Rýchlo vhuhol do jaskyne uvidel bezduché telo v stojacej polohe s rozopätými pozdvihnutými rukami. Najprv si myslel, že Pavol ešte žije a začal sa s ním modliť. Keď dlho nepočul žiadnych obvyklých povzdychov modliaceho, s plačom ho pobozkal a pochopil, že trup mŕtveho ostal v takejto úctivej polohe. Vyniesol ho vonku prezliekol do prineseného pláštá a spieval hymny a žalmy podľa kresťanských zvykov. Uvedomil si, že nemá motyku, aby mohol vykopať hrob. Začal rozmýšľať, čo urobí. Keď tak v duchu uvažoval, pribehli z hĺbky púšte dva levy. Najprv sa ich zľakol. Levy ale pribehli priamo k mŕtvemu telu blahoslaveného starca a vrtiac chvostmi ľahli si k jeho nohám a začali strašný rev. Anton chápal, že ho oplakávajú ako vedia. Potom začali labami vyhrabávať zem a vykopali jamu, do ktorej bolo možné uložiť človeka. Hneď potom, akoby sa domáhali odmeny za vykonanú prácu pokývali ušami a so zohnutými krkmi pribehli k Antonovi a lízali mu ruky i nohy. Pochopil, že prosia o požehnanie. Velebiac Boha za to, že zvieratá počúvajú želanie Boha, tak sa pomodlil: „Pane, bez ktorého sa ani lístok na strome nepohne, ani jeden vrabec na zem nepadne, daj im to, čo považuješ za potrebné.“ Pokynúc rukou im ukázal, aby sa vzdialili. Keď odbehli, vzal Anton na starecké ramená mŕtveho a uložil telo do hrobu a ako je zvykom zasypal zemou. Keď svitol nový deň Anton vzal tuniku, ktorú si Pavol uplietol z palmových listov. Vrátil sa do kláštora, a po poriadku všetko vyrozprával všetkým svojim spolubratom. Na slávnosti, ako bola Veľká Noc a Zoslanie Ducha Svätého, sa Anton vždy obliekal do tejto Pavlovej tuniky.

Pospájaj obrázok a nájdeš kráľa zvierat:

Predsavzatie: Vzorne sa postarám o domáce zvierata.

21. január: sv. Agnesa Rímska, panna a mučenica

Pôvod mena: z gr. hagné – čistá, nevinná. Agnesa bola dcérou bohatých kresťanských rodičov v Ríme. Ako dvanásťročnú ju požiadali o ruku syn mestského prefekta. Agnesa jeho ponuku odmietla a veľká láska zo strany prefektovho syna sa zmenila na nenávisť. Agnesu mestský prefekt obvinil z nepriateľstva voči štátu. Aby ju potupil, dal ju odviesť do miestneho nevestinca. Legenda hovorí, že ju tam chcel zneuctiť ohrdnutý pytač, ale náhle klesol mŕtvy. Podľa tej istej legendy ho však práve Agnesa modlitbou oživila. Prefekt vydal Agnesu sudcovi, ktorý ju rozkázal upáliť na Domiciánovom štadióne, dnes rímskom námestí Piazza Navona. Keď však plamene nijako neblížili mladej kresťanke, sudca vydal rozkaz, aby ju prebodli mečom. Bližšie správy o jej živote nemáme. Jej smrť sa datuje približne okolo r. 304. Sv. Ambróz (335 – 397) ako prvý o nej hovorí na základe ústnych správ prvých kresťanov. Rodičia svoju dcéru pochovali na cintoríne na Nomentánskej ceste.

Nad jej hrobom sa dnes týči bazilika postavená pápežmi Symmachom a Honóriom. Druhá a známejšia bazilika bola postavená na mieste jej umučenia.

Každoročne na jej sviatok pápež požehnáva **dva baránky**, z vlny ktorých sa potom **tkajú pália** – **zvláštny pás so šiestimi krížmi**, ktoré

sú **znakom hodnosti arcibiskupa**. Tie zvyčajne dostávajú od pápeža na sviatok sv. apoštola Petra 29. júna.

V ikonografii je skoro vždy zobrazená s baránkom, s obzvlášť dlhými vlasmi, ležiaca na horiacej hranici dreva.

OVEČKA

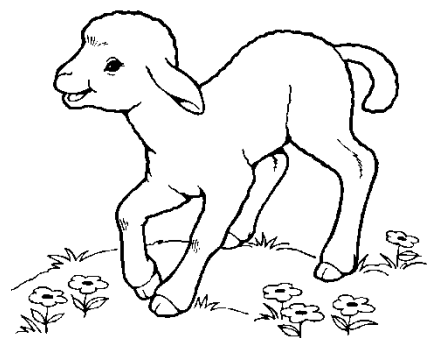
Aké vlastnosti má ovečka?

Kto sa stará o ovečku?

Aký úžitok má ovečka – čo sa dá vyrobiť z ovečky?

Vyhľadaj pieseň *Tvoja malá ovečka* na internete a nauč sa ju.

Zvýrazni vlastnosť ovečky, ktorú by si chcel mať, príp. ju prehliť.

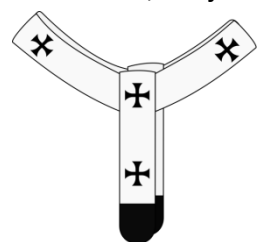

Osemsmerovka s tajničkou – zvolanie sv. Agnesy pred smrťou:

AGNESA, ARCIBISKUP, BARÁNKY, DAMAZ, DLHÉ VLASY, DVANÁŠŤ ROKOV, JEŽIŠ, KREŠŤANKA, KRÁSA, NEVESTINEC, NEVINNÁ, OVEČKA, PANNA, PREFEKT, PÁLIUM, PÁPEŽ, RADOŠŤ, RODINA, RÍMSKA, SILA, SVÄTÁ, SYMBOL, VLNA, ČISTÁ, ĽALIA, ŽENÍCH

PÁLIUM

Pálium je pevná stuha kruhového tvaru, ktorá je asi päť cm široká, má dva voľné konce visiace na hrudi a na chrbát, je zdobená 6 krížmi vyšíťmi čiernym hodváhom, a je súčasťou liturgického odevu pápeža a arcibiskupov - metropolitov latinskej cirkvi. Nosí sa na omšovom ornáte.

Zisti (internet, kňaz, katechéta...), komu udelil sv. Ján Pavol II. pálium a nebol arcibiskup – metropolita?

C	H	C	L'	K	R	E	S	Ť	A	N	K	A
E	T	M	A	R	O	D	I	N	A	P	A	T
R	K	D	L	H	É	V	L	A	S	Y	I	Ť
J	E	Ž	I	Š	C	A	E	P	Á	P	E	Ž
T	F	O	A	M	E	N	U	Č	R	K	T	E
N	E	V	I	N	N	Á	I	O	K	R	B	N
A	R	C	I	B	I	S	K	U	P	A	A	I
Ý	P	S	A	I	T	Ť	S	O	D	A	R	C
Z	Á	M	K	Á	S	R	Y	A	P	G	Á	H
A	L	I	S	T	E	O	M	P	A	N	N	R
M	I	V	M	Ä	V	K	B	Ý	N	E	K	V
A	U	Y	Í	V	E	O	O	V	N	S	Y	O
D	M	L	R	S	N	V	L	N	A	A	I	L

8. február: sv. Jozefína Bakhita, panna

Sv. Jozefína Bakhita sa narodila v Južnom Sudáne v r. 1869. Ako mladé dievča bola unesená a predaná do otroctva. Predaná a znovu predávaná na trhoch s otrokmi v El Obeide a Chartúme, jej majitelia s ňou brutálne zaobchádzali. Nepamätala si meno, ktoré jej dali rodičia. Bakhita, čo znamená Šťastná, je meno, ktorým ju ironicky nazval jej únosca.

V roku 1883 si ju kúpil taliansky diplomat, ktorý ju poslal do Talianska pracovať ako pestúнку pre dcéru rodinného priateľa, študujúcu so sestrami kanosiánkami. Práve tu Bakhita spoznávala Boha, ktorého „tušila vo svojom srdci – bez poznania, kým Boh je.“ V roku 1890 bola pokrstená a prijala meno Jozefína.

Neskôr si talianska rodina prišla vziať svoj „majetok“ späť do Afriky. Jozefína vyjadrila svoje rozhodnutie zostať. Keď rodina trvala na tom, aby išla aj ona, Jozefína zostala pevne rozhodnutá a neskôr napísala: „Som si istá, že Boh mi dal v tej chvíli silu.“ S podporou predstavenej sestier kanosiániek a benátskeho kardinála získala slobodu a neskôr vstúpila do noviciátu. Nasledujúcich 50 rokov žila život modlitby a služby ako sestra kanosiánka do svojej smrti v roku 1947.

Niekoľko týždňov pred svojou smrťou sv. Jozefína Bakhita znovu prežívala hrôzostrašné dni jej únosu. Viackrát kričala: „Prosím, uvoľnite mi reťaze.... Sú tak ťažké!“

Sv. Jozefína bola kanonizovaná v roku 2000. Je patrónkou unesených a obchodovaných ľudí.

Osemsmerovka s tajničkou: Bakhita mala 21 rokov, keď prijala sviatosť krstu a s ním meno Jozefína. Potom ju často bolo vidieť v kostole ako bozkáva krstiteľnicu a šepká – tajnička:

AFRIKA, ARABI, BAKHITA, BOŽIA VÔĽA, JAZVY, JOZEFÍNA, KRAJČÍRKA, KRST, MILOSRDENSTVO, MODLITBA, OBCHODOVANIE, ODPUSTENIE, OŠETROVATEĽKA, PESTÚNKA, PREDÁŤ, RADOSŤ, REHOĽNÉ SESTRY, REŤAZE, SAKRISTIÁNKA, SLUŽBA, SPRAVODLIVOSŤ, VŠETKO, ÚNOS, ÚSMEV, ĽUDIA, ŤAŽKÉ

Otázky:

1. Čo znamená meno Bakhita?
2. Odkiaľ pochádzala a kým bola sv. Jozefína Bakhita?

Úlohy:

1. Usmej sa na niekoho, kto je v škole neoblúbený.
2. Pomodli sa za kresťanov, ktorí sú dnes prenasledovaní v Sudáne a tiež za ľudí, ktorých uniesli a zotročili.
3. Vymaľuj obrázok.

T	A	U	S	A	O	Y	M	A	S	Ť	A	S	J
S	T	S	R	K	T	R	A	K	L	S	E	A	A
L	I	O	O	Ľ	D	T	C	N	É	O	Z	A	B
U	H	B	K	E	R	S	K	Á	O	V	A	K	O
Ž	K	C	T	T	U	E	E	I	Y	I	Ť	R	Ž
B	A	H	E	A	I	S	I	T	B	L	E	Í	I
A	B	O	Š	V	B	É	N	S	J	D	R	Č	A
K	T	D	V	O	A	N	E	I	O	O	Ľ	J	V
N	I	O	E	R	R	Ľ	T	R	Z	V	U	A	Ô
Ú	L	V	M	T	A	O	S	K	E	A	D	R	Ľ
T	D	A	S	E	D	H	U	A	F	R	I	K	A
S	O	N	Ú	Š	O	E	P	S	Í	P	A	O	Ž
E	M	I	L	O	S	R	D	E	N	S	T	V	O
P	R	E	D	A	Ť	O	O	Ť	A	Ž	K	É	U

10. február: sv. Školastika, panna

Pôvod mena: z lat. scholasticus – študent.

Pochádzala z Nurzie, z územia dnešného Talianska, kde sa narodila r. 480 spolu s Benediktom. Ich začiatok života pod srdcom matky akoby určoval ich spoločnú a podobnú cestu životom. V r. 480 vstúpila do kláštora, podobne ako jej brat Benedikt, neďaleko Subiaca. Neskôr bola predstavenou ženského kláštora v blízkosti kláštora na Monte Cassino, ktorý založil jej brat Benedikt. Zomrela 10. februára 542. Po smrti Benedikta (r. 547) bolo aj jej telo vložené do spoločného hrobu.

Považujeme ju za duchovnú matku rodín všetkých benediktínok. Je patrónkou mesta Subiaco, ochrankyňou proti dažďu a bleskom. V ikonografii je zobrazená v benediktínskom habite. Jej atribútmi sú: kríž, kniha, pastorál opátky.

Je predstavovaná s holubom. Spája sa to so správou sv. Gregora Veľkého, pápeža, ktorý jej venoval spomienku vo svojich Dialógoch. Hovorí v nich okrem iného, že keď sv. Benedikt pozeral zo svojej kláštornej cely na kláštor na Monte Cassino, v ktorom žila jeho sestra Školastika, videl v hodine smrti jej dušu v podobe bielej holubice, ako sa

vznáša do neba.

Obtiahni symbol sv. Školastiky a dokresli, čo chýba holubici:

14. február: sv. Valentín z Terni, biskup

Pôvod mena: lat. valens – mocný, silný, zdravý. Valentín spravoval v 3. storočí diecézu v Terni v Umbrii. Počas svojho pôsobenia údajne napriek zákazu sobášil mladé páry. Pri prenasledovaní kresťanov zomrel mučeníckou smrťou okolo r. 268. Jeho úcta sa dostala do Ríma už v 4. storočí. Biskupove pozostatky boli dočasne uložené vo Valentínovej bazilike na Via Flaminia. Valentín bol veľakrát zamieňaný s inými nositeľmi tohto mena. V stredoveku bol vzývaný ako orodovník počas ťažkých chorôb, zvlášť nervových a epilepsie. V románskych krajinách, v Anglicku a Spojených štátoch bol zvolený za patróna zamilovaných. V mnohých krajinách sveta sa 14. februára darujú zo strany mužov kvety ako dôkaz lásky. Korene tohto zvyku siahajú do ďalekej minulosti. V starom Ríme sa 14. februára slávil deň bohyne Juno, ktorá bola považovaná za ochrankyňu manželstva a rodiny. Ženám v rodine sa v tento deň darovali kvety. V obchodníckych mestách sa cechy moreplavcov, kupcov, remeselníkov a iné bratstvá 14. februára schádzali na spoločné priateľské posedenie. Je patrónom mládeže, cestujúcich a včelárov. V ikonografii je zobrazovaný ako kňaz v ornáte, s kalichom v ľavej ruke a s mečom v pravej; tiež v oblečení biskupa, ktorý uzdravuje chlapca z padúcnice.

Na Slovensku je jeho zobrazenie zriedkavé. Socha tohto svätca sa nachádza vo farskom kostole v Novákoch.

Osemsmerovka s tajničkou:

BISKUP, CHLAPEC, DIEVČA, DOBRO, DUCH, DUŠA, DÔVERA, LIST KORINŤANOM, LÁSKA, MANŽELSTVO, MENO, MILOVAŤ, MUČENÍK, MUŽ, NEBO, NEVESTA, NÁDEJ, OBETA, POCHOPENIE, POKORA, PRIJATIE, REŠPEKT, RODINA, SPOLU, TELO, TÚŽBA, VALENTÍN, VIERA, ZASNÚBENIE, ZAĽÚBENIE, ŽENA

o. Pavol Hudák: Priateľstvo

text z <http://www.hudakcd.sk/priatelstvo.html>

Keby sme nemali priateľov po boku, naše dni by boli chudobné. Žili by sme sami so sebou a stále by nám niečo chýbalo. Nerozvinuli by sme sa do tej plnosti, ku ktorej sme povolani. Ľudia, s ktorými sa môžeme navzájom obdarovávať citmi radosti, veselosti, s ktorými si rozumieme, opätujeme obeť, bytostne patria do nášho života. Každý chlapec, každé dievča túži po takomto človeku a táto túžba je v ľuďoch nezmazateľne zapísaná.

H	K	A	B	I	S	K	U	P	O	K	O	R	A
E	C	Š	B	J	Y	L	Á	S	K	L	B	Y	B
Y	S	U	E	O	M	N	N	D	Ô	V	E	R	A
E	M	D	D	A	E	L	A	B	Ž	Ú	T	T	N
I	Á	Z	O	V	T	S	L	E	Ž	N	A	M	M
N	Č	A	E	I	N	E	B	Ú	Ľ	A	Z	E	Í
L	I	S	T	K	O	R	I	Ť	A	N	O	M	
M	T	N	E	B	O	R	B	O	D	O	Í	E	U
A	K	Ú	E	I	T	A	J	I	R	P	T	B	Ž
K	E	B	Y	S	U	N	M	U	Č	E	N	Í	K
S	P	E	O	M	L	I	N	A	Č	V	E	I	D
Á	Š	N	E	B	O	D	C	E	P	A	L	H	C
L	E	I	N	E	P	O	H	C	O	P	A	O	L
A	R	E	I	V	S	R	M	I	L	O	V	A	Ť

Budovanie priateľstva

Priateľstvo sa buduje komunikovaním. Komunikovať neznamená len viesť rozhovor. Komunikovať znamená aj usmievať sa alebo smútiť, chytiť za ruku alebo odmietnuť ju, pozrieť si do očí alebo ich sklopiť. Znamená to chytiť pero a napísať list, zdvihnúť slúchadlo a vytočiť číslo, nechať odkaz, poslať pozornosť... Bez komunikácie sa nedá vytvoriť priateľstvo a bez nej chladne a vytráca sa.

Piliere priateľstva

1. Dôvera - ak priateľstvu zoberieš dôveru, stratí svoj obsah. Zostane ako prázdne slovo bez významu. Stratí sa nežnosť a dôstojnosť toho druhého. Už je len jedným z tých mnohých, s ktorými sa dennodenne stretávame na ulici.
2. Vernosť - ak chýba vernosť, nemožno hovoriť o priateľstve.

Vlastnosti priateľa/-l'stva

- Túžiť po stretnutí
- Navzájom sa prijať – nenútim ho za každú cenu robiť to, k čomu nemá vzťah. Vážim si jeho spôsob života.
- Rešpektovať sa – keď sa ho nepýtam, neradí mi, ale keď mi radí, vždy sú to dobré rady.
- Vychádzať si v ústrety
- Dôverovať si
- Pochopiť sa - obyčajne sa mi podarí uhádnuť aj jeho myšlienky. Viem, keď je vo svojej koži, ale viem, aj keď v nej nie je.
- Byť spontánny – nemusím nosiť masku a zatajovať svoje typické vlastnosti. Rozumie, čo je dobré a zlé. Cítim sa pri ňom vo svojej koži.

Zodpovednosť za priateľa

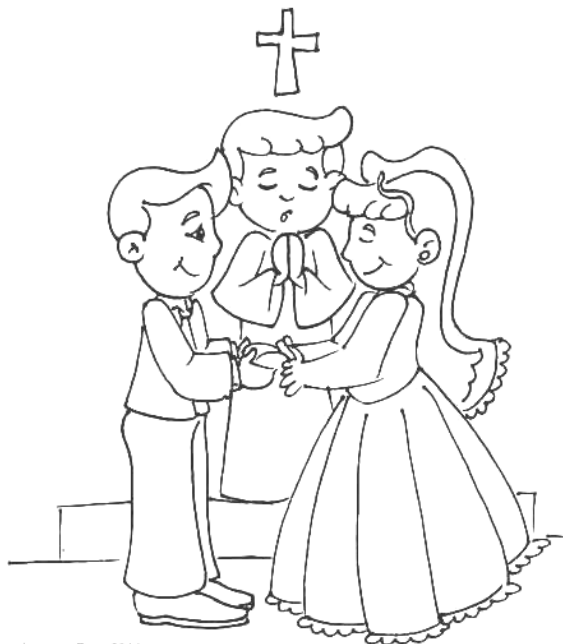
Ak si našiel priateľa, Tvojou povinnosťou je chrániť ho, aby v ťažkých chvíľach neskĺzol a neskomplikoval si život, aby nestratil duchovnú silu, vzťah k Bohu a dobročinnosť voči ľuďom. Každý z nás je zodpovedný za tento poklad, ktorý sa nesmie premárniť a znehodnotiť.

Pravidlá priateľstva

1. Skutočne sa zaujímať o druhých.
2. Každého osloviť menom (nie priezviskom).
3. Zdôrazňovať dobré vlastnosti druhých a nezvýrazňovať ich chyby.
4. Radovať sa z ich úspechu a dávať im to najavo.
5. Hovoriť o veciach, ktoré sú im príjemné.
6. Rešpektovať mienku a názory druhých.
7. Prijímať žarty.
8. Byť ochotný k spolupráci.

Desatoro priateľstva

1. Prijmi druhého aj s jeho chybami.
2. Rešpektuj u neho momenty krízy.
3. Nezabudni na jeho narodeniny.
4. Pošli mu pozdrav, keď si ďaleko.
5. Ochotne mu požičaj svoje veci.
6. Nebuď žiarlivý.
7. Nemysli si, že existuješ len ty.
8. Neznevažuj ho.
9. Neporovnávaj ho s niekým.
10. Neponižuj ho.

Otázky:

Modlíš sa vzťahy? Buduješ skutočné priateľstvá? Nie si sebecký/á? Vieš sa obetovať? Ako sa pripravuješ na manželstvo? Plánuješ uzavrieť sviatostné manželstvo? Modlíš sa za svojho životného partnera/ku? Spytuj si svedomie podľa Desatora priateľstva. Chodím do spoločenstva mladých alebo vyhľadávam samotu, virtuálnu realitu, viac komunikujem cez sociálne siete ako osobne?

23. február: sv. Polykarp, biskup a mučeník

Pôvod mena: z gr. polykarpos – mnoho plodný.

Polykarp sa stal biskupom v Smyrne na území Malej Ázie okolo r. 100 (dnešný Izmir, Turecko). Bol učeníkom sv. Jána, apoštola a evanjelistu. Okolo r. 116 sa stretol s Ignáčom Antiochijským, ktorý bol vedený na smrť do Ríma. Náboženskej obci v Smyrne i osobne biskupovi Polykarpovi sú adresované jeho dva listy. Za pápeža Aniceta bol v Ríme, kde sa riešila otázka, ktorá sa týkala určovania každoročného termínu slávania Veľkej noci. Neskôr ho obvinili, že podceňuje pohanské zvyky. Prokonzul ho prehováral, aby zaprel vieru. Polykarp mu odpovedal: „Osemdesiatšesť rokov slúžim Kristovi, nikdy som mu nespôsobil krivdu, akože by som sa mohol rúhať môjmu Kráľovi a Spasiteľovi?“ Bol odsúdený na smrť upálením, no plamene sa ho nedotkli. Prebodli ho dýkou 23. februára 155 (156). Napísal viacero spisov, zachoval sa len fragment Listu Filipanom – svedectvo apoštolskej tradície. Vykreslenie Polykarpovho mučeníctva je najstaršou správou a podáva svedectvo o úcte svätých v prvokresťanských časoch. Prvá písomná správa o bohoslužbe na počesť svätého sa týka oslavy výročia umučenia sv. Polykarpa (dies natalis) v 2. storočí. Jeho pozostatky sú v chráme S. Ambrogio della Massima v Ríme.

V ikonografii je zobrazený ako mučeník alebo biskup.

Z listu smyrnianskej cirkvi o mučeníctve svätého Polykarpa

Keď potom vyšľahol obrovský plameň, videli sme zázrak. Bolo nám dané vidieť to a boli sme zachránení, aby sme mohli aj iným zvestovať, čo sa prihodilo. Lebo oheň mal tvar oblúka ako lodná plachta, napnutá vetrom, a obklopoval mučeníkovo telo, ktoré bolo uprostred a vôbec nevyzeralo ako upečené mäso, ale (tajnička z osemsmierky):

A	K	K	O	U	H	P	P	E	D	U	Š	A	T	Y	Č	Ý
E	Ú	V	I	E	R	A	N	R	I	M	S	T	S	N	Ý	N
O	L	D	I	D	A	K	O	S	A	P	O	H	I	O	C	E
E	B	H	K	Í	N	E	Č	U	M	K	K	C	L	H	L	B
I	O	B	A	N	I	C	É	T	C	A	Y	A	A	E	I	E
N	Á	D	E	J	C	D	E	S	L	O	B	L	R	Ň	A	L
E	L	E	B	I	A	U	O	I	O	P	N	P	O	Z	Ô	E
S	V	Ä	T	Ý	L	C	C	R	T	O	A	Á	Á	P	Á	V
E	A	O	S	L	U	H	A	K	Š	V	M	N	K	P	K	Z
I	O	Z	V	U	B	O	C	Š	O	R	E	D	I	L'	E	L
R	L	I	S	T	F	I	L	I	P	A	N	O	M	D	E	Ž
K	A	I	Ž	Ú	C	T	A	Ž	A	Z	Í	L	A	Í	O	V
Z	L	A	T	U	P	E	Č	E	N	É	M	Ä	S	O	R	H
V	O	I	K	A	S	T	D	J	B	A	R	Ä	N	O	K	R
I	E	B	N	S	M	R	Ť	E	O	L	E	T	R	O	R	O
Z	P	Á	L	C	Á	N	G	I	V	A	T	E	B	O	E	N
É	V	P	E	C	E	L	K	R	E	S	Ť	A	N	I	A	I

A cítili sme takú lúbeznú vôňu, ako keby rozvoniavalo kadidlo alebo nejaká iná vzácna vonná látka.

AMEN, ANICÉT, APOŠTOL, BARÁNOK, CHLIEB, DUCH, DUŠA, HODINA, HRANICA, IGNÁC, JEŽIŠKRISTUS, KADIDLO, KALICH, KLINCE, KRESŤANIA, LIST FILIPANOM, LODNÁPLACHTA, LÁSKA, MUČENÍK, NÁDEJ, OBETA, OBLÚK, OBUV, OHEŇ, OPASOK, POLYKARP, POVRAZ, PÁPEŽ, RÍM, SILA, SLUHA, SMIRNA, SMRŤ, SVEDECTVO, SVÄTÝ, TELO, TERMÍN, UPEČENÉMÄSO, VEĽKÁNOC, VIERA, VZKRIESENIE, VÔŇA, ZVELEBENÝ, ZÁZRAK, ÚCTA, ŠATY, ŽIAK

Predsavzatie: Dnešný deň si budem dávať na svoje správanie, aby som nikoho neurzil a bol ku všetkým spravodlivý.

Ž 66, 10 – 17

*Veď ty, Bože, si nás vyskúšal,
pretavil si nás ohňom, ako sa taví striebro.*

Voviedol si nás do osídla,

na plecía si nám naložil súženia.

Nechal si ľudí chodiť po našich hlavách;

prešli sme cez oheň a cez vodu,

ale napokon si nám dal pookriať.

Vojdem do tvojho domu

so zápalnými obetami, splním ti sľuby,

ktoré ti zložili moje pery

a moje ústa vyriekli, keď som bol v súžení.

Bohaté žertvy ti prinesiem,

pre teba spálím barance,

obetujem ti býčky a kozliatka.

Podťe sem a počúvajte, všetci ctítelia Boží,

vyrozprávam vám, aké veľké veci mi urobil.

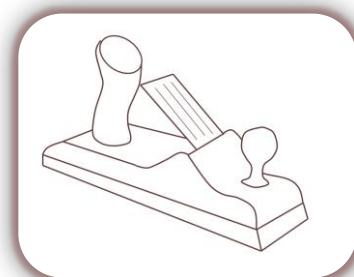
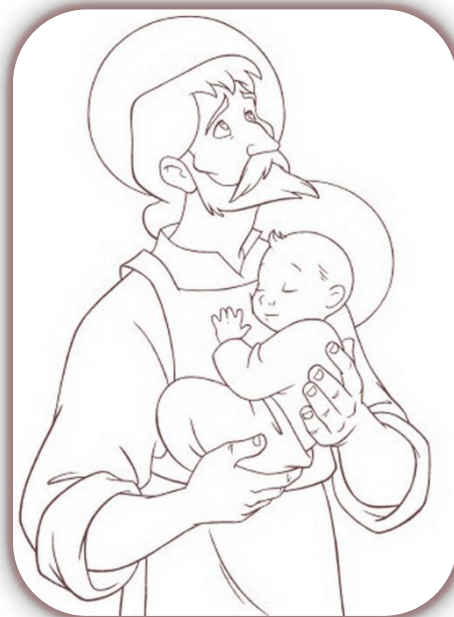
Moje ústa ho vzývali a môj jazyk velebil.

Vylúšti plamienky:

19. marec: Svätý Jozef, Ženích Panny Márie, slávnosť, neprikázaný sviatok

1. Kedy slávime slávnosť sv. Jozefa, ženícha Panny Márie?
2. Je na Slovensku slávnosť sv. Jozefa, ženícha Panny Márie prikázaným sviatkom?
3. Pod akým titulom si uctieваме sv. Jozefa liturgickou spomienkou 1. mája?
4. Aké modlitby poznáme k sv. Jozefovi?
5. Aké zamestnanie mal sv. Jozef a tiež aj Pán Ježiš?
6. Aký pracovný nástroj používal sv. Jozef? Obrázok vyfarbi.
7. Z ktorého izraelského kmeňa pochádzal sv. Jozef?
8. Ktorý izraelský kráľ bol Jozefovým predkom – zakladateľ kráľovskej dynastie?
9. Kým bol sv. Jozef pre Pána Ježiša?
10. Kto sa zjavoval sv. Jozefovi vo snoch a dával mu príkazy?
11. Do ktorej krajiny utiekol – emigroval sv. Jozef so svojou rodinou?
12. V ktorom meste sa usadil sv. Jozef po návrate do Izraela?
13. Koľko rokov mal Pán Ježiš, keď sa naposledy spomína vo Svätom písme sv. Jozef?
14. V ktorých desiatkoch radostného ruženca sa spomína sv. Jozef?
15. Ktoré vlastnosti sv. Jozefa by si chcel mať?

Osemsmerovka s tajničkou:

ČLOVEK, DUCH SVÄTÝ, HRIECHY, MANŽEL, MATÚŠ, MENO, MÁRIA, NARODIL, OCHRANCA, PORODÍ, POTAJOMKY, POTUPA, POČALA, POČALO, PREPUSŤIŤ, PRIJAŤ, PRIKÁZAL, PÔSTNE, SPRAVODLIVÝ, SVOJ ĽUD, SYN, SYN DÁVIDOV, UKÁZALO SA, UVAŽOVAL, VO SNE, VYSLOBODÍ, ZAMÝŠĽAL.

Predsavzatie: Naučím sa od sv. Jozefa vždy byť pozorný – slúžiť ľuďom ako Ježišovi.

J	U	P	L	A	Ľ	Š	Ý	M	A	Z	O	Z	E
S	V	O	J	Ľ	U	D	V	M	A	I	F	U	O
Y	A	R	Ť	R	O	B	I	P	A	T	R	I	N
N	Ž	O	I	L	A	K	L	O	O	N	Ú	Á	E
D	O	D	T	Y	O	M	D	U	P	T	Ž	Š	M
Á	V	Í	S	H	C	A	O	P	O	R	U	E	I
V	A	D	U	C	H	S	V	Ä	T	Ý	P	P	L
I	L	O	P	E	R	O	A	L	A	Č	O	P	A
D	K	B	E	I	A	L	R	I	J	K	Č	R	Z
O	E	O	R	R	N	A	P	D	O	Á	A	I	Á
V	V	L	P	H	C	Z	S	O	M	Z	L	J	K
V	O	S	N	E	A	Á	A	R	K	S	O	A	I
L	L	Y	P	Á	N	K	O	A	Y	V	A	Ť	R
N	Č	V	J	E	L	U	E	N	T	S	Ô	P	P

15. apríl: sv. Damián De Veuster, kňaz

Páter Damián, vlastným menom Jozef Damián de Veuster, bol skromný belgický kňaz a misionár malomocných.

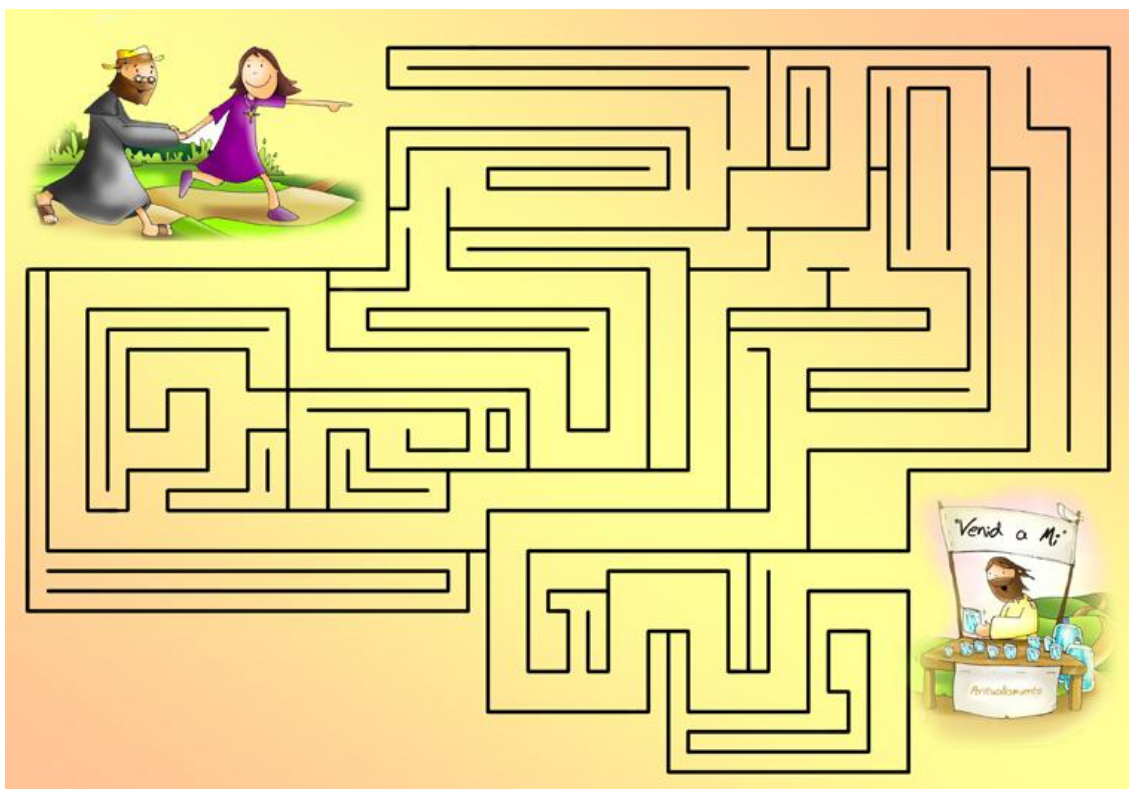
V roku 1864 sa ako misionár prišiel na Havaj, no svoje životné poslanie neočakávane našiel na ostrove Molokai, v domove ľudí postihnutých malomocenstvom. Boli vyhostení a ponechaní bez akejkoľvek pomoci. Žili v zlých životných podmienkach, spôsobených nedostatkom liekov, jedla a skromným bývaním.

Otec Damián si malomocných obľúbil a bojoval proti politickej a náboženskej opozícii. Svojou odvahou, vierou a vytrvalosťou presvedčil predstavených v rehoľnej komunite a ľudí vo vláde, aby mu poskytli zdroje potrebné na výstavbu kostola a obydlí na ostrove. Tiež sa mu podarilo zabezpečiť aj zásoby liekov, doktorov a sestry na pomoc svojim ovečkám. Nakoniec sa aj sám otec Damián nakazil malomocenstvom. Zomrel medzi tými, pre ktorých bol všetkým a ktorým obetoval svoj život. V roku 2009 bol svätorečený pápežom Benediktom XVI. Páter Damián je inšpirujúcim pravdivým mužom, ktorý svojou odvahou a horlivou láskou bojoval za práva tých, ktorých spoločnosť odvrhla.

Malomocenstvo – alebo lepra či Hansenova choroba je infekčná choroba, ktorá postihuje nervy, sliznicu a kožu a spôsobuje ju nedostatok vitamínu B2. Na koži sa objavujú škvrny, tie sa menia na vredy a hoja sa jazvami. Pri vývoji choroby dochádza k výraznému poškodeniu rôznych častí tela, napríklad článkov prsta. Svetový deň lepry si pripomíname 27. januára.

Predsavzatie: budem sa rozprávať s nesympatickým spolužiakom/čkou veľmi láskavo a nebudem posudzovať ľudí podľa zovňajšku.

Bludisko: Pomôž pátrovi Damiánovi prejsť bludisko k Pánu Ježišovi, ktorý je lekárom všetkých chorých, utrápených, zranených a má liek na malomocenstvo našej duše – hriech.

17. apríl: sv. Katarína (Kateri) Tekakwitha, panna

Kateri Tekakwitha žila v druhej polovici 17. storočia na území Severnej Ameriky. Jej otec bol Irokéz a kresťanská matka pochádzala z kmeňa Algonquínov. Príbeh o Ježišovi ju inšpiroval natoľko, že sa rozhodla opustiť rodnú dedinu, aby sa vyhla nechcenému sobášu. Po tom, čo sa uchýlila k jezuitom a ich misii, dala sa po náležitej príprave pokrstiť. Bola nadchnutá kresťanskou ideou lásky k blížnemu a oddanosťou Kristovi. Zomrela ako 24-ročná v r. 1680.

Už krátko po svojej smrti sa stala objektom úcty zo strany veriacich, ktorí si cenili jej zbožnosť a láskavosť. Aj preto je známa pod prezývkou „Ľalia Irokézov“. Už niekoľko rokov je jej zasvätená Národná svätyňa v malej obci Fonda v štáte New York. Spolu so sv. Františkom Assiským je patrónkou ekológie a životného prostredia. Za svätú ju vyhlásil pápež Benedikt XVI. dňa 21. októbra 2012.

Osemsmerovka s tajničkou:

Á	N	L	Č	L	E	N	Ľ	S	V	I	E	C	A
V	E	Á	C	I	R	K	E	V	Ť	I	Ž	Á	V
R	M	S	Ľ	U	B	Y	T	Ā	S	O	B	E	N
P	U	K	S	I	B	K	A	T	O	L	Í	K	A
S	H	A	B	Ž	Ú	T	V	E	T	E	O	M	N
A	C	N	A	R	H	C	O	C	A	J	B	O	I
D	E	D	I	Č	N	Ý	H	R	I	E	C	H	D
Ý	T	Ā	V	S	H	C	U	D	V	Č	E	L	O
Ž	A	T	O	V	I	Ž	L	Ť	S	O	D	A	R
I	K	V	D	E	P	O	S	L	Ú	C	H	A	Ť
D	U	Š	A	T	E	S	Y	N	I	D	I	K	M
P	R	Í	K	L	A	D	V	E	Ť	A	R	T	E
D	A	R	B	O	H	A	K	R	E	S	Ť	A	N
J	E	Ž	I	Š	K	R	I	S	T	U	S	M	O

BISKUP, CIRKEV, DEDIČNÝ HRIECH, DUCH SVÄTÝ, DUŠA, HLAVA, JEŽIŠ KRISTUS, KATECHUMEN, KATOLÍK, KRESŤAN, KRST, LIAŤ, LÁSKA, MATKA, MENO, NEBO, OBRAD, OCHRANCA, OLEJ, POSLÚCHAŤ, PRVÁ, PRÍKLAD, RADOSŤ, RODINA, SVETLO, SVIATOSŤ, SVIECA, SVÄTEC, SYN, SĽUBY, TÚŽBA, VODA, VYSLUHOVATEĽ, VÁŽIŤ, ČELO, ČLEN, ŽIVOT

Doplň:

Dátum krstu:

Miesto krstu:

Krstní rodičia:

Krstné symboly:

- Urči, ktoré sú krstné symboly a prirad' k nim ich význam.

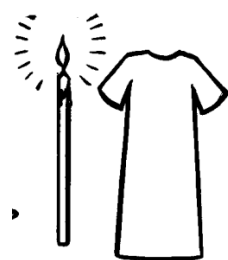
Viera

Čistota

Láska

Radosť

Pokoj

24. apríl: Sv. Juraj, mučeník

Pôvod mena: z gréc. geos – zem a orge – stavať; georgos – roľník.

Pochádzal z Kapadócie v Malej Ázii. Vstúpil do rímskych légii. Dosiahol hodnosť vyššieho dôstojníka tribúna. Počas prenasledovaní za čias Diokleciána r. 305 ako kresťan odmietol priniesť obeť rímskym božstvám. Bol ukrutne a dlho mučený. Ukrutnosti používané voči svätému Jurajovi museli byť výnimočné, keď medzi takým veľkým počtom mučeníkov, ktorí vtedy zahynuli za vieru, jemu udelili titul „Veľkého mučeníka“.

O kult i legendy o svätom sa pričínili križiacke výpravy. Jedna z nich táborila pri Lydde-Diospolis v Palestíne, ktoré je pokladané za miesto jeho umučenia.

Za svojho patróna ho uznávajú: Anglicko, Holandsko, Nemecko, Švédsko, Litva, Bosna; viaceré diecézy (Bialostocká a Wilenská arcidiecéza, Limburská a Piňská diecéza) a mestá (Ferrara, Neapol). Pod jeho ochranou

vzniklo mnoho rytierskych bratstiev a rehoľných zhromaždení.

Stal sa patrónom rytierov, žoldnierov, ľudí, ktorí majú spojenie so zbraňami a vojnou – puškármi, zbormajstrami, jazdcami, tankistami; taktiež je patrónom roľníkov a skautov. Je orodovníkom počas epidémií ako aj pri chorobách kože, malomocenstva. Patrí medzi štrnástich svätých pomocníkov.

V ikonografii je zobrazený v krátkej tunike ako rytier na koni, ktorý zabíja draka. Jeho atribútmi sú: anjel s vavrínovým vencom alebo s korunou, baránok, biela zástava alebo kopija s červeným krížom, kôň, palma mučeníctva, ako aj predmety jeho mučenia – klince, mlynský kameň a kolo, meč, drak.

Legenda z LEGENDA AUREA:

Pred dávnymi dobami bolo mesto, ktoré sa volalo Silena. Mesto bolo ohradené a malo mnoho veží. Ľudia v Silene hovorili: „My sa nemusíme ničoho báť. V tomto opevnenom meste sme v bezpečí.“

Jedného dňa však ľudia v Silene onemeli od strachu. Zviera, ktoré dlho spalo v jazere za mestom, sa znova prebudilo. Chvostom bičovalo povrch vody a vlny siahali až po hradby mesta.

Netvor bol hladný. Žiadal si potravu. „Čo mu máme dať?“ – pýtajú sa ľudia svojho kráľa. Tento im odpovedal: „Dajte mu všetko, čo chce, aby bol spokojný. Keď bude nasýtený, dá nám pokoj!“ Ľudia privliekli k múru všetko, čo len našli a hádzali to oblude do hrtana. Snažili sa naplniť jej gágor a zapchať papuľu. Ale netvor bol nenásytý. Jeho nenásytnosť rástla zo dňa na deň. On si žiadal živé mäso, denne dve ovce. „Ako to len všetko skončí?“ – nariekali obyvatelia Sileny. Keď sa im minuli všetky zásoby a všetky ovce, netvor bol hladnejší, ako na začiatku.

Ľudia sa vybrali za kráľom a povedali mu o svojej strašnej biede. „Čo máme robiť?“ – pýtali sa znova. A kráľ nato: „Dajte mu ľudí!“ Tak odteraz každý deň losovali, kto bude na rade: žena či muž, dievča či chlapec, mladý a či starý. Mesto upadlo do smútku. Všade bolo počuť len nárek a plač.

Až raz, jedného dňa padol lós na kráľovskú dcéru. Teraz mali ju obetovať tomu drakovi. Kráľ bol zúfalý. Teraz bedákal a nariekal s ľuďmi svojho mesta aj on. Rád by bol obetoval zlato a striebro, aby princeznú zachránil, ale ľudia zostali tvrdí: „Aj ty, kráľ, musíš plniť zákon, ktorý si dal pre nás!“

Kráľovská dcéra opustila mesto. Nešiel s ňou nikto. Bola samučička sama. Bola veľmi smutná, pýtala sa samej seba: „Ako to len skončí? Či niet (pre mňa) nijakého východiska?“ Jej cestu prekríži jazdec. Zástava s krížom viala vo vetre. Meno rytiera bolo Juraj. Tento sa pýta: „Ako ti môžem pomôcť?“ Ale kráľovská dcéra na neho zrukuje: „Uteč! Uteč, lebo potom aj ty musíš zomrieť!“

Ale Juraj tvrdohlavo zostal a žiadal, aby mu vysvetlila, z čoho má taký strach, čoho sa bojí, lebo kým jej to nepovie, on odtiaľto neodíde.

V tej chvíli bolo počuť hrozný rev. Drak vyliezol z vody, plul síru a z papule mu šľahal oheň. Juraj dvíha svoju kopiju a cvála rovno naproti netvorovi. Začína boj na život a na smrť.

Juraj draka premohol. V ňom prišiel jeden, ktorý mal odvahu postaviť sa proti nemu a v nerovnom boji nakoniec zvíťazil. Bol silnejší ako ten netvor. Juraj je veľkým hrdinom.

Kráľovská dcéra hodila svoj opasok okolo drakovho hrdla a ten ležal premožený pri jej nohách. Kráľ a všetci ľudia žasli. Pýtali sa: „Odkiaľ má Juraj takú silu?“

Juraj na nich zvolal: „Nebojte sa! Ja som sa na ten boj odvážil v ZNAMENÍ KRÍŽA. Premohol som draka v mene nášho PÁNA, JEŽIŠA KRISTA. S Božou pomocou aj vy dokážete premôcť každé zlo!“ Kráľ sa Jurajovi poďakoval. Ponúkal mu všetky svoje poklady. Juraj však všetko rozdal chudobným a odcválal na svojom koni.

Osemsmerovka s tajničkou:

S	S	L	O	H	O	M	E	R	P	L	A	V	O	K	A	Ď	O	P	B
Í	I	H	V	Ť	Č	L	O	V	E	K	Z	S	P	O	K	O	J	N	Ý
R	O	L	Ý	I	I	Ž	O	Ž	R	V	É	N	E	N	E	V	E	P	O
A	V	A	A	L	A	T	A	Ž	Í	R	K	Í	N	E	M	A	N	Z	V
B	E	D	Á	K	A	L	O	Ť	M	R	O	G	Á	G	U	L	P	L	O
E	R	N	S	Á	M	F	A	R	S	U	K	A	N	A	R	H	C	O	O
Z	Ý	Ý	M	C	N	Z	Ú	A	K	U	I	S	B	I	Č	O	V	A	Ť
P	N	N	Ú	E	I	T	M	Z	Y	S	I	N	A	Y	B	D	A	R	H
E	Z	V	T	L	N	U	U	O	D	V	U	G	I	V	A	R	R	J	Z
Č	O	Š	O	Y	Č	O	V	M	Ô	P	A	H	R	C	A	V	Y	A	Á
I	R	E	K	I	S	Ť	R	M	S	O	R	L	R	O	O	T	Ň	Ô	K
E	H	T	Č	N	Ň	Á	I	B	T	S	S	I	H	D	E	R	S	D	O
Ľ	O	K	K	E	A	N	N	R	O	T	Y	I	N	E	L	G	T	Á	N
U	Á	O	H	Á	U	R	Ž	E	J	A	E	K	L	C	I	O	U	A	Z
D	I	O	K	L	E	C	I	Á	N	V	C	T	A	N	E	T	E	P	P
I	C	A	I	Ž	I	R	K	E	Í	I	O	H	O	R	E	Z	A	J	R
A	I	C	Ó	D	A	P	P	A	K	Ť	E	D	V	Č	Z	J	N	Ť	O
M	Ô	C	Ť	K	A	L	L	A	H	A	Ľ	Š	A	O	Ž	Á	Š	Á	S
A	E	R	U	A	A	D	N	E	G	E	L	Y	B	O	S	Á	Z	Í	Ā
D	É	Z	L	Č	Z	A	C	H	R	Á	N	I	Ť	O	O	T	S	E	M

BEDÁKAL, BEZPEČIE, BIČOVAŤ, ČLOVEK, CHVOST, DIOKLECIÁN, DRAK, ERB, GEORGIUS, GÁGOR, HLADNÝ, HRADBY, HRDLO, HROZNÝ REV, JAZERO, KAPPADÓCIA, KRIŽIACI, KÔŇ, LEGENDA AUREA, LEŽAL, ĽUDIA, MENO, MESTO, MINULI, MÄSO, NARIEKALI, NENÁSYTNÝ, OCHRANA, OHEŇ, OPEVENENÉ, PATROCÍNIUM, PLAČ, POSTAVIŤ, POĎAKOVAL, PREMOHOL, PRINCEZNÁ, RÍMSKY DÔSTOJNÍK, SAMUČIČKÁ, SILA, SILNEJŠÍ, SKROTIŤ, SMRŤ, SMUTNÁ, SMÚTOK, SPOKOJNÝ, SÍRA, SŤATIE HLAVY, ŠĽAHAL, TVRDOHLAVO, UTEČ, VIALA, VODA, V ZNAMENÍ KRÍŽA, VŠETKO, ZACHRÁNIŤ, ZLO, ZVÍTAZIL, ZÁKON, ZÁSOBY, ZÁSTAVA S KRÍŽOM, ZÁZRKY, ZÚFALÝ

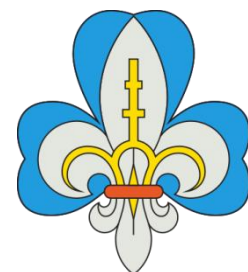
Predsavzatie:

Vždy sa budem zastávať slabších. Postavím sa vždy na obranu dobra.

Kto sú skauti?

Skauting (z angl. scouting < scout prieskumník < starofr. escoute < lat. auscultare= načúvať) je výchovné hnutie/systém mládeže zamerané na celkový rozvoj osobnosti mladého človeka. Má výrazné filantropické, humanistické a kozmopolitné črty. Svoj výchovný zámer sa snaží dosiahnuť tzv. skautskou metódou, ktorá zahŕňa 7 prvkov:

- aktívny pobyt v prírode (turistika, táborenie, ochrana prírody),
- fungovanie v malých tímoch (družinový systém),
- prax, aktivity a hry namiesto teórie (učenie sa činnosťou),
- prítomnosť stabilných hodnôt (sľub a zákon),
- inšpirujúce a atraktívne libretá a námety pre činnosť (symbolický rámec),
- rôzne výzvy, skúšky a ciele pre osobnostný rast (osobné napredovanie),
- priateľská pomoc dospelého.

Skauting využíva zmysel mladých ľudí pre romantiku a priateľstvo. Vychováva ich aj v rôznych praktických zručnostiach, k pevnej vôli, dôveryhodnosti a čestnosti, tímovej práci, vodcovským zručnostiam, zodpovednosti za seba a okolie, osobnej iniciatívy a pod.

V súčasnosti má vyše 38 miliónov členov vo všetkých krajinách sveta okrem 6 totalitných štátov.

25. apríl: sv. Marek, evanjelista

Pôvod mena: z lat. Marcus; teoforické meno boha vojny Marsa – bojovník, bojovný, zasvätený bohu Marsovi. Evanjelista Marek pochádzal z Jeruzalema. V knihách Nového zákona vystupuje pod menom Ján, Skutky apoštolov (Sk 12, 12) ho spomínajú ako „Jána, ktorý sa volá Marek“, syn Márie, ktorá bola vlastníčkou domu, v ktorom sa konala Posledná večera. Bol učeníkom sv. Petra. Jeho evanjelium zachytáva vo veľkej miere katechézy apoštola sv. Petra. Marek so svojim príbuzným Barnabášom sprevádzal Pavla na jeho prvej misijnej ceste. Počas dlhšieho pobytu v Ríme bol v blízkosti apoštola Petra, ktorý ho nazýva „svojím synom“ (porov. 1 Pt 5, 13). Podľa tradície sv. Marek založil kresťanskú

obec v Alexandrii, kde bol prvým biskupom. Tam bol zaistený a vlečený cez mesto do väzenia. Zakrátko podstúpil mučenícku smrť (okolo r. 67). Je patrónom spisovateľov, notárov, murárov, košíkárov, sklárov, ako aj miest: Benátok, Bergama; aj Albánska. Vyzývajú ho počas jarnej sejby ako aj v otázkach počasia. Benátky, kde sú uložené jeho relikvie, prinesené z Alexandrie postavili na jeho počesť baziliku – posvätenú v r. 836. Dnešná pochádza z r. 1063 – 1074. V ikonografii je zobrazený v oblečení arcibiskupa, s páliom, alebo ako biskup východného rítu. Drží v ruke zatvorenú alebo otvorenú knihu. Symbolizujú ho okrem iného lev s krídlami – jeden z evanjeliových symbolov (pretože Marek začína evanjelium kázaním sv. Jána Krstiteľa na púšti); tiež lev pri nohách, figovník, zvitok.

Pospájaj čísla a symbol sv. Marka vyfarbi.

Predsavzatie: Prečítam si Evanjelium sv. Marka.

28. apríl: sv. Peter Chanel, kňaz a mučeník

Narodil sa v roku 1803 v mestečku Cuet vo Francúzsku. Už v útlom detstve intenzívne prežíval túžbu pracovať pre spásu neveriacich. V roku 1827 bol vysvätený za kňaza. Vo svojom kňazskom poslaní sa venoval najmä mladým, výučbe katechizmu, trpezlivému prístupu k hriešnikom a návštevám chudobných. Dôraz však neustále kládol na rast osobnej svätosti v modlitbe, pôste a štúdiu. Za vzor pri výchove mládeže, ľudových misionárov a misionárov na evangelizáciu pohanov si vzal Pannu Máriu. V roku 1830 vstúpil do Spoločnosti Máriinej a v roku 1837 sa začala jeho misijná služba spolu s bratom Nizierom na ostrove Futuna v Oceánii. Napriek mnohým prekážkam sa mu

podarilo mnohých obrátiť na vieru, za čo ho z nenávisti voči viere roku 1841 úkladne zavraždili. Za blahoslaveného ho vyhlásil pápež Lev XIII. v roku 1889 a za svätého pápež Pius XII. v roku 1954. Súčasne ho tento pápež vyhlásil aj za patróna Oceánie.

Svätý Peter bol šťastný, že pre Ježišovo meno mohol znášať od pohanov mnoho potupy, zosmiešňovania a nakoniec zomrieť mučeníckou smrťou. Nech je tento svätec príkladom všetkým pravoverným katolíkom, aby sa pri zastrašovaní a potupovaní zo strany nepriateľov Kristovho evanjelia potešili slovami Spasiteľa: „Blahoslavení ste, keď vás budú pre mňa potupovať a prenasledovať a všetko zlé na vás nepravdivo hovoriť; radujte sa a jasajte, lebo máte hojnú odmenu v nebi.“ (Mt 5, 11-12).

Do kríža napíš Najsvätejšie meno. Má päť jazykoch.

písmen. Môžeš ho vyhľadať aj v iných

Predsavzatie: Nevezmeš Božie meno nadarmo: Vždy s úctou budem vyslovovať Božie meno, meno Pána Ježiša, Panny Márie a svätých.

29. apríl: sv. Katarína Sienská, panna a učiteľka Cirkvi, spolupatrónka Európy

Pôvod mena: z grec. kathara – čistá, cudná, mravná.

Narodila sa 25. marca 1347 v Sienne. Bola predposledným dieťaťom z dvadsiatich piatich. Už ako niekoľkoročné dievča bola preniknutá duchom nábožnosti. Ako 10-ročná vstúpila do rehole dominikánok. Ostala terciárkou. Modlitba, pokánie, služba malomocným naplňali jej mladý život. Vo veku 20 rokov je už veľkou mystičkou. Dňa 1. apríla 1375 dostala stigmaty, ktoré skrývala. Z jej meditácií a duchovných zážitkov sa zrodilo zaangažovanie vo veci Cirkvi a sveta. Počas konfliktov na území Itálie i v samotnej Cirkvi bola sprostredkovateľkou pokoja. Vyžadovala od pápežov, sídliacich vtedy v Avignone, aby sa vrátili do Ríma. Keď jej listy boli neúčinné, vybrala sa do Avignonu, aby naklonila Gregora XI., čo sa skutočne stalo r. 1377. Po jeho smrti, na želanie Urbana VI., odišla do Ríma, aby tam pracovala pre dobro Cirkvi. Zomrela 28. apríla 1380 vo veku tridsaťtri rokov. Zachovalo sa 381 listov, ktoré diktovala. Jej telo sa nachádza v rímskom kostole S. Maria sopra Minerva; hlava je uložená v rodnom meste v Kostole sv. Dominika, kde sa nachádza aj autentický obraz sv. Kataríny (od Andrea Vanniho). V ikonografii je zobrazená v habite dominikánky, v trňovej korune, s krížom v rukách, s ružencom. Drží tiaru. Znázornená je aj s dieťaťom Ježišom, ktoré jej podáva prsteň – znak mystických zasnub. Jej atribútmi sú aj: lebka, diabol pri nohách, kríž, ľalia, srdce.

Osemsmerovka s tajničkou – titul, akým oslovovala kňaza:

AVIGNON, CHORÝ, DARSÍZ, DOMINIKÁNI, EUCHARISTIA, FLORENCIA, GREGORXI, LISTY, MIER, MOST, NEBO, PORADKYŇA, PROBLÉMY, PRSTEŇ, PÁPEŽI, RAJMUND, RÍM, SIENA, SOBÁŠ, STIGMY, TIARA, UKRIŽOVANÝ, UČITEĽKACIRKVI, VEDENIE, VYPOČÚVANIE, VÍZIE, ZÁŽITKY, ÚCTA, ÚLOHA, ĽALIA, ŠĽACHTICI

S	E	I	N	A	V	Ú	Č	O	P	Y	V	L	P
A	A	I	C	N	E	R	O	L	F	M	I	E	R
R	G	R	E	G	O	R	X	I	D	G	K	E	S
A	E	U	C	H	A	R	I	S	T	I	A	I	T
J	Y	K	T	I	Ž	Á	Z	T	I	T	Ň	Z	E
M	P	R	O	B	L	É	M	Y	C	S	Y	Í	Ň
U	Č	I	T	E	Ľ	K	A	C	I	R	K	V	I
N	Ý	Ž	K	R	Í	M	O	S	T	A	D	E	Ž
D	S	O	B	Á	Š	C	R	I	H	R	A	D	E
A	I	V	S	A	H	O	L	Ú	C	A	R	E	P
R	E	A	N	O	N	G	I	V	A	I	O	N	Á
S	N	N	R	E	A	I	L	A	Ľ	T	P	I	P
Ľ	A	Ý	B	T	U	S	N	A	Š	Z	C	E	E
Z	D	O	M	I	N	I	K	Á	N	I	M	Ú	I

Predsavzatie: Budem sa modliť za Cirkev a za kňazov.

Sv. Katarína Sienská – oroduj za nás!

Panna Mária – Kráľovná mája

*Kvetinky májové,
Márii sa kloňte,
zvončeky hájové,
Márii zazvoňte,
vzdajte česť a úctu
najčistejšej Panne,
proste ju, nech na nás
z výšin neba zhliadne.*

Mesiac **MÁJ** oddávna sa v Cirkvi slávi ako **mesiac Panny Márie**. Je venovaný jej úcte a najmä rozjímaniu o jej krásnych čnostiach, o jej moci a добрote, o jej svätom živote tu na zemi a oslávení v nebi. Celým mesiacom zaznieva vyzvanie a oslava jej mocného príhovoru u Boha v krásnych **Loretánskych litániách**.

Májová pobožnosť má svoj pôvod v 18. storočí v Taliansku a odtiaľ sa postupne rozšírila do iných krajín Európy a potom do celého kresťanského sveta.

Ako na jar vyráža zeleň, aj mariánsky mesiac môže byť pre nás začiatkom nového duchovného života. Môže to byť príležitosť stvárňovať si podľa vzoru Panny Márie svoj duchovný charakter a vychovávať vnútorného človeka. Sme to, čo z nás urobili naše matky. Veľký ctiteľ Panny Márie **svätý Ľudovít Grignon z Montfortu** (17. stor.) nás uisťuje, že s Pannou Máriou sa za jeden mesiac dá urobiť väčší pokrok ako za mnoho rokov bez nej. Keď k nám príde Máriino kráľovstvo, príde aj kráľovstvo Kristovo. Budeme sa cítiť skutočne šťastní, ak sa budeme usilovať stále väčšmi milovať Pannu Máriu a ak to budeme učiť aj iných.

Dánsky básnik Jørgenson o svojom obrátení z luteránstva a ateizmu na katolícku vieru hovorí toto: *"Moja matka každý večer čítavala celej rodine jednu stránku z Biblie. Prv než som šiel spať, modlieval som sa kľáčačky pri posteli modlitbu Otčenáš. Raz, ako som tak kľáčal v mesačnom svetle, pripojil som k Otčenášu aj modlitbu Zdravas Mária. Našiel som túto modlitbu náhodou v jednej knihe. Táto modlitba sa mi veľmi zapáčila. Môžem povedať, že ma obrátila na pravú katolícku vieru práve modlitba Zdravas Mária. Prostredníctvom Matky Márie som sa vrátil k Matke – katolíckej Cirkvi."*

Tento významný spisovateľ je známy ako autor životopisov svätých. Jeden z týchto životopisov sa začína slovami: *"Na počiatku bola matka... Dieťa sa stáva tým, čím je matka. Tým, čím chce matka, aby sa stalo... Dieťa bude sväté, ak sa matka orientuje na Boha, ak kráča po Božej ceste..."*

A tak v tomto mariánskom mesiaci prejavme každý svojím vlastným spôsobom patričnú úctu Matke Syna Božieho i našej nebeskej Matke Panne Márii.

1. máj: sv. Jozef, robotník

Pôvod mena: z hebr. Jóseph – Boh pridá, rozhojní.

Bol to muž veľkej viery so zmyslom pre rodinu. Nasadil všetko! Stal sa mužom viery, obetavým manželom a pred zákonom otcom, ktorý si veľmi dobre uvedomoval svoju úlohu ochrancu, strážcu, živiteľa svojej rodiny. Bol mužom činu. Mužom konajúcim z lásky a mužom obety; mužom, ktorý pre záujem dieťaťa išiel aj do emigrácie; mužom, ktorý obetavo hľadal strateného Ježiša, ktorý jeho nájdenie prežíval v tichu, bez zbytočných slov, čo ho charakterizuje ako muža hrdého a principiálneho.

Vo Svätom písme nemáme bližšie podrobnosti o jeho pôvode a živote. Vieme však, že už od samého začiatku života Cirkvi bol v nej uctievaný a vzývaný ako jej ochranca. Jeho úcta bola zvlášť rozvinutá na Východe. Na Západe jeho úctu najviac šírili františkáni, Bernard z Clervaux, František Saleský, Bernardín Sienský a Terézia z Avily.

Oficiálne ho za ochrancu Cirkvi vyhlásil blahoslavený Pius IX. V r. 1870. Ján XXII. vložil jeho meno do Prvej eucharistickej modlitby tzv. Rímskeho kánonu sv. omše.

V ikonografii je zobrazený s malým dieťaťom Ježišom na rukách a s ľaliou alebo s tesárskym náradím. Najstarším vyobrazením je Jozef pri jasliach ako drží ochrannú ruku nad dieťaťom a jeho matkou.

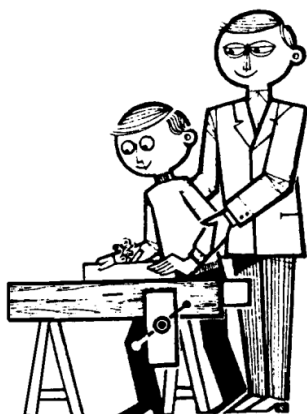

N	O	M	I	Š	V	I	C	Í	N	B	O	Ž	U	L	S
Á	P	Ú	Ň	A	L	Ý	R	Ž	U	M	I	L	O	S	Ť
M	O	D	E	I	T	K	C	N	A	V	E	K	Y	K	I
A	H	R	D	Ď	Ý	J	O	Z	E	F	E	N	Í	A	I
H	O	O	V	T	V	O	M	R	S	V	A	N	S	L	T
A	R	S	B	Č	I	K	Á	Y	O	G	T	J	A	O	A
Z	Š	Ť	U	I	L	O	N	L	Ó	O	U	T	V	P	B
O	O	N	K	S	D	P	Č	G	B	T	S	I	R	O	Ž
S	V	I	A	T	O	K	A	O	U	V	Ž	I	Ž	S	U
I	A	E	J	O	V	M	R	Ľ	O	J	Š	E	E	L	L
H	L	Ú	C	T	A	E	Z	P	T	I	S	Í	C	U	S
C	I	Y	K	A	R	Z	Á	Z	E	S	T	Ť	E	Š	E
Í	S	U	T	R	P	E	Z	L	I	V	O	S	Ť	N	S
N	O	Č	N	Á	S	T	R	Á	Ž	E	S	A	Á	O	T
E	R	I	O	N	V	I	S	T	O	T	A	L	S	S	R
Ž	Y	L	N	O	Ť	S	O	N	Č	A	Ď	V		Ť	Y

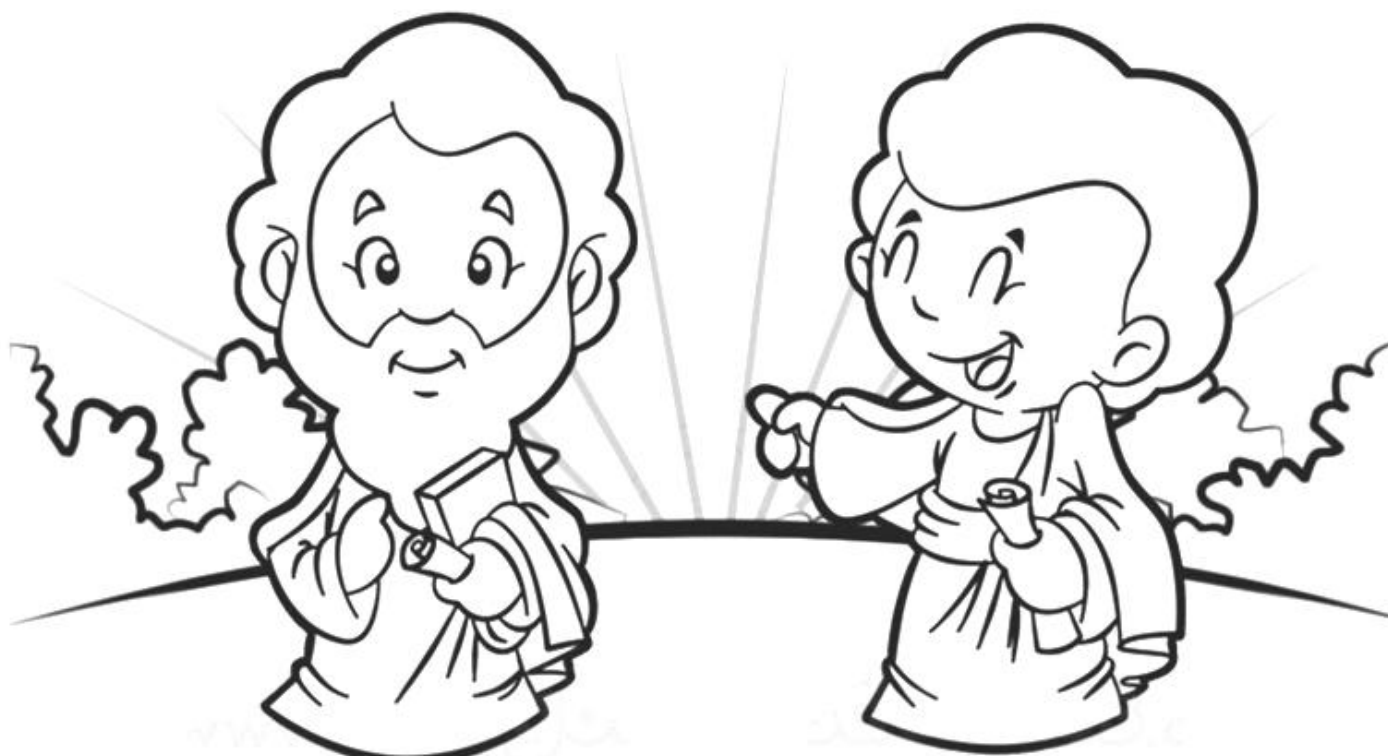
Osemsmerovka s tajničkou:

BOŽE, DEŇ, DOM, ISTOTA, JAKUB, JOZEF, MILOŠŤ, MUŽ, MÚDROŠŤ, NAVEKY, NOČNÁSTRÁŽ, NÁMAHA, POHORŠOVALI, POKOJ, POSLUŠNOSŤ, POVSTALI, PRIŠIEL, ROBOTNÍK, ROK, RÁNO, SESTRY, SILA, SLUŽBA, SLUŽOBNÍCI, SPRAVODLIVÝ, SVET, SVIATOK, SVÄTÝ, SYN, SYNAGÓGA, TISÍC, TRPEZLIVOSŤ, UČIL, VLASTĽ, VĎAČNOSŤ, ZEM, ZRODILI, ZÁZRAKY, ZÁZRAČNÁ MOC, ZĽUTUJ SA, ÚCTA, ČISTOTA, ČLOVEK, ŠIMON, ŽENÍCH, ŽIVOT

Vyber správny obrázok – kým bol sv. Jozef?

3. máj: sv. Filip a Jakub, apoštoli

Pôvod mena: Filip, gréc. philos + hippos – milovník koní. Jakub, hebr. Jahagóbh – ten, ktorý drží patu.

Obidvaja ohlasovali posolstvo spásy Ježiša Krista. On sám ich povolal a poslal. **Aj našim poslaním je ohlasovať posolstvo spásy a pokoja svetu. Ako si ho plníme? Mali by sme sa nechať inšpirovať ich príkladom, lebo iba vtedy má zmysel na nich spomínať.**

Filip opustil svoju domovinu a ohlasoval posolstvo spásy vo Frýgii a Malej Ázii, kde v službe ohlasovania položil aj svoj vlastný život, naplniac tak slovo svojho Majstra: Nikto nemá väčšej lásky, ako keď svoj život položí za priateľov. Apoštol Jakub mal prímene Spravodlivý. **My sme si význam tohto slova veľmi zúžili. Spravodlivý podľa nás je ten, kto každému dá, čo mu má dať a čo mu patrí. Semitské národy však tento titul radi dajú tým, ktorí robia oveľa viac, ktorí nielen dajú každému, čo mu patrí, ale robia aj navyše. Pomáhajú a nič za to nečakajú, obetujú sa pre záchranu iných, vedia si vážiť svoj život, ale neváhajú ho obetovať pre záchranu iných.**

Obidvaja apoštoli, o ktorých živote máme správy zo Svätého písma, podľa tradície položili život za Krista. Ich hrob sa nachádza v Ríme v Chráme dvanástich apoštolov. V ikonografii je Filip zobrazený ako mladík s krížom a berlou. Ako atribúty mučenia má kamene a meč. Jakub je znázornený v dlhej tunike s kyjom alebo veslom.

Osemsmerovka s tajničkou:

O	A	I	Z	Á	Á	L	A	M	E	Č
P	M	A	B	Ž	U	L	S	U	O	O
E	C	S	L	E	A	R	Z	I	V	E
J	I	Ž	Í	R	K	L	E	L	T	J
A	Z	N	I	P	E	E	M	E	C	I
K	K	A	E	V	É	B	A	J	E	R
U	A	I	I	Č	O	T	T	N	D	O
B	M	G	N	Z	U	T	Ā	A	E	L
I	E	Ý	E	U	E	M	P	V	V	H
A	N	R	Č	I	T	I	M	E	S	S
A	E	F	U	I	C	H	H	L	A	S

BERLA, EVANJELIUM, FRÝGIA, IZRAEL, JAKUB, KAMENE, KRÍŽ, MALÁ ÁZIA, MEČ, MUČENIE, PĀTA, SEMITI, SLUŽBA, SVEDECTVO, SVĀTÉ PÍSMO, TUNIKA, UČENIE, ŽIVOT

Úlohy:

1. Naučím sa mená Dvanástich apoštolov: **Peter, Ondrej, Jakub Zebedejov, Ján, Filip, Bartolomej, Tomáš, Matúš, Jakub Alfejov, Tadeáš, Šimon Kananejský** a zradca **Judáš Iškarjotský**, namiesto Judáša bol ustanovený za apoštola **Matej**.

2. Meno _____ nášho _____ diecézneho biskupa: _____

Predsavzatie:

Pomodlím sa za nástupcov apoštolov – za biskupov a kňazov.

4. máj: sv. Florián, mučeník

Význam mena z lat. Florianus (flos, gen. floris **kv**et).

Narodil sa v 3. stor. v Cannabiaca, dnes Zeiselmauer pri Tullne v Rakúsku.

Bol dôstojníkom rímskej armády, zastával vysokú administratívnu funkciu v Noricum, v dnešnej časti Rakúska. Mučenícku smrť podstúpil za čias cisára Diokleciána. Jeho legendárne „Skutky“ hovoria, že sa vzdal v Lorch vojakom z Aquilína, keď chytali kresťanov. Vojaci ho dvakrát zbičovali, napoly ho zdrali z kože, posadili do ohňa, a nakoniec ho hodili do rieky Enns s kameňom okolo krku. Jeho telo našla a pochovala nábožná žena. Po čase jeho pozostatky preniesli augustiniánskeho opátstva svätého Floriána blízko Linzu. Neskôr ich znova preniesli do Ríma. Pápež Lucius III. V roku 1138 dal niektoré z relikvií tohto svätca poľskému kráľovi Kazimírovi a biskupovi Krakova. Od toho času je sv. Florián považovaný za patróna Poľska, ale aj Linzu, Horného Rakúska a požiarnikov. Kedysi patril k tzv. štrnástim pomocníkom v núdzi. Tradícia jeho mučeníctva v roku 304 neďaleko miesta, kde sa rieka Enns vlieva do Dunaja, je veľmi stará a hodnoverná. Veľa zázrakov, pri ktorých došlo k uzdraveniu, sa pripisuje jeho príhovorom, je vzývaný tiež ako mocný ochranca pred ohňom alebo vodou. V ikonografii sa znázorňuje s palmou, džbánom vody, zástavou alebo mlynským kameňom. Je **patrónom hasičov**, hrnčiarov, debnárov, peciarov, kominárov, kováčov, mydlárov, vinohradníkov, pivovarníkov.

Hľadá sa – vylúšti vedierka:

--	--	--	--	--	--	--

Predsavzatie: Pomodli sa na príhovor sv. Floriána za hasičov.

Všemohúci Bože, ty si svätému mučeníkovi Floriánovi udelil milosť, že vlastnou smrťou dosvedčil vieru v Krista; prosíme ťa, na jeho príhovor nás ochraňuj od každého zla a pomáhaj nám, aby sme mali odvahu neohrozene vyznávať vieru v tvojho Syna. Lebo on je Boh a s tebou žije a kraľuje v jednote s Duchom Svätým po všetky veky vekov.

6. máj: Sv. Dominik Sávio

Pôvod mena: z lat. dominus – pánov.

Narodil sa v Riva di Chieri v Taliansku 2. apríla 1842. V rodine dostal základy viery, ktoré sa odzrkadlili aj vtom, že už ako sedemročný mohol pristúpiť k prvému sv. prijímaniu. V dvanástich rokoch vstúpil do školy sv. Jána Bosca, ktorý zbadal jeho túžbu po úplnom odovzdaní sa Bohu, preto podporoval jeho snahy v oblasti prehlbovania duchovného života. Spoločne pracovali na štatúte Spoločnosti nepoškvrneného počatia – organizácie, ktorú chcel založiť práve Dominik. Získal si aj svojich spolužiakov, ktorí pod jeho vplyvom tiež začali na sebe pracovať a viacerí dosiahli stupeň svätosti. Dominik prijal zásadu: „Radšej zomrieť, ako zhrešiť“ a veľmi rýchlo sa stala známou v celom Turíne. Boh však usúdil, že Dominik rýchlo dosiahol vynikajúci stupeň svätosti. Po krátkej, ale intenzívnej chorobe zomrel 9. marca 1857 v Mondonio d’Asti. Pri jeho svätorečení 12. júna 1954 Pius XII. o ňom vyhlásil: „Už v tomto živote zahrnutý bohatými milosťami opustil v mladom veku zem, aby na príhovor Kráľovnej nebies prijal odmenu za svoju detinskú lásku k Bohu.“

V ikonografii je zobrazený v oblečení mladých chlapcov jeho doby s knihou v ruke a nápisom svojho celoživotného predsavzatia.

Patrón miništrantov, chlapčenských speváckych zborov

S	I	N	D	É	N	Č	O	T	A	I	V	S	R	A
L	Ľ	Ó	D	Ú	Š	D	E	J	B	Z	O	P	Á	N
A	E	R	C	M	T	O	R	I	Ž	Č	N	O	S	Ť
B	Š	T	Ť	Ý	N	B	O	D	U	H	C	V	Š	I
Ý	A	A	Ā	E	A	R	S	I	L	N	Ý	E	I	T
R	K	P	M	Ť	R	É	P	Ô	S	T	A	Ď	Ž	Ā
B	K	O	A	I	T	S	I	R	A	H	C	U	E	V
O	N	E	P	O	Š	K	V	R	N	E	N	E	J	S
D	Z	H	S	R	I	U	A	E	E	L	Ā	S	K	A
R	K	Ň	A	Z	N	T	R	O	Ľ	N	I	C	I	B
U	A	Š	N	I	I	K	O	P	O	K	O	J	N	O
Ž	E	D	Ā	L	M	Y	K	A	R	Z	Ā	Z	I	R
I	Z	B	O	Ž	N	Ý	O	T	U	R	I	N	M	O
N	V	E	M	S	Ú	Ť	P	Ý	V	I	L	R	O	H
A	B	Ž	Ú	T	Ť	O	C	S	O	B	N	O	D	C

Poznačil si štyri zásady, ktorých sa potom držal počas svojho života:

1. Budem sa často spovedať a k sv. prijímaniu pristupovať tak často, ako mi to spovedník dovolí.
2. Chcem svätiť sviatočné dni.
3. Mojimi priateľmi bude Ježiš a Mária.
4. **Tajnička:**

CHOROBA, CHUDOBNÝ, DOBRÉ SKUTKY, DOBRÝ, DOMINIK, DONBOSCO, DRUŽINA, EUCHARISTIA, HORLIVÝ, JEŽIŠ, KAŠEĽ, KŇAZ, LÁSKA, MINIŠTRANT, MLÁDEŽ, NASPAMÄŤ, NEPOŠKVRNENEJ, PATRÓN, POKOJ, POKORA, PÁN, PÔST, RADOSŤ, ROĽNÍCI, SILNÝ, SLABÝ, SLUŽBA, SPOVEĎ, SVIATOČNÉDNI, SVÄTIŤ, TURÍN, TÚŽBA, VEĽKÁNOC, ZBOŽNÝ, ZÁZRKY, ÚCTA, ÚSMEV, ČNOSŤ

Modlitba miništranta:

Pred sv. omšou:

Pane Ježišu, povolal si ma za miništranta, aby som kňazovi pomáhal prinášať za nás najsvätejšiu obeť Tvojho Tela a Krvi. Túto službu chcem konať vždy radostne a pre povzbudenie ostatným ľuďom. Pane, požehnaj toto moje predsavzatie, aby som ho vždy uskutočňoval verne. Amen.

Po sv. omši:

Pane Ježišu, ďakujem Ti, že som mohol byť účastný na svätej omši. Prosím, nech ma sprevádza Tvoja pomoc, aby som dával dobrý príklad v kostole, v škole, doma i na ulici. Panna Mária, Matka Božia, ochraňuj moju dušu i telo. **Svätý Dominik Sávio, buď mojim priateľom!** Amen.

13. máj: Bl. Imelda Lambertini, panna

– patrónka prvoprijímajúcich detí

Narodila sa v roku 1321 v Bologni milujúcim rodičom Eganovi a Castore, ktorým záležalo na výchove svojho dieťaťa. Malú Imeldu naučili chápať život ako Boží dar a naplňať ho láskou, ktorá sa spája s obetou a modlitbou.

V útlom veku si zamilovala Eucharistického Krista. Jej túžba prijať ho nemohla byť splnená, pretože cirkevné predpisy 14. storočia dovoľovali prijímanie Eucharistie až po dosiahnutí 14-tich rokov. Splnila sa jej však iná túžba. V desiatich rokoch bola prijatá do kláštora sestier dominikánok sv. Magdalény vo Valdi Pietre na predmestí Bologne, kde jej túžba prijať sviatostného Krista naďalej rástla.

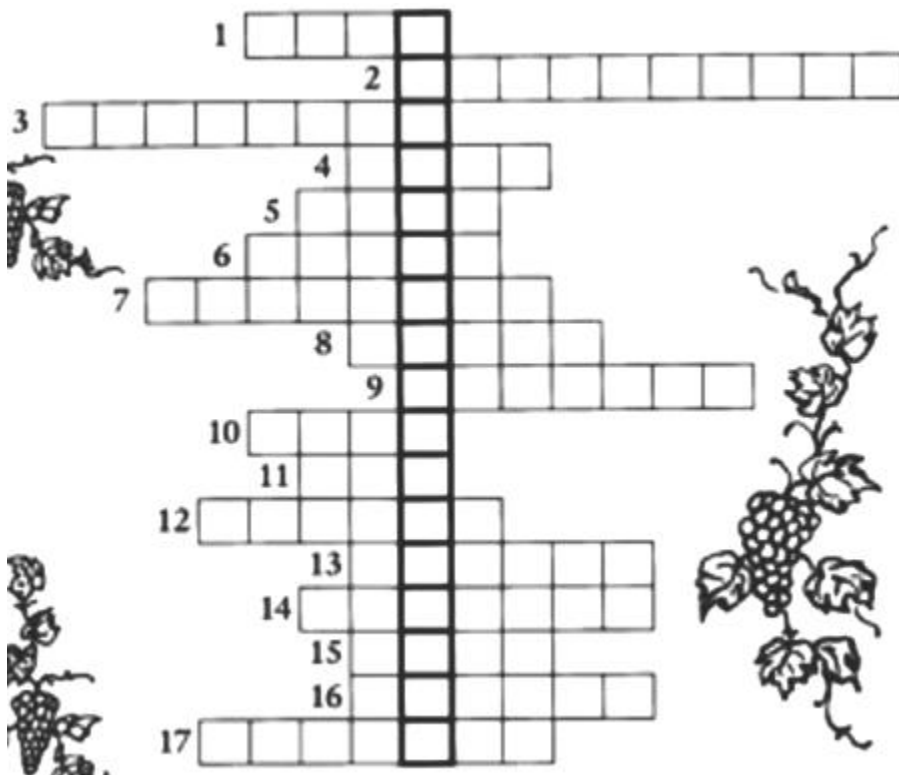
Keď mala dvanásť rokov, v predvečer sviatku Nanebovstúpenia Pána, po sv. prijímaní ostatných sestier, vyniesla sa Svätá Hostia k hlave malej Imeldy, ktorá ju veľmi túžila prijať. Prítomný kňaz pochopil, že teraz už Imelde nemôže odoprieť tento Chlieb života, preto jej ho s úctou a bážňou podal. Imelda, naplnená láskou v kontemplácii, po svojom prvom svätom prijímaní, ktoré zároveň bolo jediným, odišla do úplného spoločenstva s Kristom. Zomrela 12. mája 1333, blahorečená bola 20. decembra 1826.

Tajnička

Ježiš o sebe povedal: “ Ja som vinič, vy ste ratolesti. Kto ostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia; lebo bezo mňa...” Dokončenie v tajničke. ;)

1. Slovo na konci modlitby
2. Radostná zvesť
3. Mesto, v ktorom sa narodil Ježiš
4. Obdobie pred Veľkou nocou
5. Čo stavali ľudia v Babylone?
6. Apoštol, ktorý sa stal prvým pápežom
7. Rozhovor s Bohom sa volá...
8. Božích prikázaní je...
9. Mesto, kde Ježiš prežil svoje detstvo
10. Koho od Ježiša odháňali a on ich požehnával
11. Atribút sv. Pavla – čo má v ruke?
12. Na čele diecézy stojí diecézny ...
13. Miesto, kde začína rieka
14. Ježišov spolupracovník sa volá...
15. Kainov brat
16. Spoločenstvo veriacich v Krista sa volá...
17. Človek, ktorý verí v Ježiša, sa volá...

Otázky

1. Kde žila bl. Imelda?
2. Koľko mala rokov bl. Imelda, keď zomrela?
3. Koho bl. Imelda prijala tesne pred tým ako zomrela?
4. Koho patrónkou je bl. Imelda?

Predsavzatie: Svedomite sa budem pripravovať na 1. sv. prijímanie a po ňom budem často prijímať Eucharistiu pri sv. omši.

13. máj: Panna Mária Fatimská

- si spomíname na zvláštne udalosti, ktoré sa opakovali pravidelne vždy 13. až do októbra, s výnimkou mesiaca august, kedy sa Matka Božia zjavila deťom 19., nakoľko im štátne úrady znemožnili stretnutie. Ide o udalosť, ktorá menila a mení svet. Je to stretnutie troch detí so ženou, ktorá nesie posolstvo pokoja. Stretnutie so ženou, ktorá volá po obrátení ľudského pokolenia, ktorá plače nad každým strateným človekom. Človekom, ktorý v sebe zabil zmysel pre Boha a iného človeka, ktorý v sebe prebudil pud divého zvieraťa, ktorý stratil zo zreteľa hodnotu života, kultúrne hodnoty, ktorý zneužíva ľudský rozum na vývoj zbraní a rozširovanie smrti. Je to stretnutie nevinných so ženou plnou bolesti, a napriek tomu ženou plnou nádeje a dôvery v ľudský rozum, ktorý pripravuje cestu lásky a svornosti, ktorý všetko poznanie dáva do služby lásky, nie nenávisti a vraždenia.

Posolstvo z Fatimy je stále aktuálne. Boh si často volí malé a nepatrné, aby pomocou nich menil dejiny sveta. Pod vplyvom výzvy z Fatimy sa zmenili dejiny sveta, prehĺbil sa život viery a Cirkvi. Pápež Ján Pavol II. zasvätil celý svet Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie. Sám sa stal obeťou atentátu tureckého atentátnika na Námestí sv. Petra v r. 1981. Po svojom vyliečení v r. 1982 vložili do koruny Panny Márie vo Fatime guľku, ktorou bol pápež vážne zranený. Fatimské deti Hyacinta a František boli vyhlásené za blahoslavené pri návšteve Jána Pavla II. vo Fatime 13. mája v Jubilejnom roku 2000 v prítomnosti vtedy ešte žijúcej sestry Lucie, ktorá zomrela 13. februára 2005 a po roku jej telesné pozostatky preniesli do fatimskej baziliky. 13. mája 2017 František a Hyacinta Marto boli vyhlásení za svätých pri návšteve pápeža Františka vo Fatime.

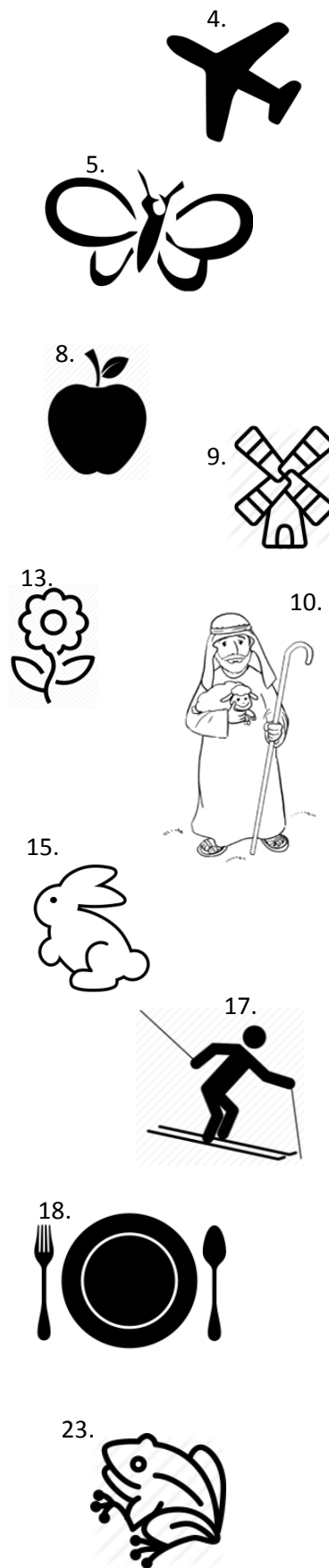
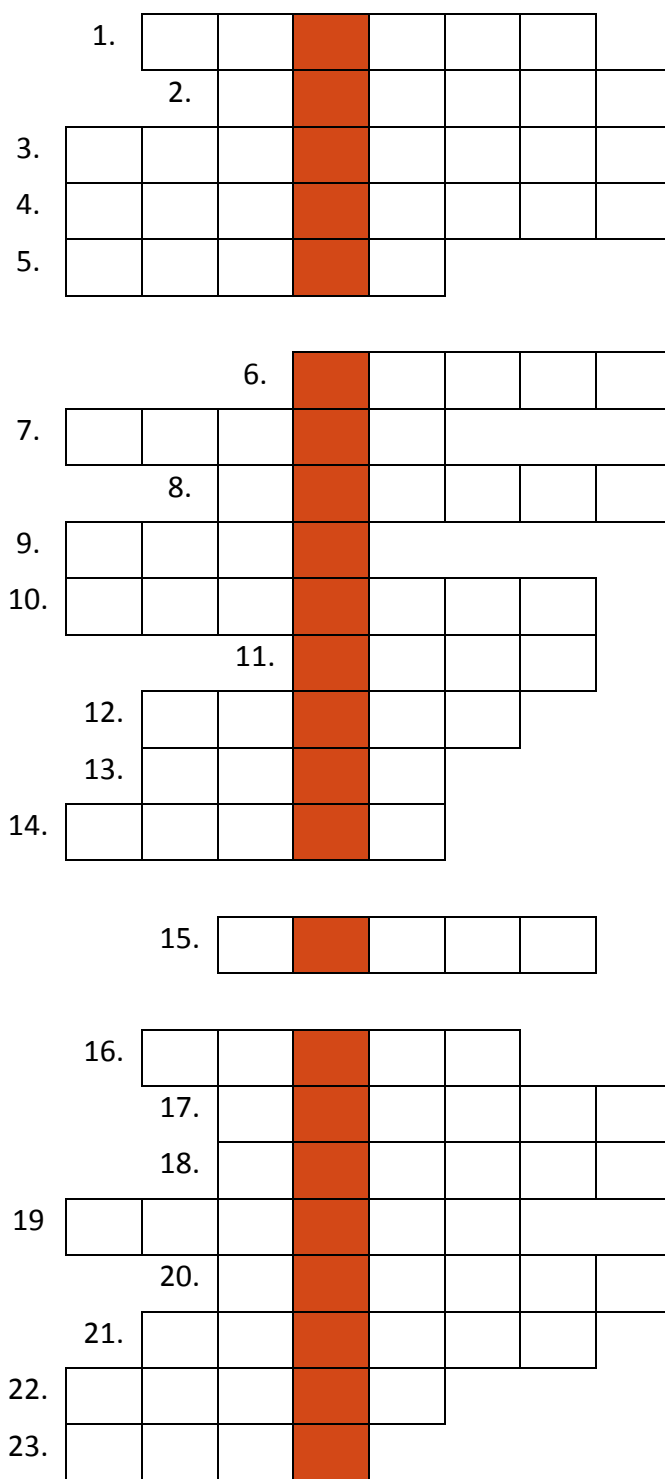
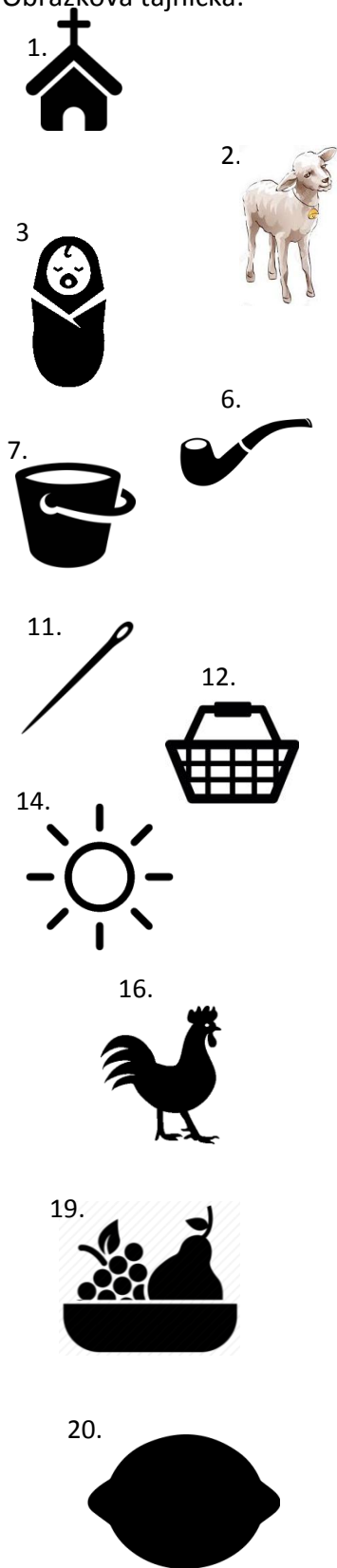
Osemsmerovka s tajničkou:

N	A	K	O	L	E	I	N	E	V	A	J	Z	N	T
I	E	R	U	Ž	E	N	E	C	C	B	P	Á	Z	S
V	Í	C	Ť	J	E	Ž	I	Š	A	E	Á	Z	M	Ô
Z	I	H	Y	A	C	I	N	T	A	N	S	R	F	P
A	K	N	L	P	A	K	E	Í	E	Ě	A	P	M	
A	T	E	N	T	Á	T	Č	O	J	D	T	K	A	F
E	N	J	E	H	R	I	E	Š	N	I	C	I	N	R
K	L	Á	Š	T	O	R	R	B	M	K	P	L	N	A
C	O	M	O	Š	V	K	O	A	O	T	V	I	A	N
H	L	R	N	E	C	C	T	N	N	X	É	Z	M	T
O	K	T	Ó	B	E	R	Ā	J	S	V	R	A	Á	I
R	E	J	Á	N	P	A	V	O	L	I	I	B	R	Š
O	P	D	A	C	Z	A	S	V	Ā	T	E	N	I	E
B	E	T	A	K	N	Ā	T	I	L	E	M	R	A	K
A	B	E	N	Z	I	N	A	P	O	K	Ā	N	I	E

ATENTÁT, BAZILIKA, BENEDIKT XVI, CHOROBA, DETI, FATIMA, FRANTIŠEK, HRIEŠNICI, HYACINTA, JEŽIŠ, JÁN PAVOL II, KAPLNKA, KARMELITÁNKA, KLÁŠTOR, LUCIA, MÁJ, OBETA, OKTÓBER, OVCE, PANI Z NEBA, PANNA MÁRIA, PEKLO, POKÁNIE, PÁŠŤ, PÔST, RUŽENEC, SMRŤ, SVÄTOREČENIE, TANEC, VOJNA, ZASVÄTENIE, ZJAVENIE, ZÁZRAK

Obrázková tajnička:

Predsavzatie: Budem sa obetovať a modliť za obrátenie hriešnikov.

Fatimská modlitba:

Ó, Ježišu, odpusť nám naše hriechy, zachráň nás od pekelného ohňa, prived' do neba všetky duše, najmä tie, ktoré najviac potrebujú tvoje milosrdenstvo.

16. máj: sv. Ján Nepomucký, kňaz a mučeník

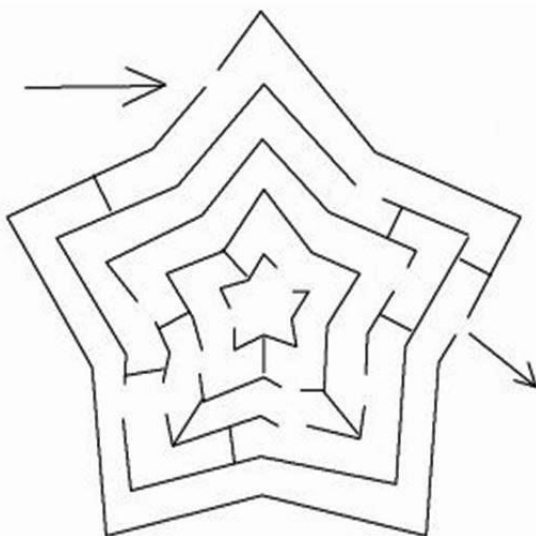
Pôvod mena: z hebr. Jochánán – Boh je milostivý.

Narodil sa v mestečku Pomuk okolo r. 1345. Po štúdiách v Prahe odišiel študovať do Padovy, získal doktorát cirkevného práva, stal sa kanonikom kolegiálneho chrámu. V r. 1389 ho arcibiskup vymenoval za svojho generálneho vikára. Vzťahy arcibiskupa s kráľom Václavom IV. boli v tom čase napäté kvôli nemorálnemu životu kráľa. Navyše vznikol konflikt medzi kráľovým stúpencom Hullerom a arcibiskupom pre násilnosti, ktorých sa Huller dopustil na pražských klerikoch. Arcibiskup kráľovho podriadeného exkomunikoval, čím naplno prepukol spor medzi kráľom a arcibiskupom. Kráľ v snahe oslabiť moc arcibiskupa chcel rozdeliť pražské arcibiskupstvo a z opátstva v Kladruhoch vytvoril nové biskupstvo po smrti starého opáta, kde by bol biskupom jemu oddaný človek. Po smrti kladrubského opáta však toto znemožnil práve Ján z Pomuku, ktorý ihneď potvrdil voľbu nového opáta, ktorého si zvolili tamojší mnísi. Kráľ dal príkaz zajať štyroch hodnostárov z arcibiskupovho tímu a tých podrobil mučeniu. Arcibiskup v obave o svoj život odišiel do Ríma, aby informoval pápeža o počínaní Václava.

Ten sa zúčastnil na výsluchoch i mučení zatknutých a najkrutejší bol k Jánovi. Ján nevyzradil to, čo chcel vedieť kráľ, ten ho nariadil mučiť. Polomŕtveho ho vyniesli na Karlov most a hodili do Vltavy (20. 5. 1393). Ján je považovaný za obeť spovedného tajomstva, nakoľko bol spovedníkom Václavovej manželky Žofie.

V ikonografii je zobrazený v kňazskom oblečení s biretom na hlave, v ruke drží kríž a palmu, prst druhej ruky má na ústach.

Úlohy:

- Bludisko: Cesta mučeníctva sv. Jána Nepomuckého – pomenuj jednotlivé obrázky a vyfarbi ich.
- Zisti, prečo sa sv. Ján Nepomucký vyobrazuje s 5 hviezdami okolo hlavy.
- Ktorá diecéza na Slovensku má patróna sv. Jána Nepomuckého?

Predsavzatie:

Každý mesiac prijmem sviatosť zmierenia.

Poprosím na príhovor sv. Jána Nepomuckého, aby som vedel ovládať svoj jazyk a neurážať Boha a ľudí posudzovaním, ohováraním a osočovaním.

22. máj: sv. Rita z Cassie (Kaše), rehoľníčka

Pôvod mena: z tal. Margherita – perla.

Rita sa narodila r. 1380, iné pramene uvádzajú, že r. 1360 v mestečku Roccaporena. Proti jej vôli ju rodičia donútili vydať sa za muža, ktorí sa voči nej správal veľmi surovo. V manželstve porodila dve deti, dvoch synov. Keď bol jej muž zavraždený, synovia sa rozhodli pre vtedy zaužívanú odvetu krvnej pomsty. Na pokraji zúfalstva sa Rita modlila, aby radšej zomreli, akoby sa mali dopustiť vraždy. V krátkej dobe jej synovia naozaj zomreli. Ovdovená Rita chcela vstúpiť do rehole. Trikrát žiadala o vstup do augustiniánskej rehole v Cascii, kde ju však odmietli, pretože predstavenej sa nezdalo vhodné prijať mladú vdovu do rehole. Nakoniec sa to Rite podarilo a mohla vstúpiť do kláštora. Ako rehoľníčka viedla Rita život plný odriekania, modlitby a dobročinnosti. Celý jej život sa niesol v duchu neskonalej, oddanej lásky k Ukrižovanému. V r. 1443 pri zjavení sa na jej čele objavili rany trňovej koruny, ktoré mala až do svojej smrti 22. mája 1457. Je patrónka v bezvýchodiskovej situácii; pri ťažkostiach a skúškach; ochrankyňa pred osýpkami.

V ikonografii je zobrazená ako rehoľníčka v

staršom veku. V ruke drží kríž alebo palmovú vetvičku s tromi korunami. Často na vyobrazení má na čele rany spôsobené trňami z koruny Ukrižovaného, pred ktorým sa modlí.

Osemsmerovka s tajničkou: Sv. Ján Pavol II. sa o sv. Rite vyjadril:

AUGUSTINIÁNSKY, DOBROČINNOSŤ, DÔVERA, EXTÁZY, KRÍŽ, LÁSKA, MANŽELKA, MODLITBA, MYSTIČKA, POKOJ, POMSTA, PREDSTAVENÁ, RANY, REHOĽNÍČKA, RITA, RUŽA, SKÚŠKY, SMRŤ, SVÄTÁ, TRŇOVÁKORUNA, UKRIŽOVANÝJEŽIŠ, VDOVA, VIERA, VRAŽDA, ŽIVOT

Modlitba k sv. Rite:

Ó, najsúcitnejšia svätá Rita, pomocnica úbohých, nikdy nebolo počuť, že by nebol vypočutý ten, kto sa obrátil na Teba s pravou vierou vo svojom súžení. Ó, budem teda ja ten nešťastný, nehodný Tvojho pohľadu, ja sám nešťastný, Tebou neuspokojený? Ó, nie svätá Rita! ...

Ty vieš, čo je trpieť a moje utrpenie je veľké... Úzkosť sa valí na mňa z každej strany; žiaľ mi udúša srdce. Tiesň mi strpčuje dni, každý náznak ľudskej útechy sa odo mňa vzdáľuje. Aká iná nádej mi zostane po Pánu Bohu a Panne Márii, ak nie Ty, ó dobrotivá potešiteľka utrápených? Spomeň si teda na mňa! Vypros mi od Pána odovzdanie sa do jeho vôle, úľavu v mojom zármutku, oslobodenie od každého zla a zvláštnu milosť..., o ktorú Ťa žiadam. Amen.

R	T	U	Á	N	E	V	A	T	S	D	E	R	P	Ž
A	Ř	L	Á	S	K	Y	J	E	J	O	K	O	P	T
E	Ň	D	K	A	K	Č	I	T	S	Y	M	A	Č	E
D	O	B	R	O	Č	I	N	N	O	S	Ť	R	S	T
V	V	Á	Í	A	Š	Í	R	I	T	V	A	Ŏ	Ň	U
K	Á	E	Ž	I	V	O	T	A	S	M	R	Ť	Ď	J
U	K	R	I	Ž	O	V	A	N	Ý	J	E	Ž	I	Š
M	O	D	L	I	T	B	A	Á	T	Ā	V	S	E	S
V	R	A	Ž	D	A	Y	T	P	O	J	Ŏ	E	L	R
D	U	N	Á	A	S	Z	I	T	Ř	Ň	D	O	Á	A
O	N	M	B	Ž	O	Á	R	Y	K	Š	Ú	K	S	N
V	A	U	G	U	S	T	I	N	I	Á	N	S	K	Y
A	V	I	E	R	A	X	A	K	L	E	Ž	N	A	M
L	E	S	T	I	R	E	H	O	Ľ	N	Í	Č	K	A

24. máj: Panna Mária - Pomocnica kresťanov

„Auxilium Christianorum“ – **Pomocnica kresťanov** – je krásny titul, ktorý bol daný Panne Márii. Je známy najmä zo zvolaní v Loretánskych litániách. Pannu Máriu vzývali veriaci spolu s Píom V. ako Pomocnicu kresťanov už v 16. storočí, keď sa turecké vojská prihnali do Európy. Panna Mária vypočula modlitby svojich ctiteľov. V roku 1671 dopriala kresťanským vojskám víťazstvo pri Lepante a o dvanásť rokov neskôr aj pri Viedni. Píovi VII. zasa 24. mája 1814 umožnila slobodný návrat do Ríma.

Svätý Ján Bosco pri svojej výchovnej činnosti medzi mládežou videl, že novoveký útok proti kresťanstvu neprestajne narastá, preto za hlavnú patrónku svojho diela si zvolil Pannu Máriu s titulom Pomocnica kresťanov. Hovoril: „*My naozaj v týchto ťažkých časoch potrebujeme, aby nám Panna Mária pomáhala brániť a zachovať kresťanskú vieru.*“

V tajničke osemsmierovky je ukrytý nápis na milostivom obraze Panny Márie Pomocnice v benátskej katedrále:

ARGENTÍNA, AUSTRÁLIA, BARTOLO LONGO, BAZILIKA, BITKA, ČERVENÉ ŠATY, ČÍNA, CHRÁM, FLOTILA, GAETA, HISTÓRIA, JÁN BOSCO, KREŠŤANIA, KRÁSNY, LEPANT, LORETÁNSKE, MARIOLÓGIA, MESTO, MODRÝ PLÁŠŤ, NÁRUČIE, OBRAZ VZÝVANIA, PANNA MÁRIA, POMENOVANIE, POMOCNICA KREŠŤANOV,

A	N	A	O	G	N	O	L	O	L	O	T	R	A	B	I	T	K	A	I
M	O	I	Á	V	O	C	N	E	Ž	U	R	O	K	S	L	O	P	C	N
O	S	R	T	E	Y	N	S	Á	R	K	I	A	P	Ť	S	O	D	A	R
Z	N	Ó	I	D	Z	A	N	Í	T	N	E	G	R	A	M	Á	R	H	C
B	Á	T	R	A	T	Á	N	E	S	A	N	E	E	O	A	E	A	K	N
I	V	S	V	Ā	T	Ý	P	I	U	S	V	I	C	R	U	T	S	O	E
L	L	I	T	I	T	A	E	N	V	L	A	N	H	A	H	C	E	T	Ú
O	Z	H	Č	A	I	I	A	A	Í	A	I	L	Á	R	T	S	U	A	O
R	A	N	E	Á	V	N	S	V	Ť	C	N	N	D	E	E	M	A	I	G
E	S	D	R	O	V	A	Z	O	A	I	A	E	Z	F	O	O	I	V	A
T	V	E	V	D	L	Ť	A	K	Z	I	V	I	A	L	L	D	G	S	K
Á	Ā	K	E	V	Í	S	R	A	S	Ť	Ý	Č	L	O	Ó	R	Ó	A	I
N	T	A	N	Z	S	E	M	Ď	T	T	Z	U	I	T	G	Ý	L	L	L
S	E	V	É	U	S	R	Ú	O	V	L	V	R	A	I	I	P	O	E	I
K	N	L	Š	Ť	E	K	T	P	O	E	Z	Á	R	L	A	L	I	Z	Z
E	I	N	A	V	O	N	E	M	O	P	A	N	N	A	M	Á	R	I	A
U	E	N	T	N	Ž	E	N	N	C	A	R	O	V	Á	P	Š	A	Á	B
A	O	N	Y	N	Í	A	Ý	J	Á	N	B	O	S	C	O	Ť	M	N	M
V	O	J	A	C	I	Č	Á	R	Ú	T	O	Č	I	S	K	O	I	I	A

POĎAKOVANIE, POĽSKO,
PRECHÁDZALI, RADOŠŤ,
RUŽENCOVÁ, SALEZIÁNI, SENÁT,
SVIATOK, SVÄTÝ PIUS V,
TEOLÓGIA, TURCI, TURÍN,
ÚTECHA, ÚTOČISKO, VEDA,
VOJACI, VÍŤAZSTVO,
ZARMÚTENÝ, ZASVÄTENIE,
ZÁSTAVA.

Predsavzatie: Pomodlím sa dnes desiatok posvätného ruženca za trpiacich a prenasledovaných.

26. máj: sv. Filip Neri, kňaz

Pôvod mena: z gréc. philos + hipos – milovník koní.

Filip Neri sa narodil vo Florencii 21. júla 1515. Študoval u dominikánov v kláštore sv. Marka vo Florencii, kde získal nielen vedomosti, ale hlavne vníkol do tajomstiev viery, čo sa stalo základom jeho životného účinkovania.

V r. 1535 odišiel do Ríma. Filip si našiel miesto domáceho učiteľa a skromne žil v podkrovnej izbe. Svoj voľný čas trávil modlitbou a štúdiom teológie. Dlhých 16 rokov bol vychovávateľom v jednej vznešenej rodine. Nakoľko videl veľkú duchovnú biedu v uliciach Ríma, začal sa intenzívne venovať duchovnej činnosti, kázaniu v uliciach Ríma, návštevám a starostlivosti chorých a starých.

V r. 1551 sa Filip stal kňazom. Ešte pred tým v r. 1548 založil so svojim spovedníkom spoločenstvo pre kňazov, ktoré sa venovalo službe chorým a rímskym pútnikom. V r. 1552 založil oratórium – spoločenstvo svetských kňazov, ktoré v r. 1575 bolo povýšené na kongregáciu známu pod menom

oratoriáni. Filip sa stal vyhľadávaným spovedníkom a poradcom mnohých kardinálov. Sám hodnosť kardinála, ktorú mu pápež ponúkal, odmietol. Svojou veselosťou, láskavosťou a úprimnosťou priťahoval k sebe predovšetkým mládež, pre ktorú často mával katechézy. Filip vďaka svojim celoživotným snahám o povznesenie Svätej stolice bol známy ako „apoštol Ríma“. Jemu sa pripisuje zvyk mesiac máj zasvätiť Matke Božej cez pobožnosť Loretánskych litánií. Zomrel 26. mája 1595.

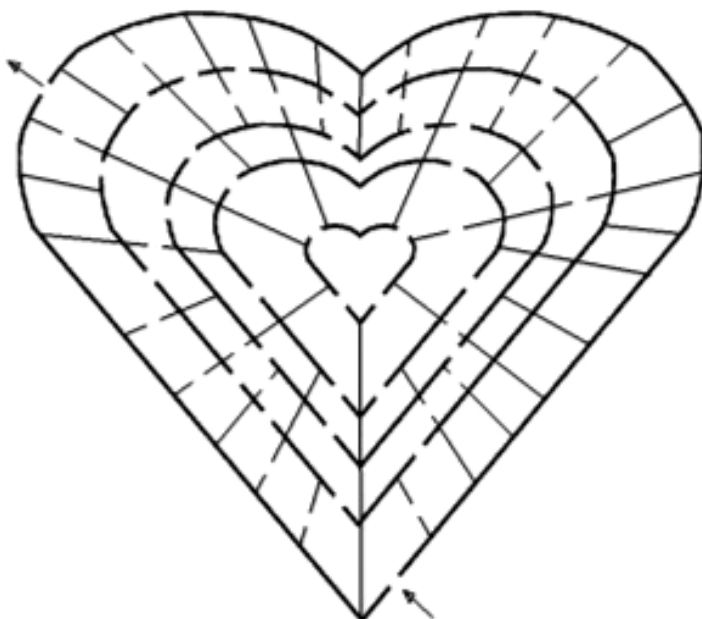
V ikonografii je zobrazený ako oratorián väčšinou s palicou a ružencom, niekedy s horiacim srdcom.

Osemsmerovka s tajničkou:

APOŠTOLRÍMA, BIEDA, CHORÍ, DIABOL,
DOMÁCIUČITEĽ, DUCHSVÄTÝ, FILIPNERI, HRIEŠNICI,
HUMOR, KARDINÁLI, KATECHÉZY, KÁZANIE, KŇAZ,
LÁSKAVOSŤ, MILOŠŤ, NÁDEJ, POKÁNIE, PÁPEŽ,
RUŽENEC, SPRAVODLIVOSŤ, STAROSTLIVOSŤ,
SVÄTOSŤ, TAJOMSTVO, TEOLÓGIA, ULICE,
ZASVÄTENIE, ŠTÚDIUM

Srdiečkové bludisko:

Ježiš

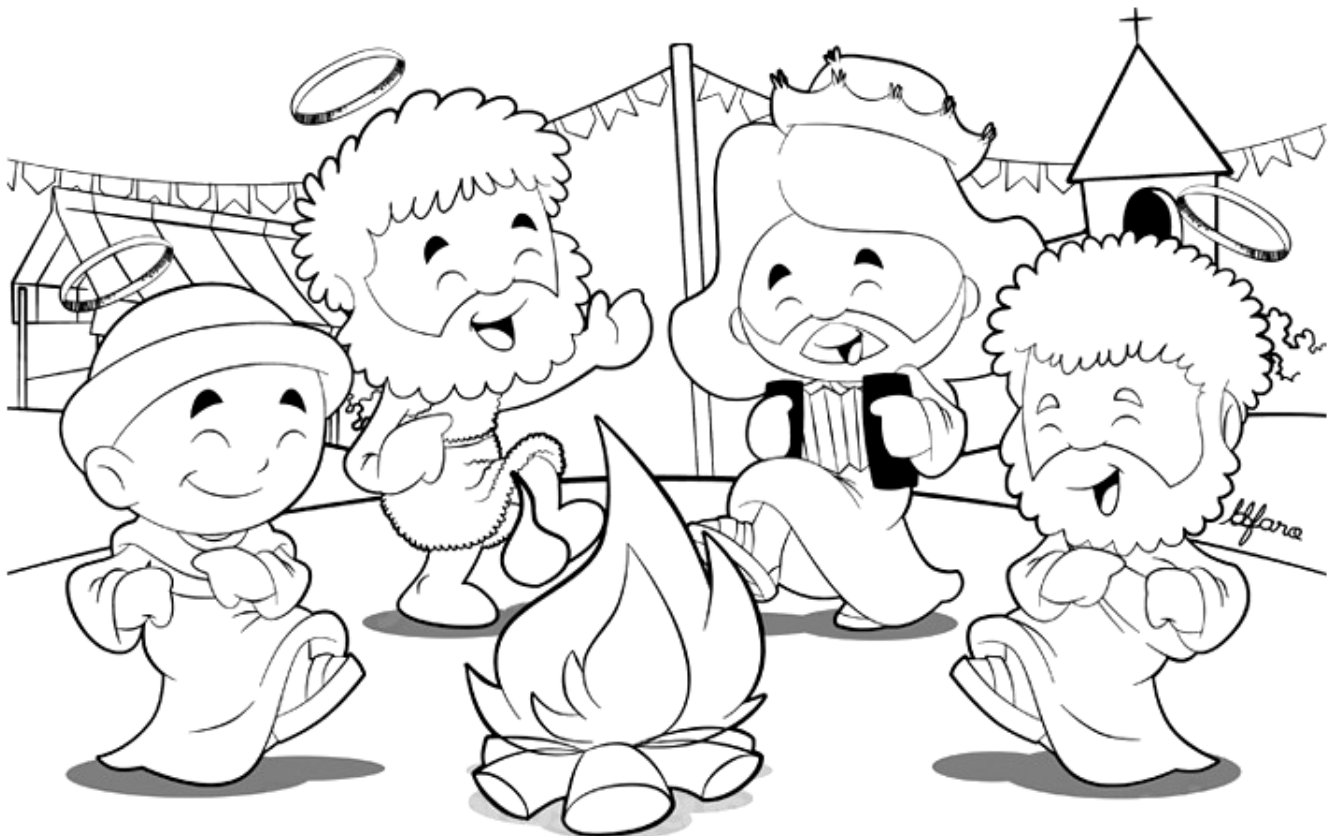
B	A	Í	Z	A	S	V	Ä	T	E	N	I	E	U
S	P	R	A	V	O	D	L	I	V	O	S	Ť	Ď
T	O	Ň	Ť	S	O	V	A	K	S	Á	L	E	
D	Š	H	K	S	D	M	K	Á	Z	A	N	I	E
U	T	C	P	O	K	Á	N	I	E	C	I	L	U
C	O	K	A	T	E	C	H	É	Z	Y	C	Á	Š
H	L	N	I	Ä	D	I	A	B	O	L	I	N	T
S	R	Á	G	V	O	U	B	R	P	C	N	I	Ú
V	Í	D	Ó	S	Ť	Č	Í	A	Á	E	Š	D	D
Ä	M	E	L	S	F	I	L	I	P	N	E	R	I
T	A	J	O	M	S	T	V	O	E	E	I	A	U
Ý	K	L	E	B	I	E	D	A	Ž	Ž	R	K	M
M	I	Ŏ	T	Ž	E	L	R	O	M	U	H	T	E
M	Ť	S	O	V	I	L	T	S	O	R	A	T	S

Sv. Filip Neri – apoštol _____, viedol ľudí veselou a poučnou formou do neba.

Miesto, kde sa modlili a učili o Božích

pravdách sa volá: _____

Juniáles so svätými

Mesiac jún začína Medzinárodným dňom detí – MDD, končí sa školský rok, oslavujem Deň otcov, máme veľa cirkevných sviatkov. Pre tento mesiac sú typické festivaly – juniálesy. Je to zábava s priateľmi na námestí či parku, v škole, v rodine alebo vo farnosti. Tešíme sa, že sme spolu. Prameňom kresťanskej radosti je Duch Svätý. A tak tento mesiac prežime v radostnej zábave s našimi júnovými svätcami: sv. Antonom, sv. Jánom Krstiteľom, sv. Petrom a Pavlom. Nech oni sa nám stanú vzormi skutočnej radosti.

Úlohy:

1. Pomenuj postavy na obrázku.
2. Júnový kalendár – doplň svätca dňa:

13. jún:

24. jún:

29. jún:

3. Kto je prameňom kresťanskej radosti?

--	--	--

--	--	--	--	--	--

4. Vyhľadaj si viac informácií o júnových svätcoch – vypracuj pracovné listy o nich a na konci mesiaca nech ich skontroluje kňaz alebo rodičia.
5. Aký zvyk je typický na Slovensku na sviatok sv. Jána Krstiteľa (pomôcka – horúce)?
6. Zúčastním sa na juniálese alebo na inej oslave.

1. jún: sv. Justín, mučeník

Pôvod mena: z lat. iustus – spravodlivý.

Justín sa narodil vo Flavia Neapolis (dnešný Nablus v Jordánsku) v pohanskej rodine. Po páde Jeruzalema r. 70 mesto bolo jedným z dôležitejších centier gréckej i rímskej kultúry na území Palestíny. Navštevoval filozofickú školu. Vo svojich náboženských hľadániach sa dostal k Svätému písmu a kresťanstvu. Stáva sa jeho horlivým vyznávačom. Justín patrí k najväčším apologetom kresťanstva v 2. storočí. V Ríme založil vlastnú školu. Hoci Euzébius poznal až osem jeho apológií, známe sú zvlášť dve: Obrana kresťanského náboženstva adresovaná cisárovi Antonovi Piovi, jeho synom a rímskemu senátu ako aj Dialóg so Židom Trifonom. Počas prenasledovania kresťanov za čias Marka Aurélia bol uväznený a na príkaz súdu sťatý mečom v r. 165. Vo svojich spisoch vykonal prvé pokusy o zblíženie kresťanskej náuky s gréckou filozofiou. Justín poukazuje na vysokú mravnú úroveň kresťanov, ktorú považuje za najpresvedčivejší dôkaz, že ich náuka je pravá: „Sú pravdovravní, čistí, milujú svojich nepriateľov a idú odvážne za Krista na smrť.“ Podľa Justína kresťanstvo je „pravá filozofia a múdrosť“. Je patrónom filozofov.

V ikonografii je zobrazený v plášti filozofa väčšinou s knihou; tiež vo chvíli, keď podáva svoju Apológiu cisárovi Hadriánovi.

Písmenková doplnovačka:

Písmenká z hornej časti príslušného stĺpca prepíšte do prázdnych políčok dole tak, aby v tajničke vznikol zmysluplný výrok v riadkoch. (Medzery sú už vyznačené, interpunkčné znamienka sú vynechané.)

	I		R		U								
N	Á	K	B	Ž	Ý	B	E	U	S				
D	E	B	O	E	N	Z	S	M	I	T			
N	O	K	L	T	S	O	O	T	Z	O	Í	N	
N	S	V	Ä	E	O	N	J	Ž	N	Ý	S	T	I

Nik rozumný neklesne z nábožnosti do bezbožnosti. Svätý Justín

Predsavzatie: Vyznám svoju vieru modlitbou, slovom a skutkom.

3. jún: Karol Lwanga a spoločníci, mučeníci (Ugandskí mučeníci)

Pôvod mena: z lat. carus – drahý; slovenskí vlastenci v 19. storočí ho prekladali ako Drahotín; niektorí udávajú jeho pôvod zo staronem. Kar(a)l – slobodný muž, chlap; vplyvom Karola Veľkého prostredníctvom lat. podoby Carolus meno označovalo vládnuce funkcie – kráľ.

Do 8. storočia severná Afrika dala Cirkvi mnoho svätých. Pri rozpínaní islamu však bolo kresťanstvo úplne potlačené. Do Ugandy sa kresťanstvo dostalo v 19. storočí. V r. 1879 tam prišli „bieli otcovia“, ktorí sa stretli s náklonnosťou obyvateľov. O niekoľko rokov neskôr však spolu s anglikánskymi misionármi boli prinútení kráľom Mutesom opustiť krajinu. Keď po jeho smrti nastúpil na trón Mwanga, začalo sa krvavé prenasledovanie kresťanov. Obeťou sa stali katolícki novokrstenci, medzi nimi aj dvoranania kráľa.

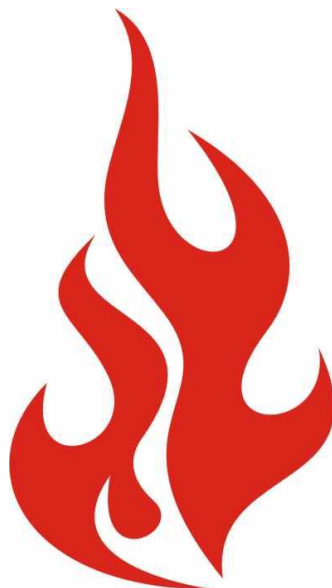
Dňa 3. júna 1886 v Rubaga upálili ovinutého trstinou Karola Lwangu – vodcu kmeňa Nagweya, ktorý bol predstaveným kráľovských pážat. Mal 25 rokov. V ten deň spolu s ním bolo usmrtených 12 spoločníkov. Spolu s katolíckmi v plameňoch

ohňa našlo smrť aj 13 mladých anglikánov. V r. 1920 katolíckych mučeníkov beatifikoval Benedikt XV. Kanonizoval ich Pavol VI. 18. októbra 1964, ktorý r. 1968 navštívil osobne miesta života a smrti týchto hrdinských mučeníkov Afriky a tak si ich znova uctil.

Sv. Karol je patrónom mládeže a Katolíckej akcie mládeže v Afrike. V ikonografii je zobrazený ako mladý človek uprostred plameňov spolu so svojimi spoločníkmi.

Horieť sa pre Ježiša:

Okolo plameňa napíš ako sa správa horlivý kresťan – pomôcka Desatoro Božích prikázaní a Zákon lásky:

6. jún: sv. Norbert, biskup

Pôvod mena: zo staronem. Nord – sever a beraht – slávny, žiarivý, jasný; slávny severan.

Norbert sa narodil okolo r. 1082 v Xantenu, v severnom Porýni. Bol subdiakonom a kanonikom v Xanten. Keď žil na dvore arcibiskupa Kolína Fridricha II. a cisára Henricha V., viedol svetský život. V r. 1115 počas búrky takmer zahynul pri údere blesku. Táto udalosť spôsobila zmenu v jeho živote. Vstúpil k benediktínom a robil pokánie. Zriekol sa hodnosti i cirkevných majetkov. Po prijatí kňazskej vysviacky začal pracovať ako putovný kazateľ. V r. 1120 založil rehoľu podľa pravidiel sv. Augustína v Prémontré severozápadne od Remeša (Francúzsko). Vyznačuje sa zvlášť úctou k Najsvätejšej oltárnej sviatosti. Od r. 1126 bol arcibiskupom Magdeburgu, kde pracoval na obnove Cirkvi. Plnil aj povinnosti kancelára ríše. Zásadnosť a prísnosť biskupa Norberta sa stali dôvodom nepokojov, v dôsledku nich opustil mesto. Zomrel 6. júna 1134 v Magdeburgu. Kanonizovaný bol v r. 1582. Jeho telo počas tridsaťročnej vojny (1618 – 1648) preniesli

do Strahovského kláštora v Prahe, kde je doteraz. Je jedným z patrónov Prahy, rehole premonštrátov mužskej i ženskej vetvy, členov tretieho rádu, ako aj všetkých spoločenstiev súvisiacich s jeho menom.

V ikonografii je zobrazený v biskupskom oblečení, v mitre, s krížom v ruke. Jeho atribútmi okrem iného sú: anjeli s mitrou, diabol pri nohách, palmová ratolesť, kalich, model kostola, monštrancia, pavúk.

Osemsmerovka s tajničkou:

V	E	Ľ	K	Ý	M	E	A	U	G	U	S	T	Í	N
Ľ	D	Z	F	R	A	N	C	Ú	Z	S	K	O	I	E
E	V	E	A	A	R	T	I	M	C	Ľ	K	V	Ý	M
T	K	A	L	I	C	H	C	I	A	R	E	I	V	E
A	I	K	U	C	M	I	S	Ú	A	M	A	Ž	L	C
D	N	S	T	N	R	Á	L	E	C	N	A	K	Ý	K
A	O	Á	I	A	R	C	I	B	I	S	K	U	P	O
L	N	L	P	R	É	M	O	N	T	R	É	N	M	V
K	A	Z	A	T	E	Ľ	A	H	A	R	P	E	E	T
A	K	D	K	Š	E	M	E	R	Z	I	R	T	M	S
Z	E	V	A	N	J	E	L	I	U	M	A	N	A	N
L	Ý	Y	R	O	T	Š	Á	L	K	Ú	V	A	P	A
M	I	B	O	M	L	K	U	K	A	Ž	D	X	D	H
É	M	U	L	G	R	U	B	E	D	G	A	M	Á	O
S	K	A	V	Ý	A	I	R	Á	M	A	N	N	A	P

ARCIBISKUP, AUGUSTÍN, CISÁR, EVANJELIUM, FRANCÚZSKO, KALICH, KANCELÁR, KANONIK, KAPITULA, KAZATEĽ, KLÁŠTORY, LÁSKA, MAGDEBURG, MITRA, MONŠTRANCIA, NEMECKO, PANNAMÁRIA, PAVÚK, POHANSTVO, PRAHA, PRAVDA, PRÉMONTRÉ, REMEŠ, VIERA, XANTEN, ZAKLADATEĽ, ÚCTA, ŽIVOT

O pavúkovi

Pavúk je drobný živočích s pomerne veľkým okrúhlym mäkkým telom a s dlhými nohami, ktorý vylučuje zvláštnu tekutinu a pletie z nej pavučinu

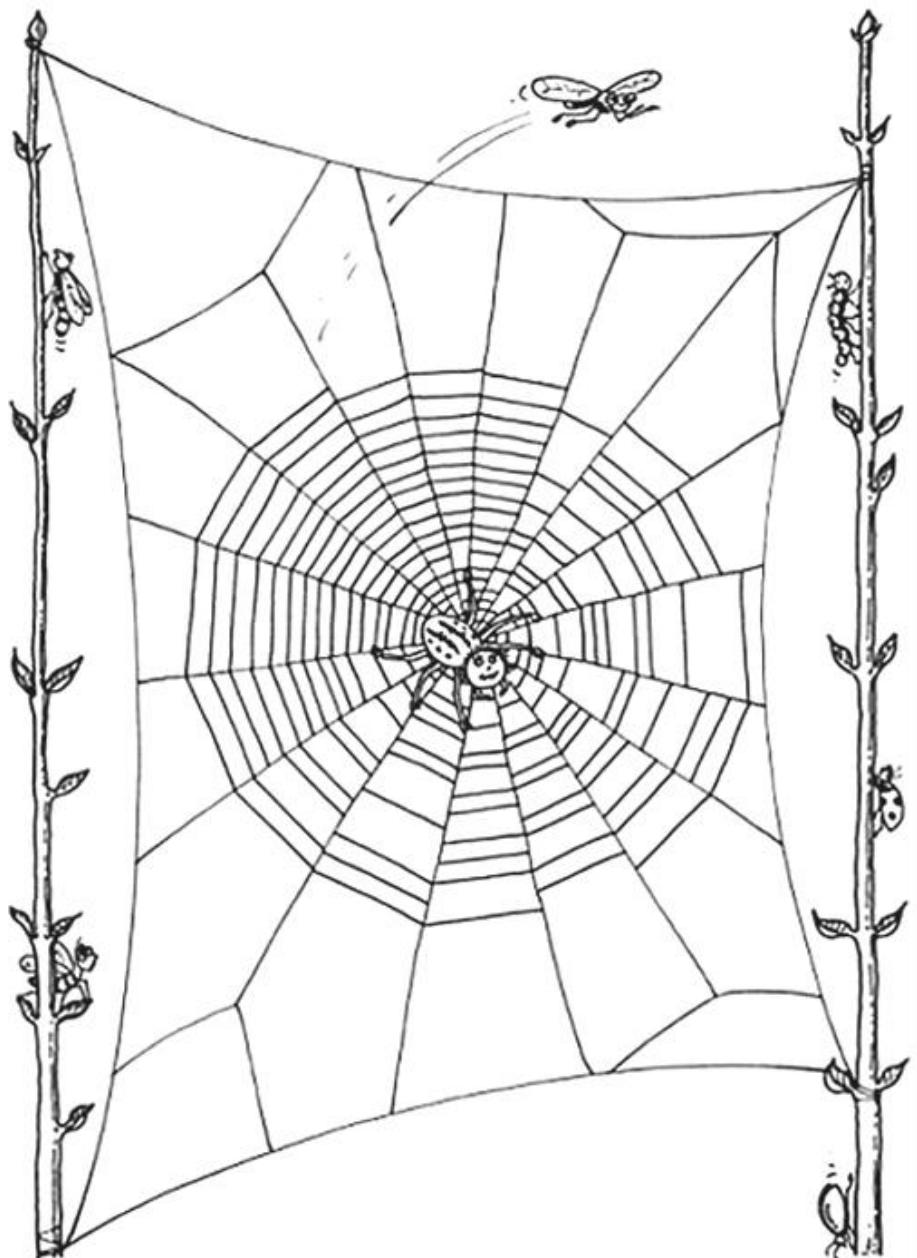
V okrúhlym výklenku krypty bol oltár, na ktorom Norbert často slúžil svätú omšu. Raz sa stalo, že mu po pozdvíhaní padol do kalicha veľký pavúk. Norbert sa preľakol, veď prehltnúť ho znamenalo istú smrť. V tých časoch sa totiž pavúky považovali za veľmi jedovaté. Čo teraz robiť? Norbert preto dlho neváhal, nech sa stane Božia vôľa. Pozdvihol kalich a prehltol pavúka aj s predrahou Krvou. Prítomní si asi nič zvláštne nevšimli, a tak si Norbert po skončení svätej omše pokľakol pred oltárom Pána, aby takto veľkodušne obetoval Bohu svoj život na dôkaz úcty. Bol šťastný, že môže prinášať najcennejšiu obeť ako dôkaz svojej úcty a lásky ku Kristovej Krvi. Ale Pán rozhodol inak. Keď sa mu už zdalo, že začína pociťovať účinok jedu, v tom momente kýchol a živý pavúk mu nosom vyletel von.

Pavučina – úloha:

Vietor potrhla krásnu pavučinu. Pomôž ju pavúkovi opraviť: ceruzkou doplň všetky potrhane vlákna. Obrázok vyfarbi.

Predsavzatie:

- > Budem často prichádzať do kostola na adoráciu – vojdem do kostola a v tichu sa budem klaňať Ježišovi v Eucharistii.
- > Pri pohľade na pavúka alebo pavučinu si spomeniem na sv. Norberta a na zázrak, ktorý sa mu stal pri slávení sv. omše.

13. jún: sv. Anton Paduánsky, kňaz a učiteľ Cirkvi

Svätý Anton sa narodil roku 1195 v Lisabone v Portugalsku. Po kňazskej vysviacke u kanonikov svätého Augustína prestúpil k menším bratom a chcel ísť šíriť vieru medzi africké národy. Namiesto toho sa však stal úspešným kazateľom vo Francúzsku a Taliansku. Z jeho života máme svedectvá o mnohých zázrakoch, ktoré Boh urobil na jeho príhovor. Bol skvelým teológom. Obrátil mnoho bludárov a ako prvý vo svojom ráde učil bratov teológiu. Zomrel v Padove roku 1231. Medzi učiteľmi Cirkvi má titul: *Doctor evangelicus*. Je známy ako **veľký divotvorca a patrón stratených vecí**. Starý františkánsky chorál, ktorý sa spieva **každý utorok** vo františkánskych kláštoroch, vraví okrem iného: „Ak potrebuješ zázrak, choď k Antonovi...“

V niektorých kostoloch sa udržiava i novší zvyk, **posvätenie chleba sv. Antona**. U nás požehnávame chlieb iba v deň jeho sviatku. Odkiaľ pochádza táto tradícia? V 19. storočí žila v istom francúzskom meste obchodníčka, ktorá jedného dňa nemohla nijakým spôsobom otvoriť dvere na svojom obchode. Keď jej

nepomohol ani privolaný odborník, odbehla do kostola a tam sľúbila svätému Antonovi, že ak jej pomôže, daruje chlieb pre chudobných. Dvere sa im potom podarilo bez problémov a poškodenia otvoriť. Obchodníčka s radosťou splnila sľub a podpora chudobných sa v kostoloch čoskoro spojila s kultom svätého Antona.

Tento posvätený chlebič nám pripomína, že **Anton bol a je veľkým dobrodincom ľudí** a že sa nemáme k nemu iba modliť, ale máme ho aj nasledovať v láske k Bohu

a k blížnemu. Nech v Roku viery orodovanie sv. Antona pomôže kresťanom nájsť cestu ohlasovania Evanjelia dnešnému človeku a celému stvoreniu!

Úlohy:

- Do chlebiča napíš, čo pre Teba znamená chlieb.
- Obrázky vyfarbi
- pozri si film o sv. Antonovi
- Sv. Anton je veľký _____ a patrón _____.

Osemsmerovka s tajničkou:

M	F	R	A	N	T	I	Š	K	Á	N	Á
A	R	M	E	P	N	O	B	A	S	I	L
V	A	C	R	O	V	T	O	V	I	D	Ť
O	N	V	E	K	A	L'	Ā	A	S	S	L
D	C	O	V	O	A	T	A	L	O	C	U
A	Ú	E	S	J	Ý	Z	O	D	I	Č	Ť
P	Z	K	Ň	A	Z	O	A	R	I	K	S
U	S	T	N	J	R	R	K	T	B	K	O
Y	K	T	N	E	I	E	E	O	E	O	R
J	O	A	Č	Ž	V	L'	K	É	R	L'	D
N	Á	I	N	I	T	S	U	G	U	A	Ú
Ť	S	O	N	Š	U	L	S	O	P		M

_____ AUGUSTINIÁN, CIRKEV, DIVOTVORCA, DOBROTA, FRANCÚZSKO, FRANTIŠKÁN, JEŽIŠ, KAZATEĽ, KŇAZ, LISABON, MAROKO, MÚDROŠŤ, PADOVA, POKOJ, POSLUŠNOSŤ, RADOSŤ, REČI, SVÄTÝ ANTON, UČITEĽ

Predsavzatie:

Obdarujem dnes niekoho.

21. jún: sv. Alojz Gonzaga, rehoľník

Pôvod mena: z fr. mena Louis – slávny bojovník.

Alojz Gonzaga sa narodil v r. 1568 pri Mantove ako najstarší syn kniežaťa Ferdinanda di Castilione. Keď bol pážaťom na dvoroch v Mantove, Florencii i Madride, vyznačoval sa láskou k modlitbe, čistotou a miernosťou.

Ako sedemnásťročný mladík vstúpil do rehole jezuitov v Ríme, kde si prehĺbil ducha pokánia, pokory a poslušnosti. V r. 1590 skončil teologické štúdiá. Zomrel ako klerik 21. júna 1591, keď sa nakazil morom pri opatrovaní chorých.

Beatifikovaný bol r. 1605, kanonizovaný r. 1726. Je patrónom študujúcej mládeže.

V ikonografii je zobrazený v jezuitskom oblečení, v bielej superpelícii. Jeho atribútmi sú: lebka, dieťa Ježiš na ramenách, mitra kniežaťa pri nohách, kríž, ľalia.

Osemsmerovka s tajničkou:

V Rímskom kolégiu sa na kňazstvo pripravoval pod vedením (odpoveď v osemsmerovke)

S	Ď	D	I	P	L	O	M	A	C	I	A
V	S	Ď	P	Á	Ž	A	Ž	E	I	N	K
Ā	O	A	K	I	T	A	M	E	T	A	M
T	N	V	Ý	K	Í	N	L	O	H	E	R
R	Š	O	A	G	A	Z	N	O	G	Ó	B
C	U	D	Z	I	E	J	A	Z	Y	K	Y
K	L	E	R	I	K	C	H	O	R	Ý	P
L	S	L	E	Š	T	Ú	D	I	U	M	A
Ā	O	S	R	T	B	C	S	E	L	L	T
S	P	A	B	Y	S	T	R	Ý	A	R	R
K	M	N	I	N	U	A	R	E	I	V	Ó
A	C	T	O	S	A	L	H	Ú	S	E	N

BYSTRÝ, CHORÝ, CUDZIEJAZYKY, DIPLOMACIA, GONZAGA, KLERIK, KNIEŽA, KRISTUS, LÁSKA, MATEMATIKA, MATKA, NASLEDOVAŤ, NESÚHLAS OTCA, PATRÓN, POSLUŠNOSŤ, PÁŽA, REHOĽNÍK, VIERA, ÚCTA, ŠTÚDIUM

Úlohy:

Svätý Alojz je patrónom

Liturgické okienko – priradiť správne názvy k predmetom

Predmet, ktorý je typický pre sv. Alojza, označ hviezdičkou!

- A. Pálium
- B. Cingulum
- C. Superpelícia
- D. Biret
- E. Reverenda

Predsavzatie: Každý deň viac a viac byť v ponúkajúcej službe.

24. jún: Narodenie sv. Jána Krstiteľa, slávnosť, neprikázaný sviatok

Čítanie zo svätého evanjelia podľa Lukáša

Alžbete nadišiel čas pôrodu a porodila syna. Keď jej susedia a príbuzní počuli, že jej Pán prejavil svoje veľké milosrdenstvo, radovali sa s ňou.

Na ôsmy deň prišli chlapca obrezať a chceli mu dať meno Zachariáš po jeho otcovi. Ale jeho matka povedala: „Nie, bude sa volať Ján.“

Povedali jej: „Veď v tvojom príbuzenstve sa nik takto nevolá.“

Dali znak otcovi, ako ho chce nazvať on. Vypýtal si tabuľku a napísal: „Ján sa bude volať.“ A všetci sa divili. Vtom sa mu

rozviazali ústa a jazyk i prehovoril a velebil Boha. Všetkých ich susedov zmocnil sa strach a všade po judejských horách sa hovorilo o týchto udalostiach. A všetci, čo to počuli, vštepili si to do srdca a vraveli: „Čím len bude tento chlapec?“ A v skutku Pánova ruka bola s ním.

Chlapec rástol a mocnel na duchu a žil na púšti až do dňa, keď vystúpil pred Izrael.

Sv. Ján Krstiteľ, prorok, mučeník, predchodca Pána

Pôvod mena: z hebr. Jochánan – Boh je milostivý, Bohom daný.

Narodil sa v Judei ako syn starozákonného kňaza Zachariáša a Alžbety. Jeho narodenie sprevádzali zázračne udalosti. Bol príbuzným Ježiša Krista. Žil na púšti asketickým životom. Na prelome rokov 28/29 pri Jordáne v blízkosti Jericha začal verejne učiť o prichádzajúcom Božom kráľovstve a udeľoval krst pokánia. Ukázal na Ježiša ako očakávaného Božieho Baránka a nazval ho Mesiášom. Nebojácne vystúpil proti kráľovi Herodesovi Antipasovi, odsúdil jeho neplatný zväzok s Herodiadou, bratovou ženou, čo ho stálo život. Herodes ho dal chytiť a uväzniť v pevnosti Macheront. Vtedy mal niečo cez tridsať rokov. V Jánovi Krstiteľovi sa stretáva úsilie o svätosť, život plný askézy a pokánia, sila charakteru a nekompromisnosť. Bol prvým svätým uctievaným v celej Cirkvi. Jemu je zasvätená rímska Bazilika sv. Jána v Lateráne. Je patrónom Rakúska, Francúzska, Holandska, Malty, Nemecka, Provencálska, Maďarska, Akvitánie, Aragónska; Bratislavsko-trnavskej, Varšavskej, Vroclavskej arcidiecézy; viacerých miest,

mnohých reholí, mníchov, panien, pastierov, kováčov, obuvníkov, kožušníkov, sedlárov, abstinentov, slobodných matiek, odsúdených na smrť.

V ikonografii je zobrazený ako dieťa, mladík alebo asketický muž, oblečený do zvieracej kože alebo pláštá z ľavej srsti. Jeho atribútmi sú: Baránok Boží, baránok na ramenách, na knihe alebo pri nohách, baránok s kalichom, hlava na mise, kríž.

Úlohy:

- Obrázok vyfarbi
- V texte podčiarkni:
 - zelenou – čo hovorila Alžbeta,
 - modrou – čo hovorili ľudia,
 - červenou – čo napísal Zachariáš

- Pomenuj postavy na obrázku (vpíš mená do obrázka)
- Kedy slávime slávnosť Narodenia sv. Jána Krstiteľa?
- Koho narodenie oslavujeme v liturgii? (správne odpovede podčiarkni):
 - sv. Petra a Pavla
 - Panny Márie
 - Pána Ježiša
- Vieš o nejakých ľudových tradíciách, ktoré sú spojené so sviatkom sv. Jána Krstiteľa?
- Osemsmerovka s tajničkou:

HANBA, HLAVA, JEŽIŠ, JOZEF, KOŽENÝ OPASOK, KRAJ, KRÁĽ, KŇAZ, LÓS, MESIÁŠ, MISA, MOC, MOCNEL, MÚDROŠŤ, NEMÝ, OBRÁTI, OHLASOVAŤ, OTEC, OČAKÁVANIE, PLÁŠŤ, POKROČILÝ VEK, PÚŠŤ, RADOVAŤ, REMIENOK, RIEKA, RÁSTOL, SKRÝVALA SA, SLOVÁ, SYN, TRNAVA, VEĽKÝ, VÍNO, ŤAVIA SRŠŤ, ŽENA

Ľudové zvyky okolo sviatku sv. Jána na Slovensku

V deň sv. Jána Krstiteľa je letný slnovrat a preto s týmto sviatkom je spojené množstvo ľudových zvykov, ktoré sa udržali na niektorých miestach dodnes.

Tradovalo sa, že na Jána majú najväčšiu moc všetky živly – zem, voda i oheň. Preto sa zvykli počas najkratšej noci roka, páliť jánske ohne a vatry. Mládež, ženy aj muži na svätého Jána tancovali a spievali okolo vatier, často ich aj preskakovali. Dievčatá robili ohníčky týždeň pred Jánom, na Jána a po Jáne.

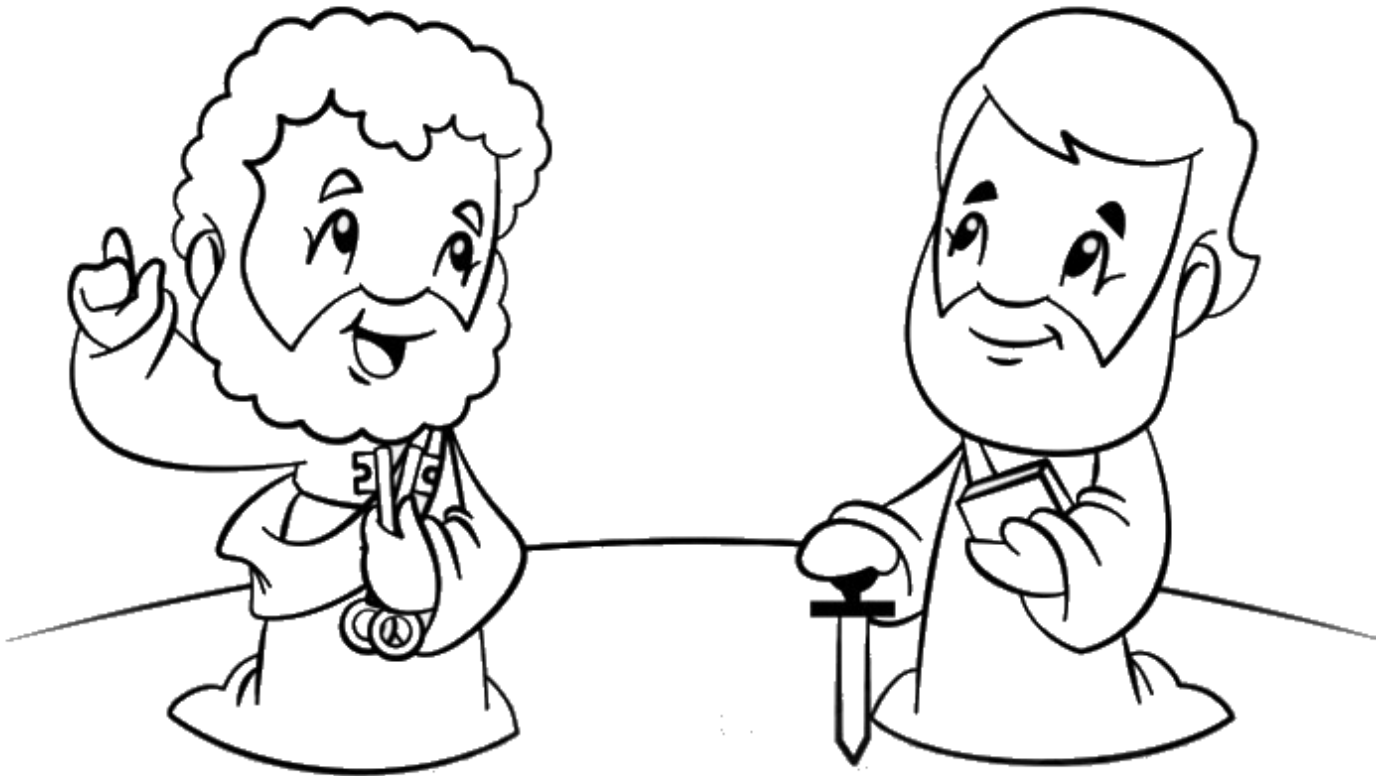
Tento svätec je patrón kožušníkov, remenárov a pastierov. Práve pastieri tento deň považovali za svoj sviatok, oslavovali ho ohňami a bohatou hostinou. Na Jána sa nesmeli sadiť ani prať. Šťastie mal človek, ktorý chytil svätójánsku mušku a nosil ju pri sebe.

Poučenie: Povera je vybočenie kultu, ktorý vzdávame pravému Bohu. Prejavuje sa najmä v modloslužbe, ako aj v rozličných formách veštenia a mágie. (Katechizmus katolíckej Cirkvi, 2138)

E	L	I	Á	Š	Š	O	B	Ť	S	O	R	D	Ú	M
K	E	V	Ý	L	I	Č	O	R	K	O	P	J	R	R
O	N	Í	V	Ó	Ž	A	Ž	E	R	D	Á	I	Á	K
Ž	C	N	H	S	E	K	I	M	Ý	O	E	S	R	S
E	O	A	L	O	J	Á	E	I	V	K	T	Á	O	A
N	M	H	A	B	B	V	K	E	A	O	L	H	U	Z
Ý	Ť	A	V	O	D	A	R	N	L	N	L	E	A	É
O	D	N	A	Š	E	N	Á	O	A	A	E	Ň	V	C
P	O	B	R	Á	T	I	L	K	S	L	K	L	A	E
A	V	A	K	I	I	E	O	O	A	Ý	M	E	N	I
S	Ť	S	R	S	A	I	V	A	Ť	L	Á	I	R	D
O	Š	I	A	E	L	A	S	N	Š	U	R	R	T	I
K	Ú	M	J	M	Ť	O	T	E	Á	D	H	B	S	C
O	P	J	O	Z	E	F	V	Ž	L	L	C	A	Y	R
A	T	S	E	C	E	T	O	Á	P	A	Ť	G	N	A

29. jún: sv. Peter a Pavol, apoštoli, slávnosť, prikázaný sviatok

Pôvod mena: Peter, z gr. petros, petra – skala, ekvivalent aram. kefas; Pavol, z lat. Paulus – nepatrný, malý.

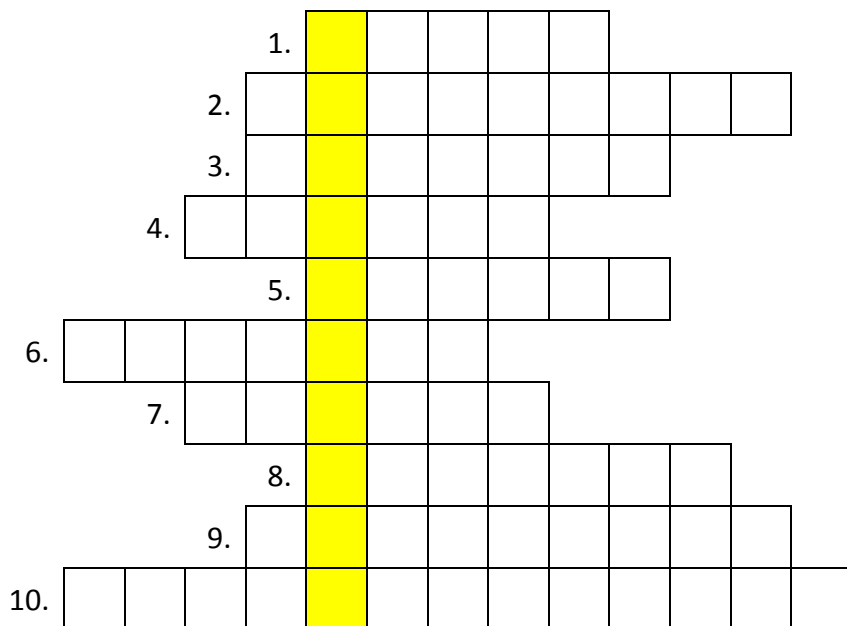
Apoštol Peter bol syn rybára Jonáša z Betsaidy Galilejskej. Jeho pôvodné meno bolo Šimon. Býval v Kafarnaume, bol ženatý. Kristus ho povolal spolu s jeho bratom Andrejom. V evanjeliovej správe o ustanovení Dvanástich dostal od Ježiša nové meno – Peter. Patril do skupiny jeho najbližších. V mene Dvanástich vyznal, že Ježiš je Mesiášom, Božím Synom (porov. Mt 16, 16n.). Po zmŕtvychvstaní sa Kristus zjavil Petrovi, pričom mu odovzdal pastiersku moc nad Cirkvou (porov. Jn 21, 15–17). Po zoslaní Ducha Svätého predniesol misijnú reč Židom, stál na čele učeníkov a prvej kresťanskej komunity v Jeruzaleme. Evanjelium hlásal aj mimo Jeruzalema – v Samárii, Lyde, Jaffe, Cézarei. Po zá- račnom vyslobodení z väzenia (r. 42) odchádza do Antiochie a po- tom do Ríma, kde vedie cirkevnú obec do svojej smrti r. 67. Evanjeliá ukazujú jeho zvláštnu pozíciu v skupine apoštolov. Spisy Nového zákona ho spomínajú 150 ráz. Počas prenasledovania kresťanov Neronom (v r. 64 – 67) bol Peter uväznený a ukrižovaný dole hlavou. Je autorom dvoch listov, ktoré patria do Nového zákona. Nad jeho hrobom postavili v r. 320 chrám, ktorý nadobudol poslednú formu v podobe Vatikánskej baziliky. Jeho nástupcovia v Ríme mali vedomie svojej výnimočnosti v poslaní Cirkvi vzhľadom na poslanie sv. Petra. Sv. Peter, prvý pápež, je patrónom viacerých diecéz a miest. Je predovšetkým patrónom pápežov a biskupov. Uctiejú si ho rybári, stavitelia mostov, kováči, kamenári, námorníci, hodinári. Vzývali ho ako orodovníka počas epilepsie, horúčky, zimnice, poštipania hadom. Spolu so sv. Pavlom im patrí titul apoštolské kniežatá.

V ikonografii je sv. Peter zobrazený v tunike – oblečení apoštola, ako biskup alebo pápež v pontifikálnych šatách. Od XII. stor. je predstavovaný ako sediaci na pápežskom tróne. Atribútmi sú: anjeli, okovy, dva kľúče, ktoré symbolizujú kľúče Božieho kráľovstva, kohút, obrátený kríž, kniha, loď, zvitok, pastorál, ryba, sieť, skala – tvoriace narážku na udalosti v jeho živote, tiara v rukách.

Šavol – Pavol, autor zachovaných 13 listov kresťanským obciam, začlenených do kníh Nového zákona, sa narodil v Tarze okolo r. 5 – 10 po Kristovi. Pochádzal zo židovskej rodiny, silno spojenej s tradíciou. Jeho rodina získala rímske občianstvo. Vyučil sa remeslu ako tkáč stanového plátna. Tóru študoval v rabínskej škole v Jeruzaleme. Horlivosť v úsilí o zachovanie náboženskej tradície spôsobila, že keď mal okolo 25

rokov, stal sa rozhodným odporcom a prenasledovateľom kresťanstva. Bol svedkom kameňovania diakona Štefana. Okolo r. 35 sa z vlastnej vôle vydal s odporúčajúcimi listami do Damasku, (porov. Sk 9, 1n.; Gal 1, 15 – 16), aby tam zatkol kresťanov. Po náhlom, nečakanom a zázračnom obrátení prijal krst a postupne zmenil meno na Pavol. Po troch rokoch pobytu v Damasku ako aj krátkom pobyte v Jeruzaleme vykonal tri misijné cesty. V Palestíne bol uväznený; dva roky bol vo väzení v Cézarei, keď sa odvolal na cisára, bol deportovaný morskou cestou do Ríma. Dva roky bol vo väzení s pomerne miernym poriadkom. Oslobodený sa vydal do Španielska. Uväznili ho druhý raz (r. 64). V Ríme čakal na zakončenie procesu ako aj na rozsudok. Zomrel mučeníckou smrťou. Ako rímsky občan bol štátny mečom v tom istom roku 67 ako sv. Peter. V Ríme v 4. storočí uložili pozostatky sv. Pavla do hrobky, nad ktorou vybudovali Baziliku sv. Pavla. Je patrónom početných reholí, miest, námorníkov, prevozníkov, tkáčov.

V ikonografii je sv. Pavol zobrazený v dlhej tunike a plášti. Jeho atribútmi sú: baránok, kôň, slonová kosť, meč.

1. Bielo – žltá je ? Vatikánu
2. Rodná krajina pápeža Františka
3. Pápežský štát
4. Zhromaždenie biskupov
5. Rodina Božích detí
6. Rehoľa, ktorej členom je pápež František
7. Pápež František je rímsky...
8. Kňazský sľub čistoty
9. Mládež je ? Cirkvi
10. Najväčšia Božia vlastnosť

3. júl: sv. Tomáš, apoštol

Pôvod mena: z aramej. teóma – dvojča, blížnec.

Tomáš, nazývaný tiež Didymus – Dvojča, pochádzal z Galilei z Palestíny, kde sa živil rybolovom. Patril do úzkeho kruhu Dvanástich. Evanjeliá ho spomínajú niekoľkokrát: keď je ochotný ísť s Ježišom na smrť; vo večeradle počas Poslednej večere; osem dní po zmŕtvychvstaní, keď po predchádzajúcej nevere vkladá ruku do boku Ježiša.

Podľa tradície sv. Tomáš evanjelizoval Partov (Irán). Dostal sa až do Perzie a Indie, kde sa údajne stretol s mudrcami, ktorí našli Mesiáša v Betleheme. Poučil ich o kresťanskej viere a vysvätil za biskupov. Tu obrátil na vieru kráľa menom Gundaphar. Dodnes sa v Indii označuje časť kresťanov ako „Tomášovi kresťania“. Tomáš tu podstúpil mučenícku smrť v Kalamine prebodnutím (okolo r. 67, alebo r. 72.). Pochovali ho v Mailapur (dnes predmestie Madrasu). Dodnes sa tu nachádza kamenný reliéf svätca.

V 3. storočí, práve 3. júla, relikvie preniesli do Edessy, potom na ostrov Chios. V r. 1258 ich križiaci previezli do Ortony v strednom Taliansku. Je patrónom Indie, Portugalska, miest Urbino, Parmy, Rigy; tiež architektov, staviteľov, tesárov, geodetov, kamenárov, murárov, stolárov, manželstiev, teológov.

V ikonografii je zobrazený ako mladík (do 13. stor. na Západe, do 18. stor. na Východe), neskôr ako starší muž v tunike a plášti. V ikonografickej prezentácii sa opakuje niť „neveriaceho“ Tomáša. V Bazilike Svätého kríža v Ríme ako vzácna relikvia sa nachádza jeho prst, ktorý vložil do rán Zmŕtvychvstalého. Atribútmi svätca sú uhlomer, kalich, kniha, meč, srdce, kopija, ktorou ho prebodli, zvitok.

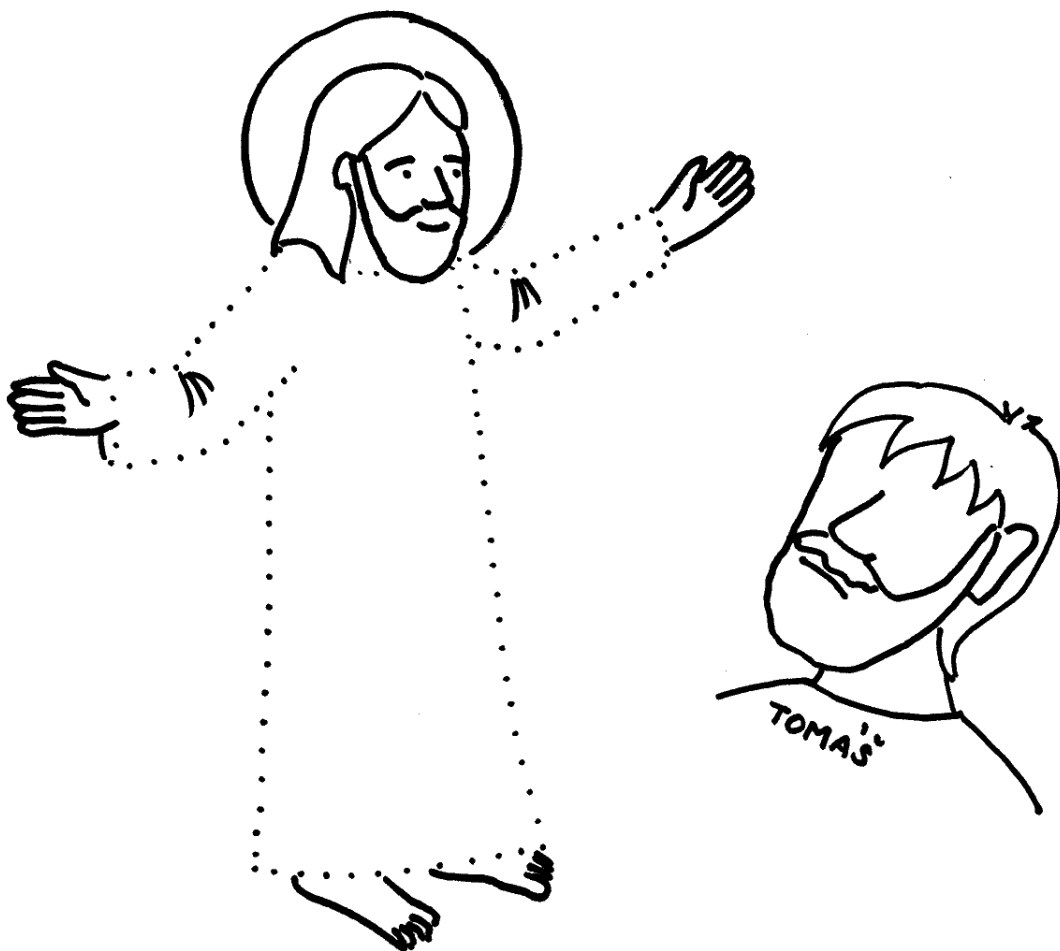
Obrázok – Neveriaci Tomáš:

Obtiahni podľa bodiek Pána Ježiša a dokresli miesta jeho rán, ktoré videli apoštolí po jeho zmŕtvychvstaní.

Dokresli, čo chýba sv. Tomášovi, aby aj on mohol vidieť Pána Ježiša.

Predsavzatie:

Vyznám svoju vieru slovami modlitby Verím v Boha.

5. júl: sv. Cyril a Metod, slovanskí vierozvestovia, slávnosť, neprikázaný sviatok

Pôvod mena: z gréc. Kyrillos – patriaci Pánovi; Metod – gréc. meta + odos – po ceste bádania, sledovania, cesta za niečím; starší slov. preklad bol Strachota z lat. metus – strach.

V osobe sv. Metoda a jeho brata sv. Konštantína-Cyrila dostali slovanské národy aj náš slovenský bohatstvo nevyčísľiteľných hodnôt. Metod, vlastným menom Michal, sa narodil okolo r. 815. Bol právnik, pôsobil ako správca provincie pri rieke Styrmon (Struma), ktorú obývali aj Slovania. Po 10-ročnom účinkovaní medzi Slovanmi vstúpil do kláštora na hore Olymp a prijal rehoľné meno Metod. Rodný brat Konštantín sa narodil okolo r. 827 ako najmladší zo siedmich detí. Po skončení cisárskej školy v Carihrade, kde nadobudol vynikajúce vzdelanie, stal sa bibliotekárom a neskôr profesorom na Vysokéj dvornej škole v Carihrade. Ovládal niekoľko jazykov: grécky, latinský, hebrejský, arabský, staroslovanský. Pre svoju učenosť si vyslúžil meno Filozof. Cisár Michal III. ich určil za vedúcich byzantskej misie na Moravu.

Pretože tam nemali svoje písmo, Konštantín - filozof v spolupráci s Metodom zostavil písmo – hlaholiku a začal prekladať výber z evanjelií, súdny civilný zákonník pravdepodobne aj niektoré bohoslužobné texty podľa byzantského rítu. O ich úspešnom účinkovaní svedčí Život Konštantína: „Keď prišiel na Moravu, Rastislav ho prijal s veľkou úctou, zhromaždil učeníkov a oddal mu ich na učenie. Preložil celý cirkevný poriadok...“ Po štyridsiatich mesiacoch namáhavej práce r. 867 solúnski bratia putovali do Ríma, kde mali podať správu o misijnej činnosti. Zároveň chceli dať vysvätiť niektorých zo svojich žiakov. V Blatnohrade ich prijal knieža Kocel, ktorý sa úprimne tešil z ovocia ich práce na území, ktoré mu bolo domovom. Podobne ako Rastislav aj on im zveril 50 mladíkov na výchovu. Cestou do Ríma sa Konštantín dostáva v Benátkach do sporu s „trojjazyčníkmi“, ktorí neuznávali uctievanie Boha v inom jazyku, ako je hebrejčina, gréčtina a latinčina.

V Ríme sa im dostalo prijatia od samotného pápeža Hadriána II., ktorý ich vyšiel privítať až k bránam Ríma. Iste aj preto, že niesli so sebou relikvie sv. Klimenta. Pápež prijal slovanské knihy, posvätil ich a položil v bazilike Santa Maria Maggiore, čím schválil liturgiu v staroslovanskom jazyku i prikázal vysvätiť slovanských učeníkov. Metod a niektorí žiaci moravskej školy boli v Ríme vysvätení za kňazov. Chorľavý Konštantín však vstúpil v Ríme do kláštora, prijal rehoľné meno Cyril a po krátkom čase 14. februára 869 zomrel.

Metod sa spolu s vysvätenými kňazmi vrátil k pôvodnej misijnej práci. Cestou sa zastavil na Blatnohrade u Kocelá. Koncom r. 869 posielal Kocel Metoda s dvadsiatimi učeníkmi opäť do Ríma so žiadosťou, aby pápež vysvätil Metoda za biskupa. Pápež Hadrián II. vyhovel Kocelovej žiadosti. Obnovil dávno zaniknuté panónske arcibiskupstvo (Sirmium), pripojil k nemu územie Moravy a vymenoval Metoda za panónskeho a moravského arcibiskupa a pápežského legáta.

Metoda, ktorý sa vracal z Ríma, zajali vojenské družiny franského kléru. Až takmer po troch rokoch bol z príkazu pápeža prepustený. Jeho spory s franským duchovenstvom však neutíchli. Pápež Ján VIII. po oslobodení z väzenia povolal Metoda opäť do Ríma, kde vysvetlil všetky falošné obvinenia. Z Ríma sa Metod vrátil s bulou Industriae tuae, v ktorej pápež Svätoplukovi oznamuje, že Metod je vo všetkom pravoverný a potvrdzuje ho v hodnosti moravského arcibiskupa. Schvaľuje aj slovanské písmo a liturgiu a berie Svätopluka pod ochranu „svätého Petra“. Rozbroje medzi franským a slovanským kňazstvom vyústili napriek tomu po Metodovej smrti do zákazu slovanskej liturgie a vyhnanie jeho žiakov. Metod zomrel 6. apríla 885. Jeho hrob je na neznámom mieste.

V ikonografii je Metod zobrazený s arcibiskupskými insígniami a Konštantín v habite ako mních, niekedy s hlaholikou. Niektoré zobrazenia v Ríme zobrazujú aj Konštantína s biskupskými atribútmi.

Vylúšti slová sv. Metoda:

Metoda sa pred jeho smrťou, keď už očakával veniec spravodlivosti, opýtali učeníci: „Koho zo svojich učeníkov určuješ, otče a učiteľ ctihodný, aby v učiteľstve bol tvojím nástupcom?“

I ukázal im jedného zo svojich najbližších učeníkov, nazývaného Gorazdom, a povedal:

Šifra

А	А́	Ѡ	Ц	Ц́	Д	Є	Є́	Ф	Г	Х	И	И́	ЛЯ	Ј	К	Л	М	Н
a	á	b	c	č	d	e	é	f	g	h/ch	i	í	la	j	k	l	m	n
О	Ѡ	П	Р	С	Щ	Т	ТЬ	У	У́	Й	Ъ	В	З	Ж	„“	,	.	
o	ô	p	r	s	š	t	ť	u	ú	y	ý	v	z	ž	„“	,	.	

„	Т	Є	Н	Т	О		Ј	Є		В	А	Щ	Є	Ј		З	Є	М	Є

С	Л	О	Ѡ	О	Д	Н	Ъ		М	У	Ж	,	Н	А	Ј	З	Ѡ	Є	Х	Л	Є	Ј	Щ	И́

В		Л	А	Т	И	Н	С	К	Ъ	Х		К	Н	И	Х	А́	Х		А

П	Р	А	В	О	В	Є	Р	Н	Ъ	.	Т	О	Т	О		Н	Є	Х		Ј	Є	

Б	О	Ž	Ј		В	Ѡ	ЛЯ		А		В	А	Щ	А		Л	А́	С	К	А	,	

А	К	О		И		М	О	Ј	А	.	“

Predsavzatie: Pomodlím sa k sv. Cyrilovi a Metodovi za upevnenie viery v slovenskom národe.

„Dedičstvo otcov, zachovaj nám, Pane.“

11. júl: sv. Benedikt, opát, patrón Európy

Pôvod mena: benedictus – požehnaný. Narodil sa v Nurzii okolo r. 480. Bol syn veľkostatkára. Študoval v Ríme. Po niekoľkých rokoch prešiel do hôr neďaleko Subiaca. Začali sa okolo neho zhromažďovať jeho nasledovníci. V okolí založil 12 kláštorov. Neskôr prešiel do ruín opustenej, malej pevnosti na Monte Cassino, kde založil opátstvo.

Tu napísal Regulu, ktorá sa stala základom mníšskeho života na Západe. Odporúča v nej rozvážnosť a miernosť v modlitbe, práci i odpočinku. Ukazuje cestu k náboženskej dokonalosti cez sebaovládanie, pokoru, poslušnosť. Dôležitú časť dňa rehoľníka určil na čítanie Svätého písma. Benedikt zaviedol do rehole profesiu – právom zaručenú príslušnosť ku kláštore, ako aj stabilitu miesta, čiže aby sa mnísi zaviazali, že zostanú v jednom kláštore až do smrti a tiež úsilie o dokonalosť života a poslušnosť opátovi. Jeho náročný duch pritiahol mnohých. Bol vyhľadávaný poradca viacerých významných osobností i panovníkov.

Jeho sestra sv. Scholastika v blízkosti Monte Cassino založila benediktínsku ženskú vetvu. Benedikt zomrel 21. marca 547. Regula sv. Benedikta mala veľký vplyv na celý kláštorný život západnej Európy. Jeho duchovní synovia sa zaslúžili o pokresťančenie Európy, o jej duchovné, hospodárske a kultúrne povznesenie. Pápež Pavol VI. ho r. 1964 vyhlásil za patróna Európy. Dňa 11. júla si pripomínáme deň prenesenia relikvií svätca. V ikonografii je zobrazený v benediktínskom habite, v kapucni, s krížom v ruke.

Osemsmerovka s tajničkou:

BDENIE, BERLA, CENOBITA, EVANJELIUM, HAD, KRÍŽ, LIEČIŤ, MÚDROŠŤ, NEBO, OPÁT, OTEC, PAX, POSLUŠNOSŤ, POŽEHNANÝ, PRENESENIE, PRIOR, PROROCKÝ DAR, PÔST, REGULA, RÍM, SAMPOR, SCHOLASTIKA, SPEV, SVETLO, SVÄTÉ PÍSMO, TICHO, UMBRIA, VYHÁŇAŤ, ZLÝ DUCH, ZOBOR, ÚCTA

Test:

Kde sa v súčasnosti nachádza benediktínsky kláštor na Slovensku?

- a) Nitra
- b) Sampor
- c) Košice

Na akom vrchu založil sv. Benedikt prvé opátstvo?

- a) Monte Cassino
- b) Montmartre
- c) Mont Blanc

Kde sa na Slovensku nachádzalo prvé benediktínske opátstvo?

- a) na Zobore
- b) na Skalke pri Trenčine
- c) v Hronskom Sv. Beňadiku

O	Ý	N	A	N	H	E	Ž	O	P	Ť	R	P
R	O	B	O	Z	C	O	I	P	Ô	S	T	O
A	I	R	B	M	U	M	P	N	A	O	E	S
D	L	M	H	A	D	S	R	Á	E	R	N	L
Ý	I	U	T	L	Ý	Í	T	O	T	D	E	U
K	E	I	G	R	L	P	I	Ú	P	Ú	B	Š
C	Č	L	L	E	Z	É	C	R	Í	M	O	N
O	I	E	Ž	B	R	T	H	A	B	O	A	O
R	Ť	J	Í	R	A	Ď	O	L	T	E	V	S
O	X	N	R	O	O	V	Y	H	Á	Ň	A	Ť
R	R	A	K	I	T	S	A	L	O	H	C	S
P	A	V	P	R	E	N	E	S	E	N	I	E
S	P	E	V	P	C	E	N	O	B	I	T	A

Medaila sv. Benedikta

Svätý Benedikt za svojho života mal veľkú úctu ku svätému krížu; znaku vykupujúcej lásky Ježiša Krista. Často robieval znak kríža. Za svoj v Bohu ponorený život dostal svätý Benedikt zvláštne dary: liečiť nemocných, vyháňať zlých duchov, nazerať do prítomnosti a do budúcnosti (pápež Gregor Veľký potvrdzuje u Benedikta prorocký dar),... Na jeho príhovor a modlitby sa diali mimoriadne udalosti a zázraky. Jeho chýr a uznanie boli také veľké, že dokonca ho do Monte Cassina prišiel navštíviť víťaz nad Rimanmi – Totila, kráľ Gótov.

Opis medaily:

Na jednej strane je sv. Benedikt držiaci v pravej ruke kríž a v ľavej Regulu. Po pravej strane je rozbitý pohár s vychádzajúcim hadom, po ľavej havran odnášajúci otrávený chlieb. Tieto obrazy sa vzťahujú na príbehy z Dialógov sv. Gregora Veľkého, pri ktorých bol sv. Benedikt zachránený pred nepriateľskými úkladmi mocou znaku sv. Kríža. Pri svätcovi je nápis: „Crux sancti patris Benedicti“ (Kríž svätého otca Benedikta). Na obrube je nápis: „Eius in obitu nostro prasentia muniamur“ (Nech nás jeho prítomnosť chráni v hodine smrti).

Na druhej strane medaily je kríž s písmenami „C-S-P-B“, čo znamená opäť „Crux sancti patris Benedicti“ (Kríž svätého otca Benedikta).

Nad krížom je nápis „PAX“ (Pokoj),

čo je heslo rehole. Niektoré medaily majú namiesto textu Pax písmená „IHS“, čo znamená „Iesus Hominum Salvator“ (Ježiš Spasiteľ ľudí). Na ramenách kríža sú písmená, ktoré znamenajú: „Crux Sacra Sit Mihi Lux“ (Svätý Kríž nech mi je svetlom) a „Non Draco Sit Mihi Dux“ (Diabol - doslova drak - nech nie je mojím vodcom). Na okraji sú začiatkové písmená exorcizmu: „Vade Retro Satana, Numquam Suade Mihi Vana - Sunt Mala Qua Libas, Ipse Venena Bibas“ (Choď preč satan, nezávďaj ma k márnostiam; to, čo mi nahováraš je zlé, sám si vypí svoje jedy).

Nosením medaily dáva človek najavo, že sa stavia pod ochranu sv.

Benedikta. Exorcizmus je znakom odmietnutia diabla a jeho pokušenia, ako to urobil sv. Benedikt a znak sv. Kríža je vyznaním viery kresťana. Zvláštnou formou medaily je tzv. benediktínsky kríž, čo je vlastne krucifix, ktorý má na krížení ramien vloženú medailu sv. Benedikta. Oboje predmety možno nechať požeňať.

Krátka história medaily:

Je otázne odkiaľ a z akého obdobia medaila pochádza. Kríž bol od počiatku v benediktínskej reholi predmetom osobitnej lásky a úcty. Zobrazenie sv. Benedikta s Krížom v ruke sa pravdepodobne rozšírilo po zázračnom uzdravení sv. Leva IX., ktorý bol ešte ako mladík pohryzený jedovatým hadom. Po takmer dvoch mesiacoch choroby, keď mu už hrozila smrť, sa mu zjavil starec v mnišskom rúchu, ktorý sa ho dotkol a uzdravil ho. Neskôr počas svojho života často spomínal tento zážitok, pričom v starcovi spoznal sv. Benedikta.

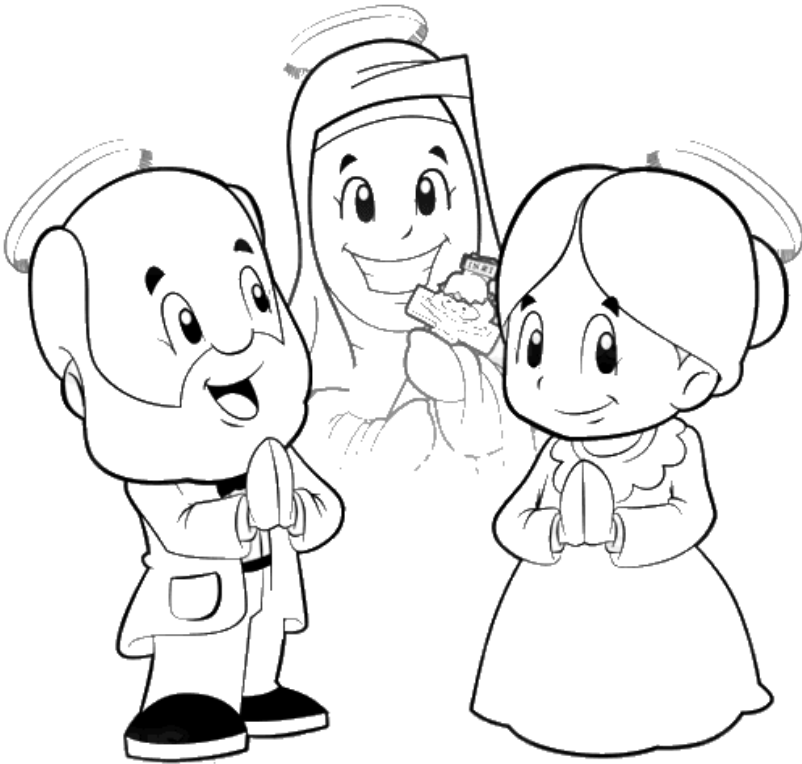
Význam písmen na medaile vysvetľuje starý rukopis z roku 1415, kde je sv. Benedikt vyobrazený v jednej ruke s palicou zakončenou krížom a v druhej zo zvitkom. Na oboch predmetoch sú napísané slová začínajúce sa na písmená na medaile. Tieto boli totiž časom zabudnuté, takže v jednom dokumente zo 17. storočia sa opisujú tieto symboly namaľované na stenách istého Bavorského opátstva, ale s poznámkou, že nikto nevie vysvetliť ich význam.

K rozšíreniu medaily došlo vďaka sv. Vincentovi de Paul, ktorý založil rehoľu Dcér kresťanskej lásky a istý čas sa tieto medaily razili výlučne pre ich potreby. Tieto sestry ich nosili na ružencoch.

Viac informácií o benediktínskej reholi, bratoch a spiritualite nájdeš na: www.benediktini.sk

Predsavzatie: Budem sa často prežehnávať. Svoju vieru môžem vyjadriť aj nosením požeňanej medaily sv. Benedikta.

12. júl: sv. Ľudovít (Louis) a Zélia Martinovci, manželja

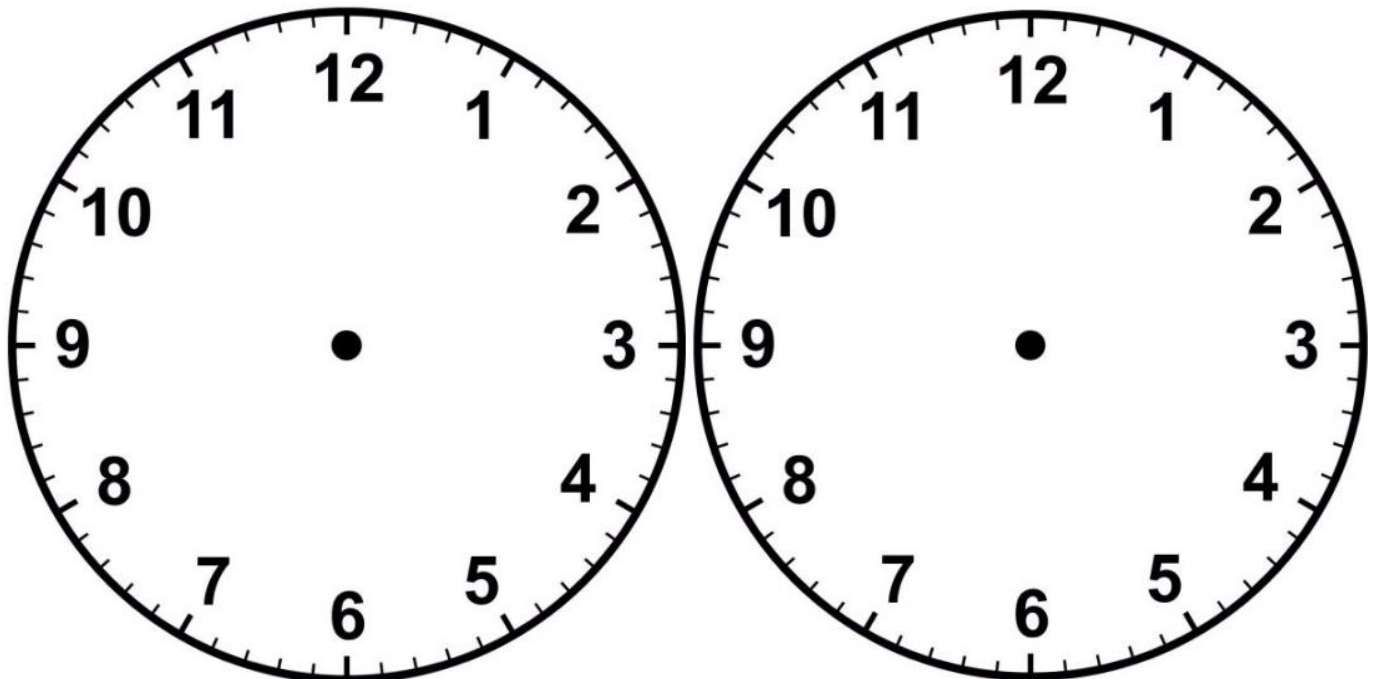

Ľudovít Martin sa narodil v Bordeaux 22. augusta 1823. Bol hlavným hodinárom v Alençone. Tu sa stretáva s čipkárkou Máriou Azéliou (Zéliou) Guérinovou, narodenou v Gandelaïne (St-Denis-sur-Sarthon) 23. decembra 1831. Zosobášili sa 13. júla 1858. Mali deväť detí, medzi nimi i budúcu sv. Teréziu od Dieťaťa Ježiša. Boli to vzorní manželja, oddaní rodičia, pracovití, pozorní voči chudobným a naplnení misionárskym duchom. Svoju silu a nádej čerpali z častej návštevy Eucharistie a z hlbokej úcty k Panne Márii. Zélia zomrela po dlhej chorobe v Alençone 28. augusta 1877. Ľudovít, už na dôchodku, odchádza do Lisieux, k rodine svojej manželky, aby zabezpečil lepšiu budúcnosť svojim piatim deťom (štyri zomreli v detskom veku). Po tom, ako tento patriarcha

obetoval Bohu svoje deti (všetkých päť dievčat vstúpilo do kláštora), zakúsil utrpenie a chorobu. Zomrel pri d'Evreux 29. júla 1894. Za blahoslavených boli vyhlásení 19. 10. 2008 v Lisieux. Svätorečil ich pápež František 18. októbra 2015 v Ríme.

Nájst' si čas pre rodinu – celoživotné predsavzatie

Do hodín vyznač koľko času si s rodinou – rozhovory, spoločné stolovanie, spoločný čas, pod hodiny napíš, v ktorý deň v týždni si najviac času s rodinou:

25. júl: sv. Jakub, apoštol

Pôvod mena: z hebr. Jahagóbh – ten, ktorý drží päť;
z gréc. Jakobos – Boh ochraňuje.

Sv. Jakub, nazývaný Väčším alebo Starším, bol synom rybára Zebedeja a Salome z Betsaidy. Ježiš ho povolal spolu s bratom Jánom. Spolu s Petrom i Jánom patrili do skupiny apoštolov, ktorí boli Ježišovi najbližší. Bol svedkom vzkriesenia Jairovej dcéry, Premenenia Pána ako aj agónie Krista v Getsemanskej záhrade. Živá povaha Jakuba a Jána spôsobila, že Ježiš ich nazval „synmi hromu“.

Svätý Jakub ako prvý z apoštolov podstúpil, podľa predpovede Krista, mučenícku smrť. V Jeruzaleme okolo r. 44 bol sťatý mečom na príkaz Herodesa Agripu I. Podľa starej španielskej tradície jeho relikvie spočívajú v Santiago de Compostela. Najskôr však boli pochované okolo r. 70 na Sinaji, kde postavili kláštor k jeho úcte (dnes Kláštor sv. Kataríny). Zachránené pozostatky pred Sarcénmi boli v 8. storočí prenesené do Španielska.

V stredoveku jemu zasvätená svätyňa bola jednou z najnavštevovanejších. Dodnes tu putujú početné púte v skupinách i jednotlivci. V ostatnom čase znova ožili pútnické cesty, po ktorých tu prichádzajú pútnici stovky kilometrov z celej Európy ako v stredoveku.

Je patrónom Španielska a Portugalska.

V ikonografii je zobrazený ako stavec so silnou stavbou tela v dlhej tunike a v plášti; ako pútnik v klobúku so širokou striedkou. Jeho atribútmi sú mech, pútnická palica, kniha, meč, mušľa, kapsa, turecký turban, zvitok.

Sv. Jakub má:

P _____ - opora pútnika

K _____ - batožina pútnika

M _____ - symbol dlhotrvajúcej púte

Vysvetli, kto je kto:

Pútnik:

Cestovateľ:

Kresťan je pútnik do neba.

26. júl: sv. Joachim a Anna, rodičia Panny Márie

Pôvod mena: z hebr. hanna – milosť; hebr. Jeho – Boh-Jahve a -jaqim – pozdvihnúť; Boh posilní, pozdvihne.

Svätá Anna a svätý Joachim sú rodičia Panny Márie. Mlčanie Biblie dopĺňa starobylá kresťanská literatúra, ktorá nebola prijatá za kánonickú. Anna pochádzala z kňazskej rodiny z Betlehema. Od 4. storočia dodnes sa ukazuje pri Ovčom rybníku v Jeruzaleme miesto, kde stál dom Anny a Joachima. Súčasne na tom mieste stojí v poradí tretí kostol; v stredoveku ho vybudovali križiaci.

Anna a Joachim boli bezdetní. Po 40-ročnom manželstve sa Joachim v pokročilom veku vydal na púšť, kde sa 40 dní a nocí modlil a postil, pričom vrúcne prosil o potomstvo. Anna zasa prosila Boha vo svojom dome, aby z nej bol odňatý znak neplodnosti. Napokon boli vypočutí. Anjel im predpovedal, že sa im narodí dieťa. Keď sa narodila Mária, aby splnili predtým zložený sľub, odvedli svoje jediné dieťa do služby do svätyne.

Svätá Anna je obľúbenou patrónkou mnohých farností; uctieva ju predovšetkým rodiace ženy, matky, vdovy. Spolu so sv. Joachimom sú patrónmi manželov.

V ikonografii je sv. Anna zobrazená ako staršia žena s vélom na hlave; ako Anna Samotretia – Anna s Máriou i Dieťaťom Ježišom; ako učí čítať Máriu. Jej atribúty sú prst na ústach, kniha, ľalia. Svätý Joachim je zobrazený ako starší, bradatý muž v dlhom odevu alebo v plášti. Jeho atribútmi sú anjeli, Dieťa Ježiš v náručí, dva holuby na dlani, na zatvorenej knihe alebo v malom košíku, jahňa pri nohách, palica, pastierska palica, kniha, zvitok.

Poslušnosť – symbol je ovečka

Podčiarkni slová, ktoré súvisia s poslušnosťou:

ROBIŤ SI PODĽA VLASTNÝCH PREDSTÁV,

OBETOVAŤ SA, PODRIADIŤ SA LÁSKE,

ÚNIK, POKUŠENIE,

S RADOSŤOU POSLÚŽIŤ,

PREJAVIŤ ÚCTU A LÁSKU,

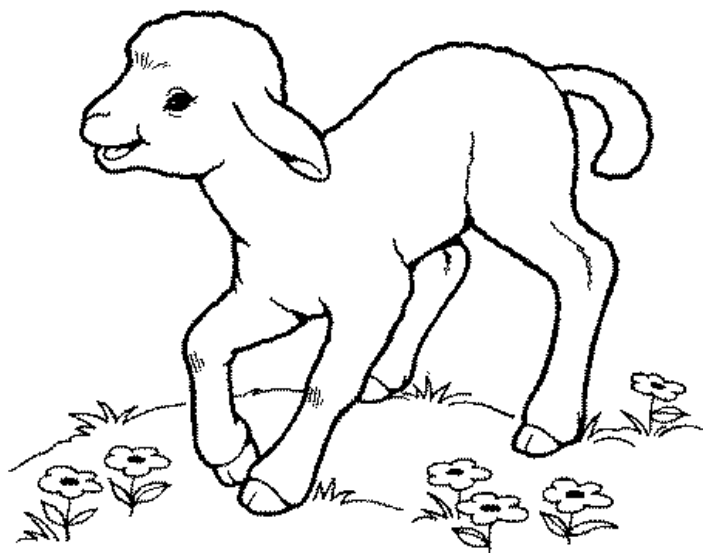
MENIŤ SEBA, NIE DRUHÝCH,

VYHOVÁRAŤ SA,

POČÚVAŤ UŠAMI A SRDCOM,

NEVŠÍMAVOSŤ, AUTORITA

Predsavzatie: Navštívim starých rodičov a obdarujem ich vlastným darčekom. Budem sa usilovať poslúchať na prvé slovo.

8. august: sv. Dominik, kňaz | Modlitba posv. ruženca

Pôvod mena: z lat. dominus – pánov; z dies dominica – deň Pána. Narodil sa okolo r. 1170 v starokastílskom meste Caleruega. Vyštudoval filozofiu a teológiu. Vynikal skutkami veľkej dobročinnosti. V r. 1206 cestoval cez Francúzsko do Ríma a spoznával veľké nebezpečenstvo šírenia bludov albigéncov a valdencov. Prebudila sa v ňom veľká túžba stať sa misionárom medzi odpadlíkmi; chcel ich priviesť naspäť do Cirkvi. Inocent III. vyhovel jeho želaniu. V južnom Francúzsku začal misijnú činnosť úplne chudobný. Postupne sa k nemu pripojilo niekoľko horlivých kazateľov. V meste Prouille pri Toulous založil misijnú stanicu. Tu niekde môžeme hľadať zárodok veľkého diela sv. Dominika, základ jeho rehoľného spoločenstva.

V r. 1215 založil spoločenstvo bratov kazateľov v Toulous. Základom kazateľskej rehole, ktorá mala chrániť Cirkev pred útokmi zvonku, boli chudoba a štúdium. Už 22. decembra 1216 pápež Honórius III. schválil rád dominikánov. Život a pôsobenie Dominika sa vyznačovali záchranou ľudských duší. Jeho pokora a jednoduchosť mu získavali množstvo prívržencov. Jeho mužská i ženská rehoľa sa veľmi rýchlo rozrástla. Zomrel 6. augusta 1221 vyčerpaný na misijnej ceste v Boloni so slovami: „Zachoval som neporušenosť tela až do tejto chvíle; hľadte aj vy pestovať čistotu; zotrvať v pokore a dobrovoľnej chudobe; pamätajte, že Bohu slúžiť znamená panovať.“ V ikonografii je zobrazený ako kazateľ v dominikánskom odevu. Jeho atribútmi sú kniha, ľalia, pes s horiacou pochodňou, vrabec, kameň, palica, hviezda a ruženec.

Sv. Dominik a modlitba posvätného ruženca

Legenda hovorí, že Panna Mária sa zjavila Dominikovi vo sne. Dala mu reťaz s guľôčkami, na ktorej sa mala recitovať modlitba ruženca a povedala mu, že modlitba a meditácia nad životom jej syna porazí bludy a utrpenie.

Misijný ruženec – vyfarbi:

Jednotlivé desiatky predstavujú farby svetadielov.

AFRIKA - zelená - symbolizuje zelené tropické, africké lesy.

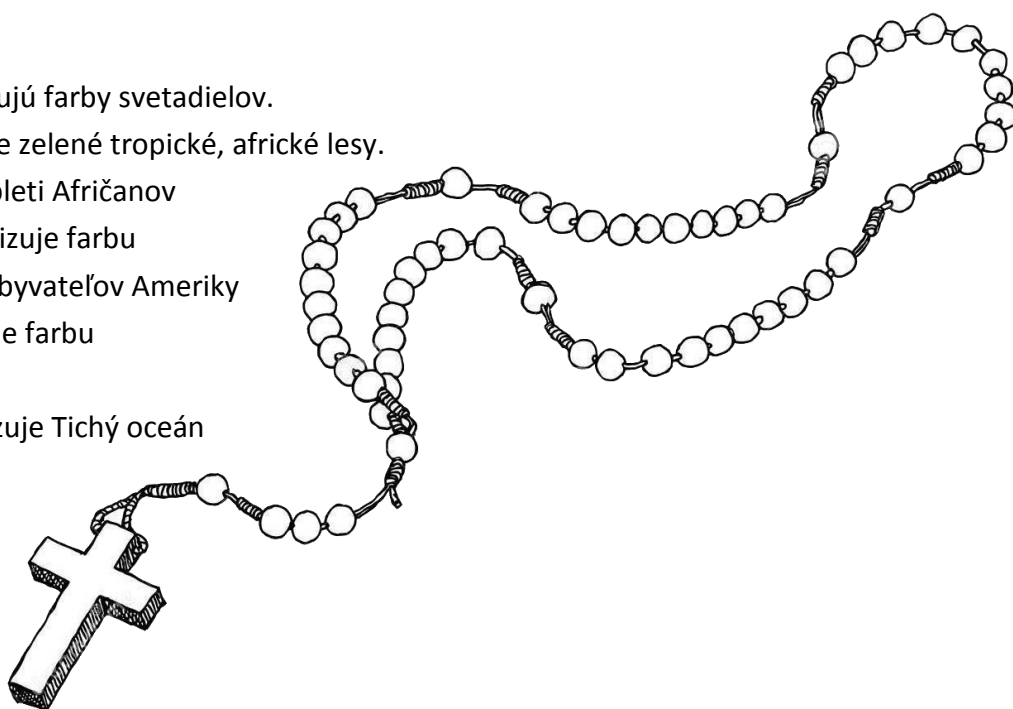
- čierna - symbolizuje farbu pleti Afričanov

AMERIKA - červená - symbolizuje farbu pleti Indiánov - pôvodných obyvateľov Ameriky

EURÓPA – biela – symbolizuje farbu pleti Európanov

OCEÁNIA – modrá - symbolizuje Tichý oceán a mnohé ostrovy v ňom

ÁZIA – žltá – symbolizuje pleť ľudí Ázie, najpočetnejších vo svete

Tajomstvá radostného ruženca

1. Ktorého si, Panna, z _____ počala.
2. Ktorého si, Panna, pri _____ v živote nosila.
3. Ktorého si, Panna, v _____ porodila.
4. Ktorého si, Panna, so svätým Jozefom v chráme _____.
5. Ktorého si, Panna, so svätým Jozefom v chráme _____.

Tajomstvá ruženca svetla

1. ktorý bol pokrstený v _____
2. ktorý zjavil seba samého na svadbe v _____.
3. ktorý ohlasoval Božie _____ a pokánie.
4. ktorý sa _____ na vrchu Tábor
5. ktorý _____ Oltárnu sviatosť.

Tajomstvá bolestného ruženca

1. Ktorý sa pre nás krvou _____.
2. Ktorý bol pre nás _____.
3. Ktorý bol pre nás trním _____.
4. Ktorý pre nás _____ niesol.
5. Ktorý bol pre nás _____.

Tajomstvá slávnostného ruženca

1. Ktorý slávne vstal z _____.
2. Ktorý slávne vystúpil do _____.
3. Ktorý nám _____ Ducha Svätého.
4. Ktorý tá, Panna, vzal do _____.
5. Ktorý tá, Panna, v nebi _____.

Ó, Ježišu, odpusť nám naše hriechy, zachráň nás od pekelného ohňa a prived' do neba všetky duše, najmä tie, ktoré najviac potrebujú tvoje milosrdenstvo.

Predsavzatie: Každý deň sa pomodlím aspoň 1 desiatok posvätného ruženca.

11. august: sv. Klára, panna

Pôvod mena: z lat. clara – jasná, svetlá, slávna.

Svätá Klára aj dnes uchvacuje nielen svojou rozhodnosťou v mladom veku, ale aj vytrvalosťou a odvahou s osobným nasadením. Narodila sa v Assisi r. 1194. Vzdala sa všetkého majetku a na Kvetnú nedeľu r. 1212 spolu so svojimi priateľkami vstúpila do kostolíka Porciunkula, kde ju privítal sv. František so svojimi spolubratmi. Po prijatí drsného rehoľného odevu načas vstúpila do neďalekého benediktínskeho kláštora. Keď dostala od benediktínok opustený kostol sv. Damiána i so susedným domom, odišla tam a založila prvý kláštor rehoľnej spoločnosti, ktorá nesie jej meno. Pravidlá rehoľného života napísal sv. František. V r. 1216 pápež Inocent III. udelil Klárinmu spoločenstvu tzv. privilégium chudoby. Pápež Inocent IV. 9. augusta 1253 schválil rehoľu. Zomrela vyčerpaná dlhotrvajúcou chorobou 11. augusta 1253. Dva roky po jej smrti ju pápež Alexander IV. vyhlásil za svätú. Jej úcta trvá dodnes a tisíce pútnikov prichádzajú k jej hrobu v bazilike sv. Kláry, ktorá bola postavená r. 1265. Bazilika bola silne poškodená ťažkým zemetrasením na konci deväťdesiatych rokov 20. storočia, ale hrob sv. Kláry nebol poškodený. Pútnici si domov odnášajú tzv. Klárinu vodu, posvätenú v kostole a potierajú si ňou oči najmä tí, ktorí trpia očnými chorobami.

V ikonografii je zobrazená v čiernom rádovom odevu; na freske Simona Martiniho (1330) v dolnej bazilike sv. Františka v Assisi je zobrazená v bielom odevu so šatkou a svätožiarou. Jej atribútmi sú kniha s rehoľnými pravidlami, monštrancia, kríž, cibórium a ľalia.

Rozlúšti slová sv. Kláry, ktoré napísala sv. Anežke Českej:

Šifra:

a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l	m	n	o	p	r	s	t	u	v	y	z	
.	:	..	::	·	;	:::	:::	·	:::	:	:::	:::	:::	:	:::	:::	:	:::	:::	:::	:::	:::	:::

Citát:

:::	:	:::	:	:::	·	:	:::	·	:::	:::	:	:::	·	:::	:::	:::	:::	..	:::	:::	:	:::	:::

:::	:	:::	·	:::	·	:::	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:	:

Predsavzatie: Pôst – dobrovoľné sa zrieknutie dovolenej veci – lebo si chcem uvedomiť ako je to byť chudobným.

14. august: sv. Maximilán Mária Kolbe, kňaz a mučeník

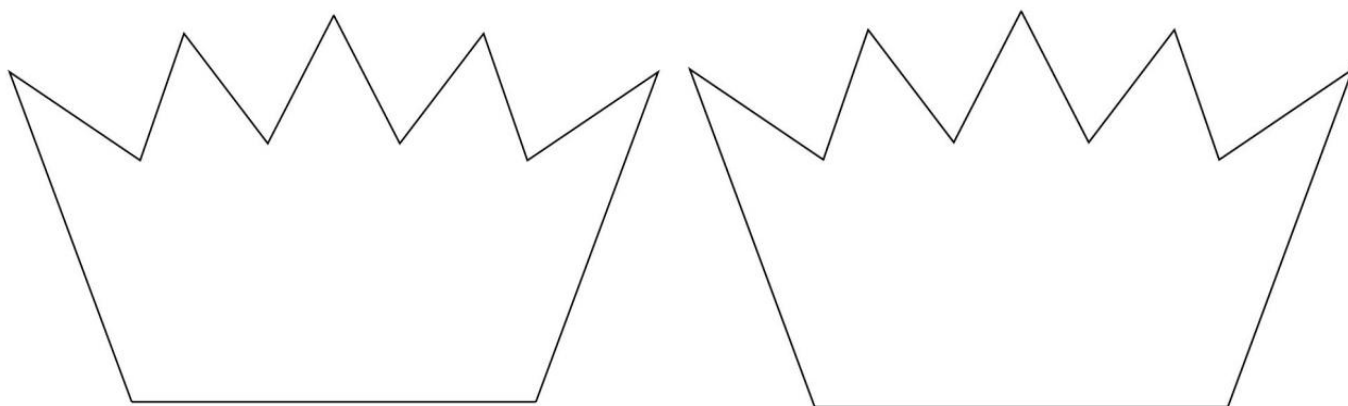
Pôvod mena: z lat. maximus – najväčší, najvýznamnejší; z mena Maximiniaus – patriaci k šľachtickému rodu Maximov. Narodil sa 8. januára 1894 v Zdunskej Woli. Napriek chudobe v rodine vládla láska, vľúdnosť a porozumenie spojené s úprimnou vierou. Na matkinu otázku – Úbohý môj synu, čo len z teba vyrastie? – hľadal odpoveď a ako to sám spomína, dlho stál pred obrazom Matky Božej a prosil o odpoveď. Mal videnie Matky Božej, ktorá mu ponúkla na výber dve koruny, bielu – znak čistoty a červenú – znak mučeníctva. Mal si vybrať. On si vybral obe.

Neskôr vstúpil do kláštora minoritov v Lodži a r. 1918 bol vysvätený za kňaza. Stal sa zakladateľom združenia vojakov Panny Márie a neskôr zakladateľom mariánskeho centra Niepokalanow so zámerom šírenia mariánskej úcty a náboženskej tlače. Začas pôsobil aj na misiách v Japonsku, no r. 1936 sa vracia do Poľska.

Po obsadení Poľska Hitlerom bol r. 1941 uväznený, deportovaný do koncentračného tábora v Osvienčime, kde sa podujal podstúpiť smrť za jedného zo svojich spoluväzňov odsúdených na smrť. Zomrel v bunkri hladu po vpichnutí smrtiacej injekcie 14. augusta 1941. Pápež Pavol VI. ho vyhlásil 17. 10. 1971 za blahoslaveného a jeho spolurodák Ján Pavol II. 10. 10. 1982 za svätého. Oboch slávností sa zúčastnil aj František Gajowniczek, za ktorého

obetoval svoj život. Tak sa splnilo videnie malého Rajmunda o dvoch korunách – o korune nevinnosti a o korune mučeníctva. V ikonografii je zobrazený ako rehoľník s dvomi korunami – bielou a červenou v rukách, často ako väzeň koncentračného tábora.

Aké dve koruny dostal sv. Maximilián vo sne od Panny Márie? Koruny pomenuj a vyfarbi:

Krátke spytovanie svedomia:

Viem sa obetovať? Dokážem zniesť krivdu? Som trpezlivý/á? Akú mám úctu k Panne Márii?

18. august: sv. Helena, cisárovna

Pôvod mena: gréc. heléné – svetlo, pochodeň.

V rímskom kostole S. Maria Aracoeli je v bočnej kaplnke náhrobok, ktorý skrýva telesné pozostatky rímskej cisárovnej a matky Konštantína Veľkého, sv. Heleny.

Narodila sa v Bythínii na severozápadnom pobreží dnešného Turecka okolo r. 255. Bola manželkou cisára Konštantia Chlora, ktorý ju r. 282 opustil a Helena sa so synom usadila vTrevíre. V r. 312 sa dala pokrstiť a odvtedy začala jej misijná činnosť. Bolo to krátko potom, ako jej syn vyhral v boji otrón nad Maxenciom v známej bitke pri Milvijskom moste v Ríme. Dal sa pokrstiť až na smrteľnej posteli. Svätá Helena začala budovať kresťanské chrámy po celej ríši a v r. 325 si vykonala púť do Svätej zeme, kde podľa tradície objavila pozostatky Kristovho kríža, nástroje mučenia Krista a jaskyňu Svätého hrobu. Položila základy stavby Baziliky Božieho hrobu a niekoľkých iných chrámov. Po návrate zo Svätej zeme na základe jej prosby postavil cisár Konštantín baziliku S. Croce in Gerosalemme v Ríme, kde boli uložené pozostatky Svätého kríža a nástroje mučenia Krista. Zomrela 18. augusta 330 v Nikomedii, dnešnom Izmiere v Turecku.

V ikonografii východných cirkví je zobrazená s vencom spolu s jej synom cisárom Konštantínom Veľkým; v ikonografii západnej cirkvi v ruke drží kríž alebo maketu kostola.

Osemsmerovka s tajničkou:

(pápež Benedikt XVI.)

AUGUSTA, BIELA, BITKA, CHARITA, CHRÁM, CIRKEV, DIOKLECIÁN, HELENOPOLIS, JEŽIŠ, KATAKOMBY, KONŠTANCIUS, KREŠTANSTVO, KRISTUS, KRST, KRÍŽ, MILVIJSKÝ MOST, MILÁNSKY EDIKT, NIKOMÉDIA, OBRÁTENIE, POHREB, POZOSTATKY, PÚŤ, RÍM, SARKOFÁG, VEĽKOLEPÝ, ŽIVOT

Predsavzatie: Uctím si kríž bozkom, prežehnaním alebo krátkou modlitbou: „Ukrižovaný Ježišu, zmiluj sa nad nami aj nad dušami v očistci“ „Ty za mňa na kríži trpiaci a umierajúci Spasiteľ, nenechaj svoju drahú krv za mňa stratenú.“

K	P	O	Z	O	S	T	A	T	K	Y	C	Ž	T
O	Ý	P	E	L	O	K	L'	E	V	S	I	A	V
Y	H	Ú	S	U	T	S	I	R	K	V	R	Ý	B
A	K	Ť	O	I	B	E	R	H	O	P	K	R	K
Í	Ž	Y	B	M	O	K	A	T	A	K	E	U	O
Š	N	K	R	E	S	Ť	A	N	S	T	V	O	N
M	I	L	Á	N	S	K	Y	E	D	I	K	T	Š
V	K	Ž	T	A	T	I	R	A	H	C	Y	A	T
C	O	H	E	Ý	S	B	A	I	S	A	Ž	U	A
H	M	I	N	J	R	I	M	V	Ž	O	T	G	N
R	É	D	I	O	K	L	E	C	I	Á	N	U	C
Á	D	H	E	L	E	N	O	P	O	L	I	S	I
M	I	L	V	I	J	S	K	Ý	M	O	S	T	U
U	A	L	E	I	B	G	Á	F	O	K	R	A	S

27. august: sv. Monika

28. august: sv. Augustín, biskup a učiteľ Cirkvi

Sv. Monika narodila sa v Tagaste v Afrike roku 331 v kresťanskej rodine. Ešte celkom mladú ju vydali za Patrícia. Jedným z jej synov bol Augustín, veľmi nadaný, za obrátenie ktorého preliala veľa slz a vyslala veľa modlitieb k Bohu. Je príkladom vynikajúcej matky, ktorá modlitbou živila vieru a čnosťami ju robila viditeľnou. Zomrela v Ostii roku 387.

Sv. Augustín narodil sa v Tagaste v Afrike roku 354; mladosť prežil nepokojne tak v názoroch, ako aj v mravoch, až v Miláne prijal vieru a biskup Ambróz ho roku 387 pokrstil. Vrátil sa do vlasti a viedol asketický život. Zvolili ho za biskupa v Hippone a 34 rokov bol vzorom veriaceho ľudu. Svoje biskupstvo zošľachťoval kázňami a mnohými spismi, ktorými zároveň rázne bojoval proti súvekým bludom alebo múdro objasňoval vieru. Zomrel roku 430.

1. úloha: Osemsmerovka s tajničkou – latinský názov Regule sv. Augustína:

M	E	N	Z	Á	K	P	Ô	S	T	Y	H
O	A	A	M	B	R	Ó	Z	P	M	D	R
N	S	B	O	L	S	E	K	L	R	R	I
I	K	Ž	N	U	T	L	A	A	Í	Ť	E
K	Í	Ú	A	D	Á	Ž	V	Č	M	S	C
A	N	T	S	Š	A	V	A	L	S	O	H
U	Č	I	T	E	Ľ	C	I	R	K	V	I
G	E	O	E	C	E	S	T	A	A	I	V
U	R	P	R	P	C	O	S	S	R	L	E
S	E	P	I	O	D	A	L	K	Í	R	P
T	B	I	U	K	R	U	D	É	Š	O	S
Í	I	H	M	O	S	E	Š	T	A	H	I
N	T	R	O	J	I	C	A	A	Ľ	Ô	V

AMBRÓZ, ASKÉTA, AUGUSTÍN, BLUD, CESTA, DUŠA, HIPPO, HORLIVOSŤ, HRIECH, KLÁŠTOR, KRST, KÁZNE, MONASTERIUM, MONIKA, OSLAVA, PLAČ, POKOJ, PRÍKLAD, PÔSTY, REČNÍK, RÍMSKA RÍŠA, SPEV, SRDCE, TIBER, TROJICA, TÚŽBA, UČITEĽ CIRKVI, VÔĽA, ŽALMY

2. úloha: Sv. Augustín hovorí: Spievaj a choď! Nauč sa nejakú náboženskú pieseň.

Modlitba:

Bože, útecha zarmútených, ty si milosrdne vyslyšal svätú Moniku, keď ťa so slzami v očiach vytrvalo prosila za obrátenie svojho syna Augustína; daj, aby sme aj my na príhovor obidvoch oplakávali svoje hriechy, a tak dosiahli milosť tvojho odpustenia. Skrze nášho Pána Ježiša Krista, tvojho Syna, ktorý je Boh a s tebou žije a kraluje v jednote s Duchom Svätým po všetky veky vekov. Amen.

5. september: sv. Terézia z Kalkaty, rehoľníčka

Matka Tereza z Kalkaty, vlastným menom Agnes Gonxha Bojaxhi, patrí medzi najvýraznejšie osobnosti 20. storočia.

Narodila sa v Skopje (Macedónsko) 26. augusta 1910 albánskym rodičom. Vyrastala v kresťanskom prostredí, ktoré ju ovplyvnilo až natoľko, že sa ako osemnásťročná rozhodla vstúpiť do rehole loretských sestier. V rámci misijnej činnosti rádu bola Matka Tereza vyslaná do Indie, kde učila miestne deti zo stredne bohatých rodín.

Zmena v jej živote nastala 10. septembra 1946, kedy počas cesty vlakom Matka Tereza počula boží hlas, ktorý jej povedal, aby opustila svoj rád a venovala sa pomoci najbiednejším. Po dvoch rokoch od tejto udalosti jej Vatikán udelil povolenie na odchod z rádu. Následne sa Matka Tereza pripojila k Rádu dcér svätej Anny, pod ktorého záštitou sa v Kalkate chcela venovať svojmu novému poslaniu. Po nejakom čase sa však rozhodla osamotniť sa a vykonávať svoju úlohu iným spôsobom. Opustila teda aj Rád dcér svätej Anny a vyučila sa za zdravotnú sestru.

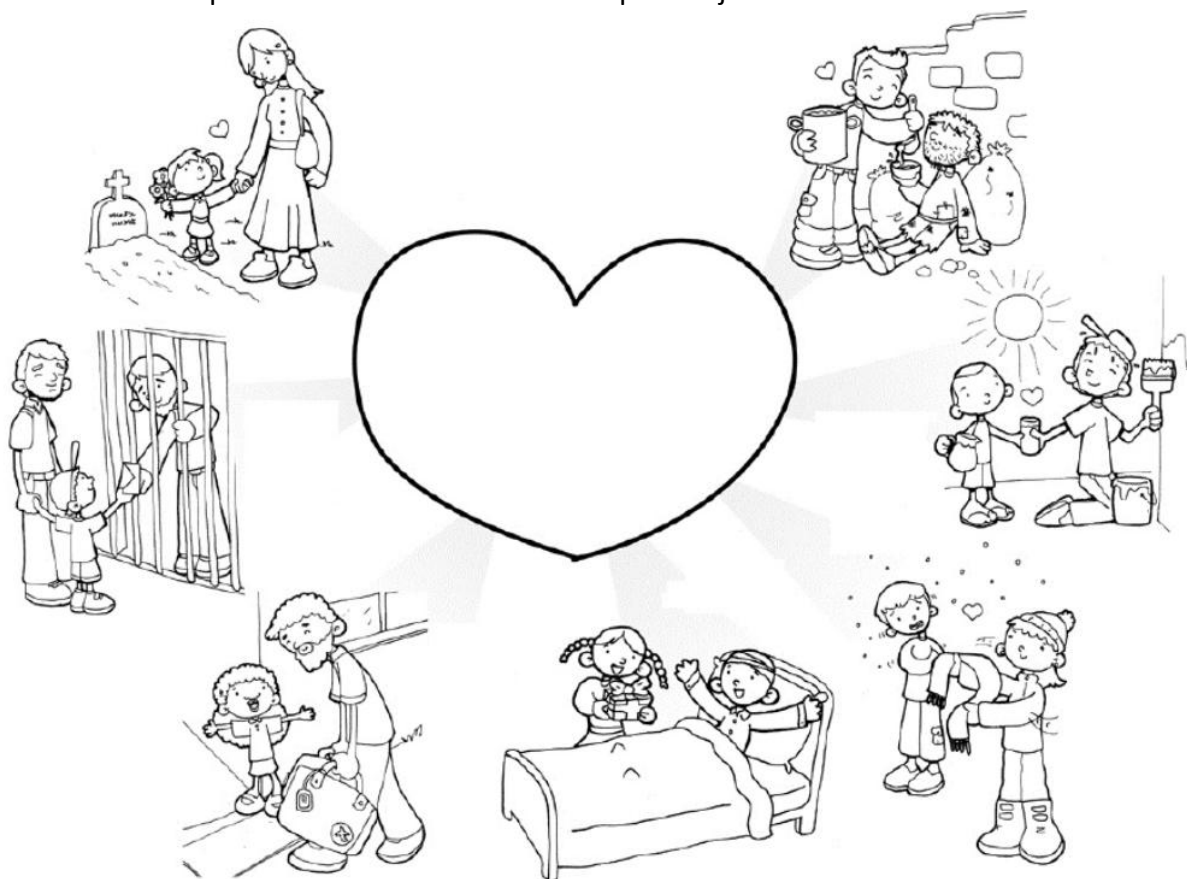

Matka Tereza začala svoju misionársku činnosť sama, na ulici medzi najchudobnejšími obyvateľmi Kalkaty, ktorých učila čítať, písať, ale aj osvojovať si základné hygienické návyky. Starala sa o chorých trpiacich maláriou, leprou, AIDS či tuberkulózou. Jej činnosť neostala bez povšimnutia a postupne sa k nej pridávajú aj ďalší dobrovoľníci.

V roku 1950 jej Vatikán povolil založenie novej rehole – Rádu misionárok lásky. V uliciach Kalkaty Matka Tereza videla denne zomierať množstvo ľudí bez akejkoľvek lekárskej pomoci. To ju viedlo k rozhodnutiu založiť Dom umierajúcich, kde by chorí ľudia z ulice mohli dôstojne zomrieť. V tomto dome len počas života Matky Terezy bolo prijatých viac ako 75 tisíc osôb. Jej Posolstvo presiahlo postupom času hranice Indie a členky jej rádu vykonávali svoju činnosť vo viacerých krajinách. Jej úsilie bolo ocenené aj udelením Nobelovej ceny za mier v roku 1979.

Matka Tereza prekonala počas svojho života viacero infarktov a ťažkých chorôb, až nakoniec svoju životnú púť ukončila 5. septembra 1997 v Kalkate. Jej posolstvo však prežilo spolu s 570 misiami, viac ako 4 000 rádovými sestrami a 100 tisíc dobrovoľníkmi. Jej spôsob života pritiahol pozornosť celého sveta. Necelé dva roky po jej smrti ju vtedajší pápež Ján Pavol II. vyhlásil za blahoslavenú. 4.9.2016 bola pápežom Františkom v Ríme svätorečená. Sviatok sv. Terézie z Kalkaty je 5. septembra.

Pomôž Matke Tereze pri skutkoch milosrdenstva – usporiadaj k obrázkom čísla:

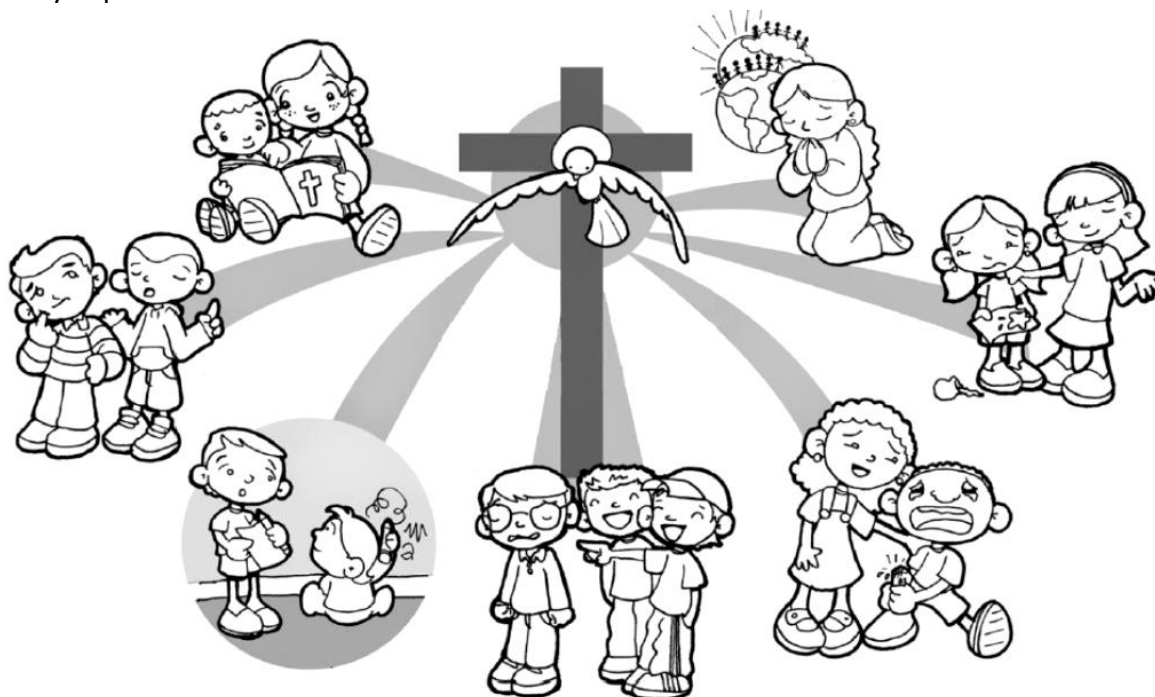

Skutky telesného milosrdenstva

1. Hladných kŕmiť
2. Smädných napájať
3. Nahých odievať
4. Pocestných sa ujať
5. Väzňov vykupovať
6. Chorých navštevovať
7. Mŕtvych pochovávať

Skutky duchovného milosrdenstva

8. Hriešnikov napomínať
9. Nevedomých vyučovať
10. Pochybujúcim dobre radiť
11. Zarmútených tešiť
12. Krivdu trpezlivo znášať
13. Ublížujúcim odpúšťať
14. Za živých a mŕtvych sa modliť

15. september: Panna Mária Sedembolestná, Patrónka Slovenska, slávnosť, neprikázaný sviatok

Čítanie zo svätého Evanjelia podľa Jána

Pri Ježišovom kríži stála jeho matka, sestra jeho matky, Mária Kleopasova, a Mária Magdaléna. Keď Ježiš uzrel matku a pri nej učeníka, ktorého miloval, povedal matke: „Žena, hľa, tvoj syn!“ Potom povedal učeníkovi: „Hľa, tvoja Matka!“ A od tej hodiny si ju učeník vzal k sebe.

„Trpiaci Kristus na kríži a pod ním bolestná Matka – to je obraz, ktorý visí nad dejinami slovenského národa. Platilo to v minulosti a platí to aj dnes.“ sv. Ján Pavol II.

Naši predkovia už od pradávna mali v úcte Máriine bolesti a utiekali sa k nej vo svojich súženiach. Preto obraz Panny Márie trpiacej pod Ježišovým krížom bol pre Slovákov od pradávna útechou a posilou. Úcta k Sedembolestnej sa rozšírila najmä od pol. 16. stor. Turecké vojská v Uhorsku v tom čase ohňom a mečom šírili svoju moc. Veriaci ľud sa úpenlivo utiekal k Sedembolestnej Matke o pomoc a ochranu. Víťazstvo nad Turkami pri Viedni ľudia pripisovali jej pomoci.

Pre celú Cirkev bol ustanovený sviatok pápežom Benediktom XIII. v roku 1727. Ten istý pápež povolil, aby sa Sedembolestná Panna Mária uctievala ako Patrónka Slovenska. Najväčšou národnou svätýňou Sedembolestnej Panny Márie je u nás bazilika minor v Šaštíne. Dejiny tohto chrámu siahajú do roku 1564. Za baziliku minor bola vyhlásená pápežom Pavlom VI. v roku 1964. Ten istý pápež v roku 1966 riadne ustanovil a vyhlásil Sedembolestnú Pannu Máriu za hlavnú Patrónku Slovenska. Každoročne na tento sviatok a na Turíce tisíce pútnikov putujú do šaštínskej baziliky, kedy bývajú hlavné púte, aby si uctili našu Patrónku a vyprosili pomoc v bolestiach a utrpení každodenného života.

1. úloha: Osemsmerovka s tajničkou:

B	A	Z	I	L	I	K	A	M	I	N	O	R	T	Y
U	M	S	E	D	E	M	K	K	O	T	A	I	V	S
Ľ	A	S	I	V	S	O	I	Í	N	Í	T	Š	A	Š
S	G	V	L	Y	Á	D	L	S	N	Ó	H	C	U	D
V	D	Á	Á	S	E	L	E	O	V	E	R	N	Á	D
P	A	V	O	L	V	I	G	C	Š	E	Č	T	H	O
A	L	N	Á	I	S	T	N	H	B	R	L	U	A	O
L	É	D	A	Š	T	B	A	A	M	O	I	E	Y	P
Á	N	T	U	M	S	A	A	U	Ľ	T	L	S	B	H
T	A	I	R	Ž	Í	R	K	N	E	Š	A	E	A	Í
S	R	D	C	E	D	Y	F	D	E	O	Ý	N	S	J
H	C	I	R	M	I	F	Ó	R	G	Ž	O	M	E	Ť
S	U	D	U	Ľ	Y	K	R	E	I	B	Z	Ž	Z	Ť
N	Á	Š	H	O	M	A	G	N	I	F	I	C	A	T
R	E	T	A	M	T	A	B	A	S	Š	Ľ	U	D	U

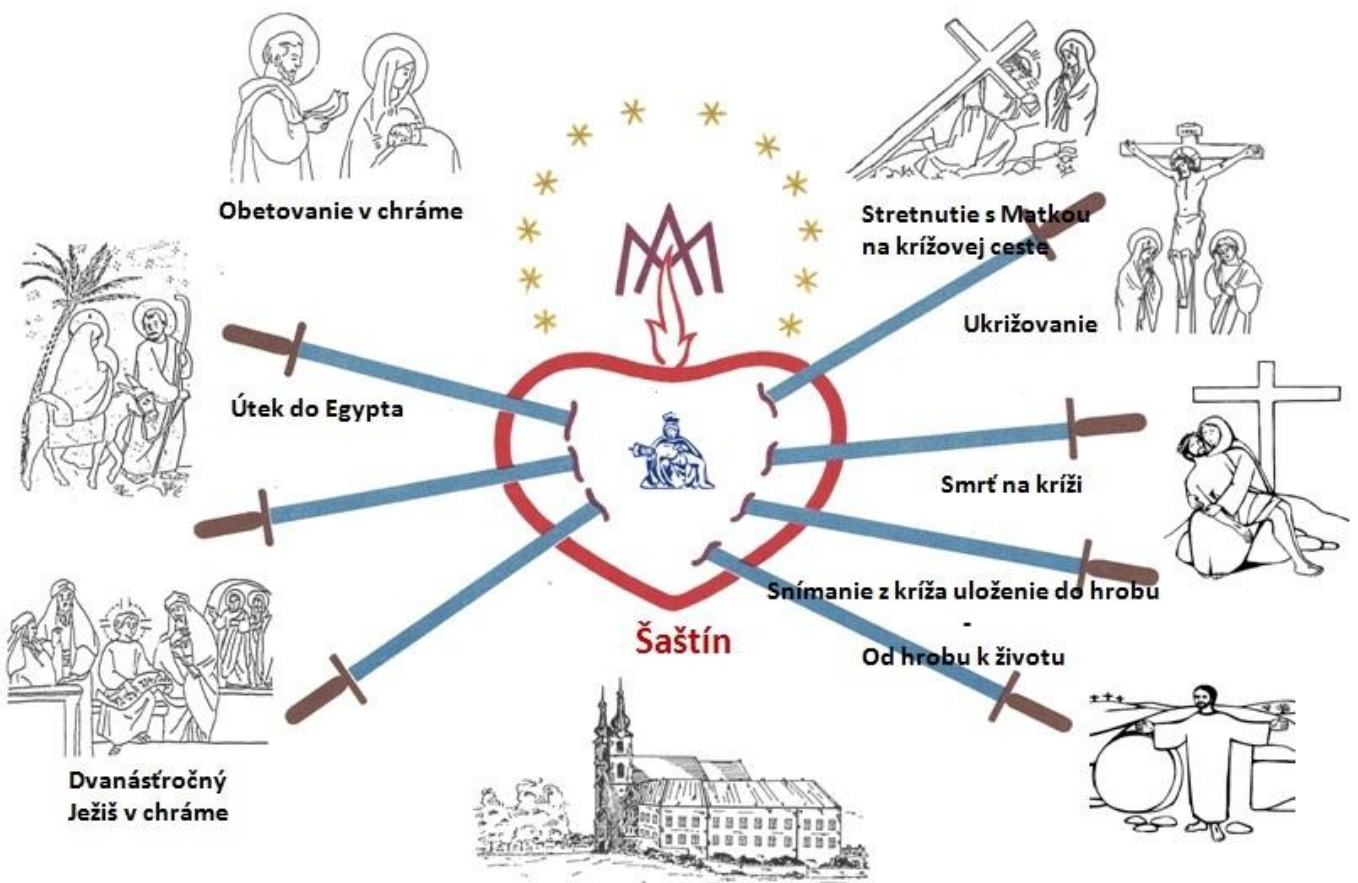
BAZILIKA MINOR, BOLEŠŤ, DETI, DUCH, DUŠA, GRÓF IMRICH, GRÓFKA ANGELIKA, HANOBIA, JEŽIŠ, KRÍŽ, MAGDALÉNA, MAGNIFICAT, MODLITBA, MUKY, PATRÓNKA, PAVOL VI, SABAT MATER, SEDEM, SLÁVA, SMUTNÁ, SOCHA, SRDCE, STÁLA, SVIATOK, SĽUB, UČENÍK, VELEBÍ, VYSLIŠ, ZBIERKY ĽUDU, ZMÝŠĽANIE, ŠAŠTÍN, ŽENA

2. úloha: Sedem bolestí Panny Márie:

Podľa obrázka priradiť bolesti Panny Márie a doplniť čísla do obrázka:

1. bolesť
2. bolesť
3. bolesť
4. bolesť
5. bolesť
6. bolesť
7. bolesť

Predsavzatie:

Púť do niektorej mariánskej svätyne. Posledný úsek cesty pôjdem pešo s modlitbou.

21. september: sv. Matúš, apoštol a evanjelista

Pôvod mena: z hebr., teoforické meno Mattanja – dar Jahveho, daný Bohom. Patril medzi Dvanástich apoštolov. V Evanjeliu sv. Marka (2, 14) je nazvaný „Lévi, syn Alfejev“ z Kafarnauma. Ježiš ho povolal za svojho učeníka, keď zastával úrad mýtnika. Matúš pred nasledovaním Majstra vystrojil hostinu, na ktorú pozval mýtnikov a hriešnikov. Najstaršia tradícia pripisuje Matúšovi autorstvo prvého evanjelia, napísaného pre Židov v aramejskom jazyku, ktoré argumentu

je, že Ježiš je očakávaným Mesiášom. V ňom sa splnili všetky proroctvá. Ako svedčí Klement Alexandrijský, Matúš do r. 42 žil a učil v Jeruzaleme, potom sa vydal do Etiópie, kde podstúpil mučenícku smrť. Podľa iných mienok apoštoloval v krajine Partov ako aj v Perzii. Podstúpil mučenícku smrť. Jeho relikvie v 10. storočí mali byť prevezené z Východu do Salerna v blízkosti Neapolu.

V ikonografii je zobrazený v podobe mladíka, neskôr, zvlášť v byzantskom umení, ako sivovlasý starec. V západnom umení od čias stredoveku dominuje obraz silného, bradatého muža v strednom veku. Oblečený býva do tradičných dlhých bielych apoštolských šiat a do tuniky. Tiež býva zobrazený v sediacej polohe; keď píše, stojí pri ňom anjel, ktorý mu odovzdáva inšpiráciu. Jeho atribútmi sú kniha a pero, meč alebo halapartňa, postava okrídleného mladíka, mešec s peniazmi pri nohách, cestovná kapsa.

Povolanie Matúša: *Keď odtiaľ Ježiš odišiel, videl na mýtnici sedieť človeka menom Matúša a povedal mu: „Pod' za mnou!“ On vstal a išiel za ním. Keď potom Ježiš sedel v dome za stolom, prišli mnohí mýtnici a hriešnici a stolovali s ním a s jeho učeníkmi. Keď to videli farizeji, hovorili jeho učeníkom: „Prečo váš učiteľ jedáva s mýtnikmi a hriešnikmi?“ On to začul a povedal: „Lekára nepotrebujú zdraví, ale chorí. Choďte a naučte sa, čo to znamená: Neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov.“ (Mt 9, 9 – 13)*

Tajnička z osemsmierok:

ANJEL, APOŠTOL, ARAMEJSKY, CHOĎTE, EVANJELISTA, GRÉČTINA, IŠIEL, JEŽIŠ, KAFARNAUM, LÉVI, MATÚŠ, MENO, MILOSRDENSTVO, MUČENÍCKA SMRŤ, MÝTNICA, NAUČTE, PANNA MÁRIA, PERO, PODOBENSTVÁ, PREKLAD, RODOKMEŇ, SEDIET, STOLOVAL, STÔL, SVIATOK, SVÄTÉ PÍSMO, SYMBOL, UČENÍCI, UČITEĽ, VOLAŤ, VSTAL, ČLOVEK, ŽIDIA

Predsavzatie: Prečítam si evanjelium podľa Matúša.

L	O	B	M	Y	S	M	U	A	N	R	A	F	A	K
»	K	A	N	J	E	L	Ť	S	M	A	T	Ú	Š	O
Ň	E	M	K	O	D	O	R	V	M	I	S	I	L	V
O	V	J	E	Ž	I	Š	M	Ā	S	R	I	R	D	T
P	O	D	O	B	E	N	S	T	V	Á	L	Ô	T	S
R	L	E	N	S	Ť	T	A	É	O	M	E	N	O	N
E	Č	T	V	O	O	L	K	P	L	A	J	A	R	E
K	V	C	L	L	H	E	C	Í	A	N	N	U	E	D
L	S	S	O	E	C	I	Í	S	Ť	N	A	Č	P	R
A	T	V	E	M	T	Š	N	M	A	A	V	T	N	S
D	A	I	L	É	V	I	E	O	I	P	E	E	E	O
L	L	A	O	G	R	É	Č	T	I	N	A	B	E	L
L	O	T	Š	O	P	A	U	U	Č	E	N	Í	C	I
C	H	O	Ď	T	E	T	M	A	C	I	N	T	Ý	M
U	Y	K	S	J	E	M	A	R	A	I	D	I	Ž	«

23. september: sv. Pio z Pietrelčiny, rehoľník

Pôvod mena: z lat. pius – svätý.

Francesco Forgione sa narodil 25. mája 1887 v Pietrelcine. Od detských rokov bol vizionár; 6. januára 1903 vstúpil do noviciátu františkánskeho rádu kapucínov. Večné sľuby zložil r. 1907. Počas štúdií sa mu viackrát vrátila choroba. Vyznačovala sa celkovým oslabením. Kňazskú vysviacku prijal 10. augusta 1910; r. 1916 ho rehoľní predstavení preložili do kláštora v San Giovanni Rotondo, kde pôsobil do smrti 23. septembra 1968. Keď 20. septembra 1918 kľáčil pred krížom, dostal stigmy. Správa o tejto udalosti sa rýchlo rozniesla a šíril sa chýr o jeho hlbokom náboženskom živote. Chodilo za ním veľa ľudí. Modlil sa s nimi, spovedal ich, radil im. Jeho pastoračná činnosť bola obmedzená kvôli nezdravému rozruchu. Navštevovali ho aj mnohé významné osobnosti cirkevného i spoločenského života. Zhodovali sa v názore, že je to človek, ktorého si Boh zvláštnym spôsobom vyvolil a obdaril. V napätí atmosfére najspokojnejší zo všetkých bol páter Pio, pripravený podriaďiť sa príkazu cirkevnej vrchnosti. V r. 1933 začal opäť slúžiť svätej omše za účasti veriacich a spovedať. Jeho pokora a mimoriadne charizmy spôsobili, že mnohí ľudia sa naňho obracali s prosbou o modlitbu, radu, usmernenie a duchovné vedenie. Mal dar čítať v ľudských srdciach. Poslednú svätú omšu odslúžil 22. septembra 1968. Nasledujúceho dňa o pol tretej Pán pátra Pia povolal k sebe. Ján Pavol II. ho vyhlásil 2. mája 1999 za blahoslaveného a 16. júna 2002 za svätého.

V ikonografii je zobrazený v kňazskom liturgickom oblečení so stigmami na rukách.

Osemsmerovka s tajničkou:

BRADA, CHARIZMY, CHOROBA, CHUDOBA, CIRKEV, EUCHARISTIA, FRANTIŠEK, HABIT, KOREŠPONDENCIA, KRÍŽ, KŇAZ, MILOSRDENSTVO, NEMOCNICA, PIETRELCINA, POKOJ, POKORA, POSLUŠNOSŤ, PÁTER, PÚTNICI, RADCA, RUŽENEC, SKUTKY LÁSKY, STIGMY, TALIANSKO, TREST, VODCA, ČISTOTA, ĽUDIA

C	A	C	D	A	R	A	E	T	S	T	A	K	R	K
D	S	E	O	I	K	N	O	A	O	N	Ň	A	E	L
O	K	N	S	T	T	I	V	L	H	A	B	I	T	I
J	U	E	K	S	Č	C	T	I	Z	A	D	E	Á	D
L	T	Ž	E	I	I	L	S	A	H	C	Á	A	P	T
A	K	U	Š	R	S	E	N	N	K	I	D	B	R	L
H	Y	R	I	A	T	R	E	S	T	N	Á	O	A	B
K	L	P	T	H	O	T	D	K	O	C	K	R	Í	Ž
J	Á	O	N	C	T	E	R	O	P	O	K	O	J	E
D	S	K	A	U	A	I	S	E	N	M	L	H	U	D
S	K	O	R	E	Š	P	O	N	D	E	N	C	I	A
K	Y	R	F	P	O	S	L	U	Š	N	O	S	Ť	C
Ý	Ž	A	I	D	U	L	I	C	I	N	T	Ú	P	D
I	S	T	I	G	M	Y	M	Z	I	R	A	H	C	O
V	O	T	A	B	O	D	U	H	C	I	R	K	E	V

Predsavzatie:

Pomodlím sa za kňazov a rehoľníkov desiatok posvätného ruženca.

26. september: sv. Kozma a Damián, mučeníci

Pôvod mena: z gréc. kosmos – súlad, poriadok, svet; z gréc. Damios – meno bohyne uctievané v Epidure; z gréc. damanios – krotiteľ.

Zachovalo sa mnoho svedectiev skorého kultu oboch svätých. Podľa legendy boli dvojčikami. Študovali medicínu. Ako lekári nebrali peniaze za svoju pomoc – tzv. anargyroi – neberúci odplatu. Ako Kristus uzdravovali ochrnutých, navracali zrak, vyhánali diablov, kriesili mŕtvych. Týmto spôsobom obrátili mnohých na kresťanstvo. Zomreli mučeníckou smrťou v Cýre, (východnej Sýrii) počas prenasledovania za cisára Deokleciána okolo r. 305. Miestodržiteľ Lysias, ktorý nenávidel kresťanov, ich dal zatknúť a vypočúvať. Keď sa sv. bratia – lekári priznali ku kresťanstvu, boli mučení a nakoniec sťatí.

Už v 5. storočí boli zapísaní do Rímskeho martyrológia. Ich úcta sa rozšírila postupne aj na kresťanský Západ. Sú im zasvätené viaceré kostoly i na Slovensku (Trenčianske Biskupice, Kostolná-Záriečie, Dúbravka). Ich úcta na Východe je veľmi rozšírená a ich sviatok sa tam slávi 1. júla, 17. októbra a 1. novembra. Ich relikvie sa uchovávajú

vo významnom rímskom antickom kostole na Via dei Fori Imperiali v blízkosti slávneho Forum Romanum, ktorý im je zasvätený; tiež v Mníchove, Hildesheime, Essene.

Nájdí slová Pána Ježiša o sebe:

a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l	m	n	o	p	r	s	t	u	v	y	z	,	.

„Maj vo vážnosti lekára, lebo ho potrebuješ, a veď ho stvoril Najvyšší (na pomoc iným). Lebo uzdravenie pochádza od Boha... Synu, pri chorobe sa nezanedbávaj, ale modli sa k Pánovi a uzdraví ťa... Ale aj lekárovi daj možnosť, (aby zasiahol), lebo nato ho stvoril Pán; a nech neodstúpi od teba, lebo potrebuješ jeho pomoc. Príde taký čas, keď sa dostaneš do ich rúk: ale oni budú prosiť Pána, aby ich sám riadil (nájst) úlavu a uzdravenie pre ich vlastné správanie. Kto sa však dopustí hriechu pred svojím Stvoriteľom, upadne do rúk lekára.“ (Sir 38)

Predsavzatie: Pomodlím sa za lekárov, aby žili svoje poslanie podľa Božieho plánu.

30. september: sv. Hieronym, kňaz a učiteľ Cirkvi

Narodil sa v Stridone v Dalmácii okolo roku 340.

Študoval v Ríme, kde sa dal aj pokrstiť. Oddal sa asketickému životu, odišiel na Východ a vysvätili ho za kňaza. Keď sa vrátil do Ríma, bol tajomníkom pápeža Damaza a už tu začal prekladať Sväté písmo do latinčiny a podporovať rehoľný život. Potom sa usadil v Betleheme a prejavoval mimoriadne porozumenie pre potreby Cirkvi. Napísal veľa diel, predovšetkým komentáre k Svätému písmu.

Zomrel v Betleheme roku 420.

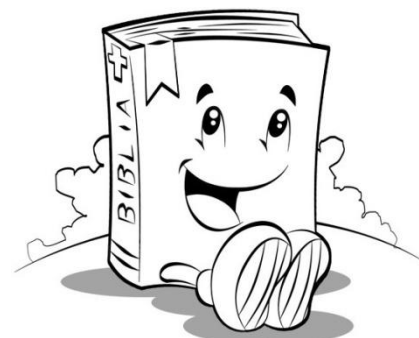
1. Úloha: vyfarbi obrázok.

2. Úloha: Rozlúšti, čo znamená meno Hieronym – Hieros – omona:

T N , K T R N S S V T M N .

3. Úloha: Test

- Kedy slávime sviatok sv. Hieronyma?
 30. augusta
 30. septembra
 30. októbra
- V jeho sviatok si pripomíname:
 - Medzinárodný deň prekladateľov
 - Medzinárodný deň nevidiacich
 - Medzinárodný deň ľavákov
- Ako sa volá preklad Sv. písma do latinčiny od sv. Hieronyma?
 - Septuaginta
 - Vulgáta
 - Neo Vulgáta
- Svätý Hieronym patrí medzi:
 - štyroch otcov východnej cirkvi
 - troch otcov západnej cirkvi
 - štyroch otcov západnej cirkvi
- Koľko rokov sv. Hieronym prekladal Sv. písmo?
 - 20
 - 24
 - 28

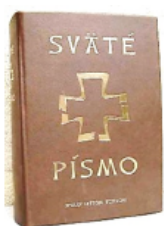

4. Úloha: Osemsmerovka s tajničkou:

BIBLIA, BIBLICKÉ POSTAVY, BOHOTEC, BOŽIE SLOVO, DVADSAŤŠTYRI, GRÉCKY, HEBREJSKY, INŠPIRÁCIA, JAZYK, KAJÚCNOŠŤ, KLÁŠTOR, KNIHA, KRST, KŇAZ, MENO, NOSÍ, NOVÝ ZÁKON, PELAGIÁNI, PRAMEŇ, PÁPEŽ, RÍM, SOPHRONIUS, SVÄTÉ PÍSMA, SVÄTÝ, UČITEĽ CIRKVI, ZNIČIŤ, ŽIVOT

P	E	L	A	G	I	Á	N	I	Í	J	K	T	O	Y
R	I	R	Y	T	Š	Ť	A	S	D	A	V	D	A	K
A	Í	K	L	Á	Š	T	O	R	N	Z	E	P	I	S
M	K	A	J	Ú	C	N	O	S	Ť	Y	O	A	C	J
E	U	Č	I	T	E	Ľ	C	I	R	K	V	I	Á	E
Ň	O	S	V	Ä	T	É	P	Í	S	M	O	L	R	R
Y	V	A	T	S	O	P	É	K	C	I	L	B	I	B
K	Ň	A	Z	A	H	I	N	K	T	Z	S	I	P	E
C	S	U	I	N	O	R	H	P	O	S	E	B	Š	H
É	N	V	Á	P	B	Í	S	M	V	O	I	N	N	E
R	P	O	Ä	Z	Z	N	I	Č	I	Ť	Ž	N	I	Á
G	K	R	S	T	P	Á	P	E	Ž	K	O	N	E	M
R	I	N	O	V	Ý	Z	Á	K	O	N	B	S	T	A

KNIHY BIBLIE

SVÄTÉHO PÍSMA

STARÝ ZÁKON

1 Gn GENESIS 50	2 Ex EXODUS 40	3 Lv LEVITICUS 27	4 Nm NUMERI 36	5 Dt DEUTERONÓMIUM 34	6 Joz JOZUE 34	7 Sdc SUDCOV 21	8 Rút RÚT 04	9 1Sam 1. SAMUELOVA 31	10 2Sam 2. SAMUELOVA 24		
11 1Kr 1. KRÁĽOV 22	12 2 Kr 2. KRÁĽOV 25	13 1 Krn 1. KRONÍK 29	14 2 Krn 2. KRONÍK 36	15 Ezd EZDRÁŠ 10	16 Neh NEHEMIÁŠ 14	17 Tob TOBIÁŠ 14	18 Jdt JUDITA 16	19 Est ESTER 10	20 1Mak 1. MAKABEJCOV 16	21 2Mak 2. MAKABEJCOV 15	22 Jób JÓB 42
23 Ž ŽALMY 150	24 Prís PRÍSOVÍ 31	25 Kaz KAZATEĽ 31	26 Pies PIESEŇ PIESŇÍ 08	27 Múd MÚDROSTI 19	28 Sir SIRACHOVCOVA 42	29 Iz IZAIÁŠ 66	30 Jer JEREMIÁŠ 52	31 Nár NÁREKY 05	32 Bar BARUCH 06	33 Ez EZECHIEL 48	34 Dan DANIEL 16
35 Oz OZEÁŠ 14	36 Joel JOEL 04	37 Am AMOS 09	38 Abd ABDIÁŠ 01	39 Jon JONÁŠ 04	40 Mich MICHEÁŠ 07	41 Nah NAHUM 03	42 Hab HABAKUK 03	43 Sof SOPHONIÁŠ 03	44 Ag AGGELŠ 01	45 Zach ZACHARIÁŠ 14	46 Mal MALACHIÁŠ 03

INFO

Biblia pochádza z gréckeho slova βιβλία - knihy, príbehy. Katolícky kánon Biblie zahŕňa 73 kníh: 46 zo Starého zákona a 27 z Nového zákona. Používame i termín - Sväté písmo - názov, ktorý naznačuje, že všetky spisy Biblie boli napísané z vnuknutia Ducha Svätého, a že v nich máme zachytené Božie zjavenie.

NOVÝ ZÁKON

47 Mt MATÚŠ 28	48 Mk MAREK 16	49 Lk LUKÁŠ 24	50 Jn JÁN 21	51 Sk SKUTKY AP. 28							
52 Rim RIMANOM 16	53 1Kor 1. KORINTANOM 16	54 2Kor 2. KORINTANOM 13	55 Gal GALÁTANOM 06	56 Ef EFEZANOM 06	57 Flp FILIPANOM 04	58 Kol <td>59 1Sol<td>60 2Sol<td>61 1Tim<td>62 2Tim<td>63 Tít</td> </td></td></td></td>	59 1Sol <td>60 2Sol<td>61 1Tim<td>62 2Tim<td>63 Tít</td> </td></td></td>	60 2Sol <td>61 1Tim<td>62 2Tim<td>63 Tít</td> </td></td>	61 1Tim <td>62 2Tim<td>63 Tít</td> </td>	62 2Tim <td>63 Tít</td>	63 Tít
64 Flm FILEMONOVI 01	65 Hebr HEBREJOM 13	66 Jak JAKUBOV 05	67 1 Pt 1. PETROV 05	68 2 Pt 2. PETROV 03	69 1Jn 1. JÁNŮV 05	70 2Jn 2. JÁNŮV 01	71 3Jn 3. JÁNŮV 01	72 Júd JÚDOV 01	73 Zjv ZJAVENIE 22	Číslo knihy Symbol NÁZOV Kapitoly	

KLÚČ

PENTATEUCH	MÚDROSLOVNÉ	MALÍ PROROCI	PAVLOVE LISTY
HISTORICKE	VEĽKÍ PROROCI	EVANJELIA	VSEOBEČNÉ LISTY
			ZJAVENIE

1. október: sv. Terézia od Dieťaťa Ježiša, panna a učiteľka Cirkvi

Pôvod mena: z gréc. téresís – záštit, ochrana; theros – horúci.

V rodine Martinových v meste Alençon sa 2. januára 1873 narodila Terézia, ktorá neskôr dostala titul Malá, aby v Rímskom martyrológiu bola odlišená od inej karmelitánky sv. Terézie z Avily, ktorú už vtedy volali Veľká. Keď mala štyri roky, zomrela jej matka. Otec sa s rodinou presťahoval do Lisieux. Tam Terézia začala uvažovať o vstupe do Karmelu. Nakoľko nemala predpísaný vek, musela o povolenie na vstup do kláštora tvrdo bojovať. Nakoniec sa jej to vďaka zásahu Leva XIII. podarilo. Jej život v kláštore nebol romantický, musela tvrdo zápasit s predsudkami mnohých sestier i samotnej predstavenej. Čím viac jej však robili príkoria, tým viac a obetavejšie im prejavovala skutky dobročinnnej lásky. Neostalo to bez odozvy. Vždy sa snažila vidieť v iných, aj tých najprotivnejších ľuďoch Božie stvorenie a svoju nechuť voči nám prekonávala tichou modlitbou za nich a konaním takých služieb, aké by prejavovala iba tým, ktorých má najradšej. Kedykoľvek sa s nimi stretávala,

obetovala Bohu ich skryté cnosti. Hoci navonok vyzerala vyrovnaná, vo vnútri svojej duše musela prekonávať mnoho bojov. K vnútorným bojom sa pridala aj choroba pľúc – tuberkulóza. Jej zomieranie bolo veľmi ťažké. Hovorila: „Je nutné veľa sa modliť za zomierajúcich; keby ľudia vedeli, čo všetko si musia umierajúci vytrpieť.“ Zomrela vo veku 24 rokov 30. septembra 1897. Je patrónkou Francúzska a misií.

V ikonografii je zobrazená v rehoľnom habite karmelitánok držiaca kríž a ruže.

1. Skutkovník:

- čierny závoj – pozorný na náboženstve, prečítanie zo Svätého písma (z Biblie)
- krémový plášť – pomoc pri domácich prácach, poriadok na izbe
- hnedé šaty (habit) – urobené školské úlohy
- červené ruže – dobrý skutok
- modrá obloha – modlitba za duše a za kňazov
- zelená tráva – urobiť niečo náročné; čo nemám rád
- strom - vyznanie viery pred druhými

Modlitba sv. Terezy Ježiškovej za kňazov.

Pane Ježišu Kriste, večný veľkňaz, požehnaj svojich kňazov a daj im prebývať v ochrane Najsvätejšieho Srdca, kde im nikto nemôže uškodiť. Zachovaj bez poškrvnenia ich pomazané ruky, ktoré sa denne dotýkajú tvojho Najsvätejšieho Tela. Zachovaj bez poškrvnenia ich ústa, ktoré sú denne zvlažované tvojou predrahou Krvou. Zachovaj čistými ich srdcia, do ktorých si vtlačil pečať svojho slávneho kňazstva, a chráň ich od všetkých pozemských náklonností. Daj, nech prospievajú v láske a vernosti voči tebe, a uchráň ich pred svetskou nákazou. Daj im moc premieňať srdcia, ako premieňajú chlieb a víno. Žehnaj ich práce, aby prinášali hojný úžitok, a daruj im korunu večnej spásy. Amen.

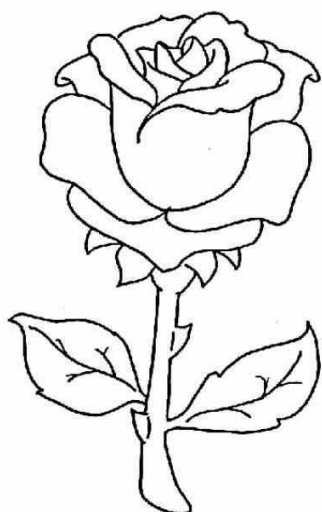
2. V osemsmierovke sa ukrýva najznámejší citát sv. Terezky:

"

"

BOH, BOJ, DEJINY DUŠE, DIVADLO, DUCH, DVADSAŤŠTYRI, KRST, KRÍŽ, KŇAZ, LUPIENKY, LÁSKA, MILOSRDENSTVO, NÁBOŽNOSŤ, NÁRUČIE, OBETA, OHEŇ, OTEC, PÁN, PÔST, PÚŤ, REKREÁCIA, RÍM, SPRAVODLIVOSŤ, STVORITEĽ, SVIATOSTI, SVÄTOSŤ, UČITEĽKA CIRKVI, VEĽKORYSOSŤ, VSTUP, VÝŤAH, VĎAČNOSŤ, ZJEDNOTENIE, ČAS, ČISTOTA, ČNOSŤ, ŠŤASTIE, ŽÍZNIM

M	I	L	O	S	R	D	E	N	S	T	V	O	M	Ň
O	J	O	B	Ť	S	O	S	Y	R	O	K	Ľ	E	V
Ť	Z	J	E	D	N	O	T	E	N	I	E	H	L	J
S	V	Ā	T	O	S	Ť	S	O	N	Ž	O	B	Ā	N
O	D	V	A	D	S	A	Ť	Š	T	Y	R	I	S	L
V	E	Ď	Í	O	A	V	O	Ú	M	S	M	P	K	U
I	Š	A	N	O	Č	T	I	H	P	Í	R	V	A	P
L	U	Č	I	T	E	Ľ	K	A	C	I	R	K	V	I
D	D	N	I	C	O	L	R	Ť	T	U	B	Ň	S	E
O	Y	O	Á	S	Á	A	Í	Ý	N	O	D	A	T	N
V	N	S	Í	P	T	E	Ž	V	H	M	S	Z	U	K
A	I	Ť	S	T	V	O	R	I	T	E	Ľ	T	P	Y
R	J	J	E	P	Ô	S	T	K	Ž	Í	Z	N	I	M
P	E	I	T	S	A	Ť	Š	A	E	L	Ā	S	K	A
S	D	I	V	A	D	L	O	N	Ā	R	U	Č	I	E

3. Napíš prosbu na príhovor sv. Terezky:

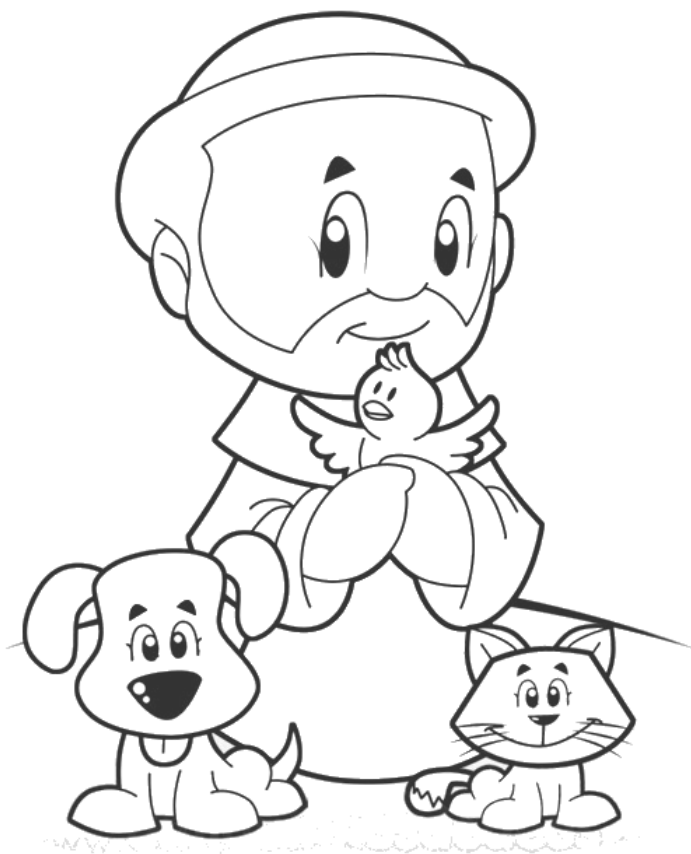
4. Pieseň k sv. Terezke:

Svätá Terezka, ty duša čistá,
 oroduj za nás u Ježiša Krista.
 Svätá Terezka, učiteľka lásky,
 prosíme, nauč nás žiť život lásky.

Predsavzatie: Modlitba za kňazov.

4. október: sv. František z Assisi, rehoľník

Pôvod mena: z germ. frank – slobodný muž, chlap.

V 12. storočí Cirkev potrebovala reformu. Kláštory, studnice morálky a duchovného bohatstva, sa vyprázdnil. Cirkev dostala dvoch svätcov ako dar od Boha, ktorí obnovili Cirkev a znovu dali ľudskému životu správny smer. Boli to sv. Dominik a sv. František.

František sa narodil v Umbrii v meste Assisi r. 1181 alebo 1182. Bol synom bohatého kupca Petra Bernardoneho. Pri krste dostal meno Ján, volali ho Francesco. Ako mladík si užíval život plnými priehŕštiami. V r. 1202 sa zúčastnil vojny medzi dvomi mestami Assisi a Perugia. Bol zajatý a práve to spôsobilo veľký obrat v jeho živote. V r. 1205 zreteľne začul hlas v Kostole sv. Damiána: „František, oprav môj dom!“ Na opravu použil peniaze získané z predaja otcovho majetku, balov látok. Rozzúrený otec ho predviedol pred miestneho biskupa a žiadal, aby František všetko vrátil. František tak urobil, ale vzdal sa všetkého, čo ho púvalo k otcovi a urobil radikálny sľub chudoby. Jeho rád po stáročia šíri blahozvešť

evanjelia. František videl rozmach svojho rádu, dočkal sa uznania od pápeža Inocenta III. i vzniku rádu klarisiek.

V ikonografii je zobrazený ako mních s kapucňou na hlave – najstaršie vyobrazenie Františka z fresky Kláštora sv. Benedikta v Subiacu z r. 1244. Často je vyobrazený s krížom a lebkou, zrúcaným domom, jahniatkom či vlkom. Jeho atribútom sú stigmi.

Tajnička s osemsmernou:

ASSISI, CHUDOBA, DIAKON, DI BERNARDONE, DOBRO, EKOLÓGIA, EVANJELIUM, FRANTIŠEK, FRANTIŠKÁNI, GIOVANNI, HABIT, JEŽIŠ, KLÁRA, MILOSRDENSTVO, OBRÁTENIE, OPRAV, PANNA MÁRIA, PAX ET BONUM, PERUGIA, PIESEŇ, PORCIUNKULA, POSLUŠNOSŤ, PRAVIDLO, RADOŠŤ, REGULA, SLNKO, SLOBODA, SVEDECTVO, SÚHLAS, TALIANSKO, UMBRIA, ŽIVOT

Predsavzatie: Dnes roztriedim odpad do separovaného zberu.

P	A	P	P	O	R	C	I	U	N	K	U	L	A	N	Ň
E	U	E	P	O	S	L	U	Š	N	O	S	Ť	Ť	M	E
T	P	R	A	V	I	D	L	O	R	B	O	D	S	U	S
O	A	U	R	D	I	B	E	R	N	A	R	D	O	N	E
V	N	G	E	O	B	M	A	N	O	K	A	I	D	O	I
I	N	I	K	N	Á	S	S	L	O	B	O	D	A	B	P
Ž	A	A	O	K	S	N	A	I	L	A	T	T	R	T	R
R	M	I	L	O	S	R	D	E	N	S	T	V	O	E	S
O	Á	Á	Ó	S	J	O	M	S	V	N	O	J	G	X	A
Š	R	H	G	L	C	H	U	D	O	B	A	U	O	A	L
A	I	E	I	N	E	T	Á	R	B	O	L	V	P	P	H
O	A	Ž	A	K	E	Š	I	T	N	A	R	F	O	A	Ú
K	O	J	E	O	V	T	C	E	D	E	V	S	B	I	S
E	V	A	N	J	E	L	I	U	M	B	R	I	A	A	G
A	S	S	I	S	I	N	Á	K	Š	I	T	N	A	R	F

5. október: sv. Faustína Kowalska, panna

Pôvod mena: z lat. faust, faustýn – šťastný, prinášajúci šťastie.

Helena Kowalská sa narodila 25. augusta 1905 v Glogowci. Rodičia boli veľmi chudobní, ale bohatí srdcom. V šesnástich rokoch prvý raz vyjaviť svoju túžbu vstúpiť do kláštora. Napriek ich odporu vstúpila neskôr r. 1925 do Kongregácie sestier Matky Božej milosrdenstva vo Varšave. V r. 1933 zložila doživotné rehoľné sľuby. Jej trápením bolo veľmi časté sťahovanie podľa potreby rehole. Zomrela mladá po ťažkej chorobe pľúc 5. októbra 1938. Jej duchovný život bol plný túžby byť v blízkosti eucharistického Ježiša. Bola obdarená schopnosťami predvídať udalosti. V r. 1936 predpovedala strašnú vojnu, zbúranie jedného z najkrajších miest sveta a odsun Poliakov z vlasti. Rodičom predpovedala čas ich odchodu zo sveta a sebe presný dátum smrti. Predpovedala aj vydanie dekrétu zakazujúceho šírenie úcty Božieho milosrdenstva. Na radu svojho spovedníka napísala denníček. V zápise z 22. februára 1931 je zachytené, že dostala od Pána príkaz šíriť úctu Božieho milosrdenstva a namaľovať obraz podľa vzoru, ktorý jej zjavil. Úcta k Božiemu milosrdenstvu sa začala šíriť. Kongregácia svätého oficiá 28. septembra 1958 vydala zákaz šírenia tejto úcty. Po r. 1985 zásluhou kardinála Macharského sa úcta začala predierať k životu a r. 1995 Svätá stolica schválila sviatok Božieho milosrdenstva na 2. veľkonočnú nedeľu. Ján Pavol II., veľký apoštol Božieho milosrdenstva, Faustínu vyzdvihol k úcte oltára na Námestí sv. Petra v Ríme 18. apríla 1993 a svätorečil ju 30. apríla 2000.

Šifra

a	á	b	d	e	é	h	i	k	l	l'	m	n	ň	o	p	r	s	š	t	u	ú	v	ž	.	„
☞	*	☞	☞	☞	★	☞	①	②	③	■	④	⑤	✦	⑥	⑦	⑧	⑩	○	①	①	○	②	◎	☞	☞

Citát sv. Faustíny Kowalskej:

☞	②	☞	■	②	*	③	*	⑩	②	☞	☞	⑥	②	*	◎	☞	④	☞	③	★
②	☞	☞	①	⑦	⑨	☞	④	①	☞	✦	☞	◎	⑤	☞						
②	☞	■	②	★	☞	①	☞	☞	③	*	⑩	②	☞	☞	*	②	☞			
⑤	☞	○	①	④	⑩	②	①	①	②	⑥	④	☞	⑥	☞	⑤	⑥	①	①	☞	☞

Osemsmerovka s tajničkou:

DENNÍČEK, DUŠA, HELENA, JEDNODUCHOSŤ, JEŽIŠ, JÁN PAVOL II, KOVALSKÁ, KRAKOV, LISTY, LÁSKA, MILOSRDENSTVO, MODLITBA, MYSTIKA, NAMAĽOVAŤ, NEBO, NEDEĽA, OBRAZ, OČISTEC, PANNA MÁRIA, PEKLO, POKORA, POVOLANIE, POĽSKO, PREDSTAVENÁ, PÁPEŽ, RADOSŤ, REHOĽA, SAMOTA, SLOVO, SPOVEDNÍK, SPRAVODLIVOSŤ, SVET, UTRPENIE

Š	R	A	D	O	S	Ť	Z	O	V	O	L	S	Ž	B
I	U	Ď	B	D	S	A	M	O	T	A	V	S	E	Á
Ž	O	E	U	T	R	P	E	N	I	E	M	J	P	N
E	N	Š	N	B	I	O	U	V	T	K	E	O	Á	E
J	A	K	O	V	A	L	S	K	Á	D	Ľ	A	P	V
Á	M	I	L	O	S	R	D	E	N	S	T	V	O	A
N	A	K	I	T	S	Y	M	O	K	Ž	E	K	L	T
P	Ľ	Ľ	D	E	T	J	D	O	M	C	I	I	K	S
A	O	H	E	S	V	U	K	E	Č	Í	N	N	E	D
V	V	K	I	D	C	R	E	H	O	Ľ	A	D	P	E
O	A	L	O	H	E	I	L	A	N	E	L	E	H	R
L	Ť	Á	O	R	I	N	K	R	A	K	O	V	Ž	P
I	I	S	P	R	A	V	O	D	L	I	V	O	S	Ť
I	Ť	K	V	O	C	E	T	S	I	Č	O	P	T	A
	A	I	R	Á	M	A	N	N	A	P	S			

11. október: sv. Ján XXIII., pápež

Narodil sa v Sotto il Monte v Taliansku. Pochádzal z chudobnej rodiny. Po štúdiách v seminári študoval v Ríme. Od r. 1905 – 1914 bol osobným tajomníkom biskupa Radini – Tedeschiho v Bergame. Po jeho smrti nastúpil do služby v armáde, r. 1921 ho Benedikt XV. menoval za národného riaditeľa Kongregácie pre propagáciu viery. Výskum v Ambroziánskej knižnici v Miláne ho priviedol k Achillemu Rattimu. On ho po svojom zvolení za pápeža v marci 1925 vymenoval za titulárneho arcibiskupa v Aeropolise a apoštolského vizitátora v Bulharsku, neskôr v Turecku a Grécku. Počas nemeckej okupácie Grécka bol zaangažovaný do záchranu Židov. Na priamy zásah Pia XII. bol 22. decembra 1944 menovaný za nuncia do Paríža. V r. 1953 bol vymenovaný za kardinála a benátskeho patriarchu. Po smrti Pia XII. bol v októbri 1958 zvolený za pápeža. Jeho pontifikát znamenal obrovský predel v dejinách Cirkvi. Pri svojom vystúpení 25. januára v Bazilike svätého Pavla za hradbami ohlásil tri projekty: úmysel zvolať všeobecný koncil, rímsku diecéznu synodu a revíziu Kódexu kánonického práva. Rímska synoda sa uskutočnila v dňoch 24. – 31. januára 1960. Druhý vatikánsky koncil otvoril 11. októbra 1962 a 8. decembra uzavrel prvú sesiu koncilu. Encyklika Mater et magistra z 15. mája 1961 znamenala nový krok dopredu v sociálnom učení; 11. apríla 1963 Ján XXIII. vydal encykliku Pacem in terris. Ján Pavol II. ho 3. septembra 2000 vyhlásil za blahoslaveného. V nedeľu Božieho milosrdenstva 27. apríla 2014 ho pápež František spolu so Jánom Pavlom II. vyhlásil za svätého.

V ikonografii je zobrazený v pápežskom rúchu.

Osemsmerovka s tajničkou:

APOŠTOLSKÉ CESTY, AUDIENCIE, BERGAMO, BISKUP, CHOROBA, ENCYKLIKA, EVANJELIUM, FRANCÚZKO, JOZEF, JÁN PAVOL II, JÁN XXIII, KAROL, KRAKOV, KÓDEX, KŇAZ, LÁSKA, MILOSRDENSTVO, PANNA MÁRIA, POKOJ, POMOC, POĽSKO, PÁPEŽ, RODINA, RÍM, SEKRETÁR, SYNODA, VATIKÁN, VOJNA, WOJTYŁA, ÚSMEV, ŠTÚDIÁ, ŽIDIA

Y	O	K	Z	Ú	C	N	A	R	F	Ú	S	M	E	V
„	T	V	B	O	E	V	A	N	J	E	L	I	U	M
B	H	S	A	J	R	E	V	E	I	X	Z	L	Č	Í
P	I	E	E	T	N	Á	Ý	A	E	D	P	O	R	R
L	A	S	I	C	I	I	T	D	C	P	O	S	J	Ž
H	Á	N	K	C	É	K	Ó	E	O	Á	D	R	I	E
Z	I	S	N	U	N	K	Á	L	R	A	K	D	I	P
A	D	L	K	A	P	E	S	N	U	K	I	E	I	Á
Ł	Ú	Đ	Ń	A	M	K	I	L	O	A	E	N	X	P
Y	T	M	A	K	O	Á	A	D	O	N	Y	S	X	O
T	Š	A	Z	R	K	C	R	E	U	T	Z	T	N	K
J	Á	N	P	A	V	O	L	I	I	A	Š	V	Á	O
O	L	J	R	K	B	E	R	G	A	M	O	O	J	J
W	P	O	M	O	C	H	O	R	O	B	A	Á	P	S
K	L	V	U	V	“	E	N	C	Y	K	L	I	K	A

Desatoro sv. Jána XXIII.

	1. Len v dnešný deň sa budem snažiť prežiť deň bez toho, aby som chcel vyriešiť problém svojho života naraz.
	2. Len v dnešný deň budem čo najstarostlivejšie dbať na svoje vystupovanie, aby som sa choval dôstojne, nebudem niekoho kritizovať a už vôbec sa nebudem snažiť niekoho korigovať alebo naprávať... iba sám seba.
	3. Len v dnešný deň budem šťastný v istote, že som stvorený pre šťastie... Nielen v budúcom, ale i na tomto svete.
	4. Len v dnešný deň sa prispôbím okolnostiam bez toho, aby sa okolnosti prispôbili mojim želaniam.
	5. Len v dnešný deň venujem desať minút zo svojho času dobrému čítaniu. Dobrá literatúra je pre duchovný život rovnako potrebná, ako je výživa potrebná pre život telesný.
	6. Len v dnešný deň vykonám dobrý skutok a nikomu o tom nepoviem.
	7. Len v dnešný deň vykonám niečo, čo sa mi vôbec nechce. A ak by som sa azda cítil urazený, dám si pozor, aby to nikto nespoznal.
	8. Len v dnešný deň si pripravím presný program. Možno ho presne nedodržím, ale predsa si ho určím. A budem sa chrániť pred dvoma chybami: pred chvatom a nerozhodnosťou.
	9. Len v dnešný deň budem pevne veriť, že dobrotivá Božia prozreteľnosť sa o mňa stará, ako keby okrem mňa nik nebol na svete. Budem tomu veriť i keby okolnosti svedčili o opaku.
	10. Len v dnešný deň sa nebudem báť. A zvlášť sa nebudem báť veriť v dobrotu a radovať sa zo všetkého, čo je krásne.
	Je mi dané konať dobro dvanásť hodín, keby som si mal myslieť, že to mám konať celý život, pravdepodobne by mi to vzalo odvahu.

18. október: sv. Lukáš, evanjelista

Pôvod mena: z Lucamus – pochádzajúci z Lukánie.

Sv. Lukáš, tvorca evanjelia a Skutkov apoštolov, bol pôvodcom z Antiochie. Svoje poznanie čerpal v slávnych školách rodného mesta. Zsvätiteľ sa medicíne, v ktorej podľa sv. Hieronyma dosiahol veľkú slávu. Aj po prijatí kresťanstva sa venoval lekárskej praxi. Podľa tradície sa vyznačoval aj ako maliar. Starí spisovatelia hovoria, že sa po ňom zachovalo niekoľko obrazov Spasiteľa a obrazov Panny Márie. Je ťažké s istotou povedať, či sv. Lukáš bol pôvodcom žid, alebo pohan. V r. 51 po Kristovi nasadol so sv. Pavlom na loď, odplával do Troady v Macedónsku a podieľal sa na všetkých jeho námahách, nebezpečenstvách a žiaľoch. Svätý Pavol úprimne miloval a ctil si svojho spolupracovníka, vidieť to z jeho listov. V r. 56 ho vyslal so sv. Timotejom do Korinta. Už v tom čase sa šírili rôzne nezmysly a klamy o živote a učení Krista. Lukáš napísal evanjelium niekedy okolo r. 80, no niektorí sú za jeho skoršie datovanie.

Je patrónom Bologne, Padovy, lekárov, maliarov, notárov a chirurgov; zlatníkov, knihárov, kresťanského umenia.

V ikonografii je zobrazený s býkom, symbolom tohto evanjelistu, často s obrazom Panny Márie, nakoľko v evanjeliu má najviac zmienok o Božej Matke.

Dokresli do obrázka symbol sv. Lukáša.

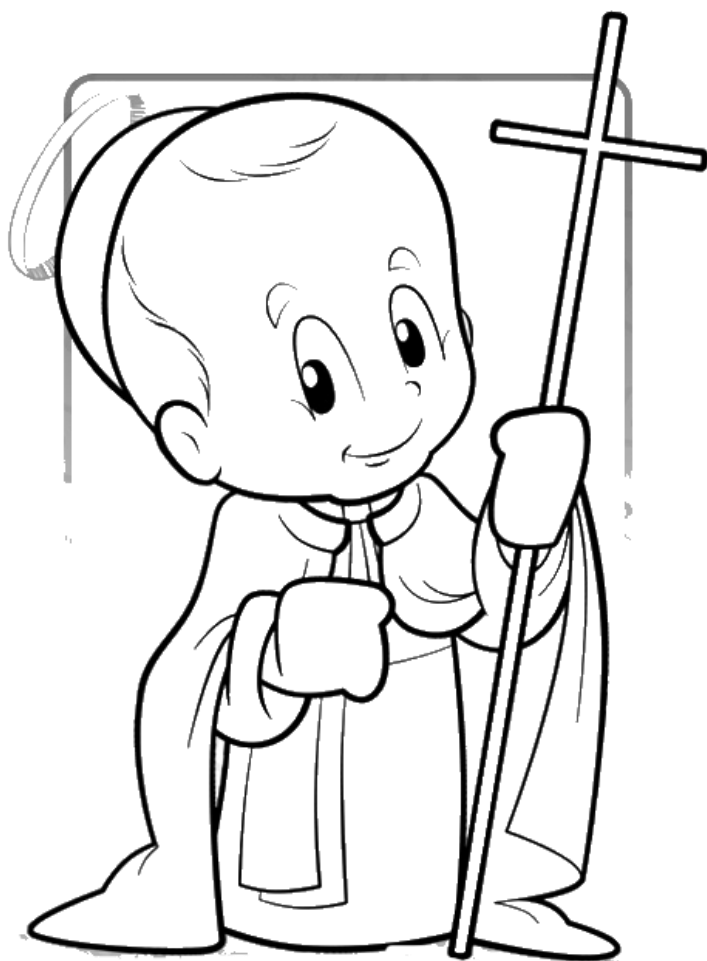
Prečo napísal sv. Lukáš svoje evanjelium? „Preto som sa aj ja rozhodol, že ti to, vznešený Teofil, po dôkladnom preskúmaní všetkého od počiatku, verne rad-radom opíšem, ... (tajnička):

ANJEL, ANTIOCHIA, APOŠTOLI, BIELA, BÝK, CHUDOBNÍ, DETI, DUCH SVÄTÝ, EVANJELISTA, EVANJELIUM, GRÉČTINA, JEŽIŠ KRISTUS, KREŠŤANIA, LEKÁR, LITURGIA, LUKÁŠ, MALIAR, MEDICÍNA, MESIÁŠ, MILOSRDENSTVO, PADOVA, PANNA MÁRIA, PETER, PODOBENSTVÁ, POHANIA, RADOSŤ, SKUTKY APOŠTOLOV, STRETNIUTIE, SVIATOK, SVÄTÉ PÍSMA, SYMBOL, TEOFIL, THÉBI, TIMOTEJ, TRADÍCIA, UČENIE, VDOVA

Predsavzatie: Prečítam si evanjelium podľa sv. Lukáša.

A	A	B	Y	S	I	P	O	T	R	A	D	I	C	I	A	Z	N
I	A	S	O	V	T	S	N	E	D	R	S	O	L	I	M	L	S
R	D	U	C	H	S	V	Ä	T	Y	P	P	O	H	A	N	I	A
Ä	V	T	S	N	E	B	O	D	O	P	T	A	L	E	I	B	I
M	K	S	O	L	A	L	U	K	Ä	Š	Ä	I	S	E	M	H	G
A	R	I	T	E	D	P	A	D	O	V	A	H	P	E	T	E	R
N	E	R	A	D	O	S	Ť	P	L	R	I	C	V	K	Ý	B	U
N	S	K	U	T	K	Y	A	P	O	Š	T	O	L	O	V	O	T
A	Ť	Š	Č	M	E	V	A	N	J	E	L	I	S	T	A	S	I
P	A	I	E	E	I	T	U	N	T	E	R	T	S	A	V	J	L
T	N	Ž	N	D	Ť	C	H	U	D	O	B	N	I	I	O	E	U
E	I	E	I	I	G	R	É	Č	T	I	N	A	Č	V	D	T	E
O	A	J	E	C	N	Á	I	A	D	O	B	K	T	S	V	O	O
F	R	É	H	I	O	K	Ť	S	V	Ä	T	É	P	I	S	M	O
I	E	V	A	N	J	E	L	I	U	M	A	Z	H	A	S	I	V
L	E	J	N	A	Ä	L	O	B	M	Y	S	T	I	T	L	T	I

22. október: sv. Ján Pavol II., pápež

Karol Jozef Wojtyła sa narodil v roku 1920 vo Wadowiciach v Poľsku. Potom, keď bol vysvätený na kňaza a završil teologické štúdiá v Ríme (1948), sa vrátil do vlasti a vykonával rozličné pastoračné a univerzitné úlohy. Vymenovaný bol za pomocného biskupa v Krakove, od roku 1964 za krakovského arcibiskupa. Zúčastnil sa Druhého vatikánskeho koncilu.

Dňa 16. októbra 1978 sa stal pápežom a prijal meno Ján Pavol II. Vyznačoval sa mimoriadnou apoštolskou horlivosťou, zvlášť za rodiny, mladých a chorých, čo ho viedlo k uskutočneniu nespočetných pastoračných návštev po celom svete; najvýznamnejšie ovocie jeho práce, zanechané v prospech dedičstva Cirkvi, medzi mnohým iným, je predovšetkým jeho magistérium, promulgovanie Katechizmu Katolíckej cirkvi a kódexov kánonického práva latinskej cirkvi, ako i východných cirkví.

Zomrel zbožne v Ríme 2. apríla 2005 na vigíliu Druhej veľkonočnej nedele alebo Božieho milosrdenstva. Za svätého ho vyhlásil pápež František 27. apríla 2014, na Druhú veľkonočnú nedeľu.

Osemsmerovka s tajničkou:

L	Á	S	K	E	I	N	E	D	U	B	Z	V	O	P
E	I	C	N	E	I	D	U	A	M	I	T	A	F	O
A	I	G	Ó	L	O	I	C	O	S	U	B	E	Z	Ľ
I	L	Á	N	I	D	R	A	K	R	A	K	O	V	S
R	O	K	R	S	U	M	Z	I	H	C	E	T	A	K
Á	V	Y	Í	Ž	T	O	T	U	S	T	U	U	S	O
M	A	R	A	N	E	D	N	R	U	Ž	E	N	E	C
A	P	O	Š	T	O	L	S	K	É	C	E	S	T	Y
N	N	V	O	Á	R	I	J	D	E	Š	C	L	J	A
N	Á	O	K	L	A	T	Š	T	Ú	D	I	Á	O	R
A	J	H	T	Í	D	B	Ž	B	E	Z	W	S	B	L
P	M	Í	R	Á	O	A	L	I	C	N	O	K	E	S
K	A	R	O	L	S	S	V	Ä	T	Ý	D	A	N	K
Y	N	P	P	E	Ď	A	K	I	T	E	A	V	U	N
E	S	I	Š	E	S	Y	N	O	D	A	W	Ý	Š	

APOŠTOLSKÉ CESTY, AUDIENCIE, DIVADLO, ETIKA, FATIMA, JÁN PAVOL II, KARDINÁLI, KAROL, KATECHIZMUS, KONCIL, KRAKOV, LÁSKAVÝ, MODLITBA, NEBOJTE SA, PANNA MÁRIA, POVZBUDENIE, POĽSKO, PRÍHOVORY, RADOŠŤ, RUŽENEC, RÍM, SOCIOLÓGIA, SVÄTÝ, SYNODA, TOTUS TUUS, WADOWICE, ŠPORT, ŠTÚDIÁ

Predsavzatie: Pomodlím sa desiatok posvätného ruženca za Svätého Otca.

28. október: sv. Šimon a Júda, apoštoli

Sv. Šimon

Pôvod mena: z hebr. Šimhón – počúvajúci.

Sväté písmo ho nazýva Horlivec (Sk 1, 13), alebo Kánanejský na odlišenie od Šimona, ktorého Pán nazval Petrom (Mt 10, 4; Mk 3, 18; Lk 6, 15;). O jeho živote a smrti nevieme nič bližšie. Usudzujúc z jeho prímenia v Skutkoch apoštolov môžeme predpokladať, že patril k hnutiu zelótov – teda tých, ktorých cieľom bolo zbaviť Palestínu pohanov. Podľa vzoru starozákonného Finesa ohnivo horlili proti prestupovateľom zákona a neskôr chceli vydobýť nezávislosť od Ríma. Bola to bojovná skupina radikálnych Židov. Podľa prímenia Kánanejský môžeme predpokladať, že pochádzal z Kány. Jediné čo vieme o jeho živote po zmŕtvychvstaní Krista je, že evanjelista Lukáš ho výslovne menuje v apoštolskom zbore, ktorý sa po Kristovom nanebovstúpení zúčastňuje na voľbe apoštola – náhradníka za zradcu Judáša.

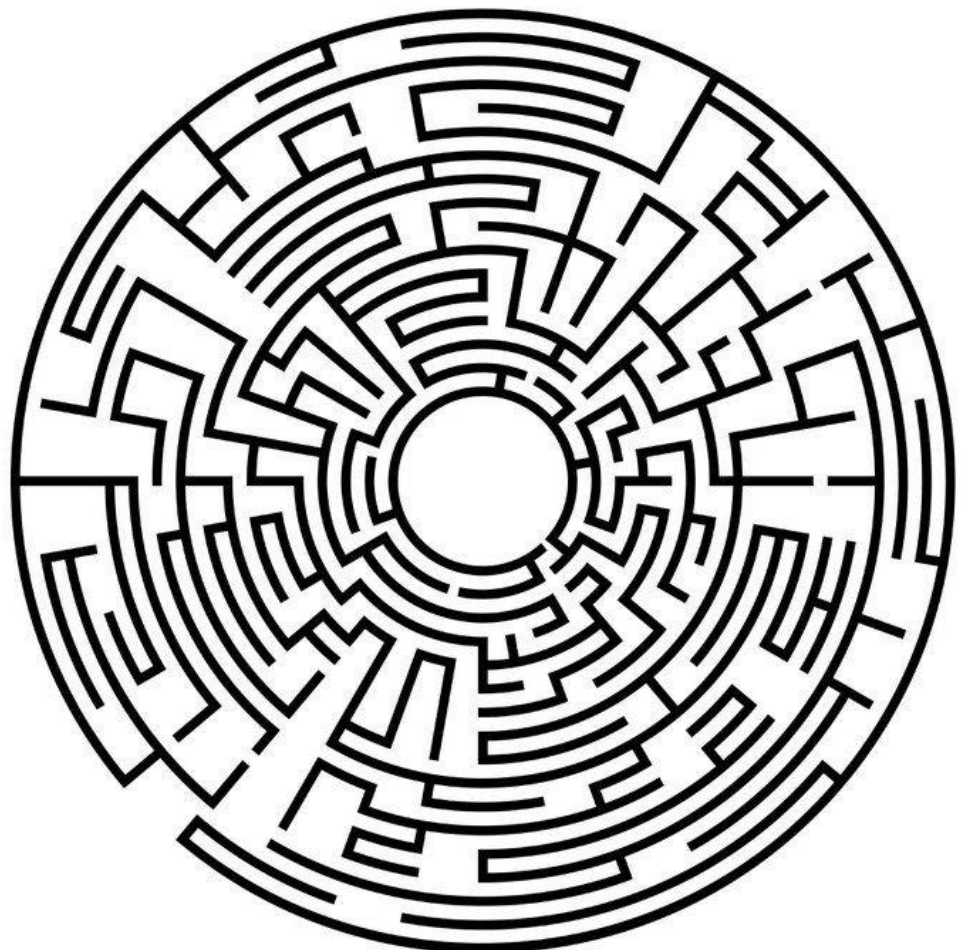
Podľa prastarej tradície zomrel v Perzii spolu s apoštolom Júdom Tadeášom. Je patrónom farbiarov, pracovníkov s kožou, tkáčov, drevorubačov a murárov.

Ikonografia ho vyobrazuje ako muža s kyjom, pílou, kopijou, mečom a sekerou ako nástrojmi umučenia; niekedy má so sebou knihu a kríž. Najčastejšie je vyobrazený s apoštolom Júdom, čo poukazuje na dávnu tradíciu, že spolu ohlasovali evanjelium Ježiša Krista a spolu aj zomreli.

Bludisko:

Pomôž dostať sa do Perzie sv. Šimonovi a Júdovi, aby mohli ohlasovať Božie kráľovstvo:

Sv. Júda Tadeáš

Pôvod mena: z hebr. Jehúdhád – oslavovaný, zvelebovaný.

Vo Svätom písme máme o ňom viacero zmienok. V Evanjeliu sv. Matúša a Marka je jednoducho uvádzaný ako Tadeáš; v Evanjeliu sv. Lukáša a v Skutkoch apoštolov (Sk 1, 13) Júda Jakubov. Bol synom Alfea a jeho manželky Márie „sestry“ príbuznej Panny Márie. Bol rodným bratom apoštola Jakuba Mladšieho. Výslovne sa o ňom zmieňuje svätý Ján pri opise Poslednej večere, keď Spasiteľ na otázku apoštola Júdu „Pane, ako to, že seba chceš zjaviť nám, a svetu nie“? odpovedá: „Kto ma miluje, bude zachovávať moje slovo a môj Otec ho bude milovať...“.

Podľa starých tradícií sa mu pripisuje aj list uvádzaný jeho menom – Júdov list. Biblisti sa však nevedia zjednotiť a tak sú dve mienky, kto je autorom listu. Jedny ho jasne definujú ako list brata apoštola Jakuba brata Pánovho; podľa druhej mienky je autor neznámy, ktorý list napísal pod jeho menom. Bol neohrozený bojovník proti pohanským modlám a sektárom. Jeho úcta sa veľmi rozmohla v posledných storočiach hlavne vďaka deväťdňovým pobožnostiam k svätcovi ako ochrancovi a orodovníkovi v ťažkých životných situáciách. Podľa tradície spolu s apoštolom Šimonom hlásali evanjelium v Arménsku a v Perzii, kde na koniec spoločne zomreli mučeníckou smrťou. Je patrónom v každej núdzi a v zúfalých situáciách.

V ikonografii je zobrazený s kyjom, kameňmi, halapartňou a knihou; s apoštolom Šimonom v scéne umučenia.

Modlitba k sv. Júdovi Tadeášovi:

Svätý Júda Tadeáš, príbuzný Ježiša Krista, slávny apoštol a mučeník, ty sa skvieš čnosťami a zázrakmi, si verným a rýchlym pomocníkom všetkých, ktorí ťa ctia a dôverujú v teba vo svojich trápeniach. Hľa, s dôverou prichádzam k tebe a s najväčšou vďačnosťou ťa prosím, pomáhaj mi svojím mocným orodovaním v mojej úzkosti. Veď Pán Boh ti dal tú výhodu, že mimoriadne pomáhaš tým, čo sa už zriekli všetkej zemskej nádeje. Zhliadni na mňa z neba a pomáhaj mi v tomto mojom trápení. Prosím ťa, neopušť ma v mojom biednom stave. Dokáž aj na mne, aké vzácne je u Boha tvoje orodovanie. Za tvoju pomoc budem ti po celý svoj život povďačný. Od tejto chvíle budem ťa ctíť ako svojho zvláštneho patróna a podľa možnosti rozširovať úctu k tebe. Amen.

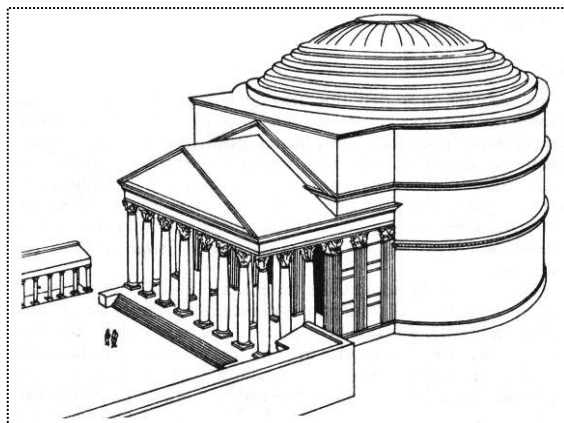

1. november: Všetkých svätých, slávnosť, prikázaný sviatok

Korene sviatku Všetkých svätých siahajú do 4. storočia. Vo Východnej cirkvi sa totiž už vtedy slávila spomienka na všetkých tých, ktorí položili svoj život pre vieru. V Západnej Cirkvi sa datuje vznik spomienky na všetkých svätých na začiatok 7. storočia. V roku 608, dňa 13. mája, sa slávila posviacka bývalého pohanského chrámu Panteónu, ktorý bol vystavaný v roku 25 pred Kristom za vlády cisára Oktaviána Augusta. Pohania ho zasvätili všetkým bohom. Je to div slávneho rímskeho staviteľstva. Chrám je totiž okrúhly, bez okien, bez pilierov a bez stĺpov. Svetlo sa doň dostáva len zhora, kde je okrúhly nezasklený otvor o priemere 8,85 m. Voda, ktorá naprší dnu, je odvádzaná kanalizáciou, ktorá je zabudovaná do podlahy. Chrám má rovnaký priemer i výšku – 43,29 m. Oproti vchodu stál oltár najvyššieho rímskeho boha Jupitera a po stranách boli oltáre a sochy ostatných rímskych bohov. Postupne, ako kresťanstvo zapúšťalo korene v Ríme, rúcali sa pohanské chrámy a oltáre. Jediný Panteón zostal ako posledný. Zachovali ho ako kultúrnu pamiatku. Pápež sv. Bonifác IV. nariadil, aby z neho vyhádzali všetky pohanské

modly a premenil Panteón na kresťanský chrám. Deň pred spomínanou posviackou dovezli na osemnástich nádherne vyzdobených vozoch do tohto chrámu množstvo relikvií svätých mučeníkov a uložili ich do skriniek, ktoré tam boli na tento účel pripravené. Pápež zasvätil tento chrám Preblahoslavenej Panne Márii a všetkým svätým mučeníkom. Zároveň nariadil, aby sa vo výročný deň tejto posviacky konala slávnosť všetkých svätých.

Pápež Gregor III. v roku 731 vystaval v chráme sv. Petra kaplnku ku cti všetkých svätých apoštolov, mučeníkov a spravodlivých. Spolu s biskupmi nariadil, aby sa slávnosť uctievania všetkých svätých slávila v Ríme 1. novembra. Veriaci si tak začali pripomínať, že je mnoho svätých, ktorí počas roka nemajú svoj sviatok. Ich spoločná oslava tak začala spadať na **1. november**. O sto rokov neskôr (roku 844) pápež Gregor IV. rozšíril slávenie tohto sviatku na celú Cirkev. Odvtedy sa každoročne slávi po celom svete.

1. Osemsmerovka s tajničkou:

P	B	C	A	M	L	A	P	D	O	B	R	O	R	E	Č	E	N	I	E	L	A	O	H
O	C	H	R	Á	M	I	O	Ŏ	F	R	E	S	K	A	Ť	P	S	F	C	L	A	V	V
K	P	A	A	K	R	S	T	V	E	A	D	R	R	S	O	Ť	J	E	D	N	O	T	A
O	N	R	T	I	O	I	K	E	I	U	Í	E	O	M	Š	A	S	Z	R	Í	B	S	B
J	V	I	A	C	D	M	R	R	Š	Ž	H	H	O	R	L	I	V	O	S	Ť	R	L	R
C	Ľ	T	H	V	Ú	U	Á	A	Ť	D	C	C	O	B	E	N	Ž	J	M	A	A	O	Á
P	E	A	S	D	D	M	Ľ	S	Á	U	Ý	L	T	B	Í	Č	S	E	D	I	Z	S	N
E	T	N	R	V	A	A	O	N	D	O	T	I	Z	A	Ň	K	P	O	J	V	R	O	A
Č	I	O	E	N	O	L	V	O	S	V	Ā	T	O	Ž	I	A	R	A	T	S	Ŏ	P	U
A	S	N	N	Ž	A	Ľ	N	Š	I	T	V	Á	R	Í	I	Á	A	S	T	A	V	Č	Ú
Ť	A	A	A	N	U	D	Á	Ž	L	E	S	N	A	P	C	V	V	C	R	R	E	M	R
Ť	P	I	O	Ň	E	R	E	R	A	V	H	I	V	I	E	A	O	P	I	N	Ó	A	E
S	S	K	Y	J	A	P	O	K	K	S	C	E	A	P	T	Z	D	T	Í	R	A	N	L
O	O	O	N	O	Á	L	Ť	E	J	É	Ý	L	L	U	Ž	S	L	C	E	Ú	K	Ž	I
D	Ť	V	N	P	B	O	K	S	I	I	K	C	S	K	A	H	I	I	B	C	S	E	K
A	S	T	A	R	Ý	Z	Á	K	O	N	T	S	O	S	L	U	V	R	V	H	Á	L	V
R	O	S	P	Y	Á	D	Ú	E	I	N	E	R	E	I	M	Z	O	Ď	A	O	L	I	I
O	N	Z	S	V	K	M	O	B	L	Ó	Š	P	A	B	Y	Ť	S	B	A	H	S	A	E
D	Ž	A	P	O	Š	T	O	L	I	R	V	U	Ú	Č	E	S	Ť	O	Ž	K	C	Ť	Í
I	O	Ť	E	M	I	L	U	S	S	T	Á	Ť	L	K	A	N	Ž	U	M	L	A	U	Y
N	B	Í	V	I	E	R	A	K	N	L	P	A	K	S	Y	T	Ú	B	I	R	T	A	E
A	O	V	T	S	N	E	D	R	S	O	L	I	M	N	O	V	T	S	Č	I	D	E	D
M	P	I	Ť	A	I	V	O	H	C	R	A	I	R	T	A	P	A	N	T	H	E	O	N

ADORÁCIA, ALMUŽNA,
 APOŠTOLI, ATRIBÚTY,
 BISKUPI, BOH, BOLEŠŤ,
 BRÁNA, CHARITA,
 CHRÁM, CIRKEV,
 DEDIČSTVO,
 DOBROREČENIE,
 DOKONALOSŤ, DUŠA,
 DÔVERA, EUCHARISTIA,
 FRESKA, HORLIVOSŤ,
 JEDNODUCHOSŤ,
 JEDNOTA, JEŽIŠ, JOZEF,
 KAPLNKA, KLAŇANIE,
 KRST, KRÁĽOVNÁ, KRÍŽ,
 KŇAZI, LITÁNIE, LÁSKA,
 MANŽELIA,
 MILOSRDENSTVO,
 MISIA, MÁRNOŠŤ,
 MÚDROŠŤ,
 NEBESKÉ KRÁĽOVSTVO,
 NEBO, NÁDHERA,
 OBRAZ, OMŠA, OSLOVA,
 PALMA, PANNA MÁRIA,
 PANNY, PANTHEON,
 PATRIARCHOVIA,
 PATRÓNI, PEČAŤ,

POBOŽNOSŤ, POKOJ, POMOC, POSLUŠNOSŤ, POSOLSTVO, PRAVDA, PÁPEŽI, PÔST, RADOSŤ, RELIKVIE,
 RODINA, RUŽENEC, RÚCHO, SILA, SKUTKY, SOCHA, SPASITEĽ, SPEV, SPRAVODLIVOSŤ, SRDCE, STARÝ ZÁKON,
 STAV, STÁŤ, SVET, SVĀTOŽIARA, TRPEZLIVOSŤ, TRÓN, TVÁR, UČENÍCI, VIERA, VYKÚPENIE, VZOR,
 VÍTAZSTVO, VĎAKA, VŠETKÝCH SVĀTÝCH, ZMIERENIE, ÚCTA, ÚPRIMOSŤ, ČEŠŤ, ĽUDIA, ŽALMY, ŽIVOT

2. úloha: Pomenuj čo najviac svätých z obrázka, obrázkov vyfarbi.

2. november: Všetkých verných zosnulých, spomienka

Pôvod spomienky na zosnulých siaha do roku 998, keď opát benediktínskeho kláštora v Cluny sv. Odilo nariadil, aby sa pre dobro všetkých v Pánu zosnulých kresťanov dňa 1. novembra v kláštoroch jeho rádu rozdávali hojné almužny, aby sa po večerách vyzváňalo všetkými zvonmi a spievali žalmy za mŕtvych. Takisto **2. novembra** ráno po ranných chválach sa vyzváňalo na zvonoch a modlilo sa za mŕtvych. Potom sa slúžila veľká zádušná sv. omša. Toto sa rozšírilo do Lotrinska, Burgundska, Talianska, Španielska a do ďalších krajín. Pápež Urban VI. v 2. polovici 14. storočia nariadil, aby sa pamiatka verných dušičiek slávila ako sviatok. Neskôr sa však na synode v Trevíri roku 1549 dohodlo, že sa bude sláviť ako spomienka. To platí dodnes. V tento deň môže kňaz slúžiť tri sväté omše.

Očistec je miesto alebo stav očisťovania. V očistci sú tie duše, ktoré zomreli v stave milosti posväcujúcej, teda bez ťažkého hriechu. Každý spáchaný hriech má totiž následok – trest, ktorý si musíme odtrpieť. Podľa sv. Tomáša Akvinského aj ten najmenší trest v očistci je väčší ako najväčšie utrpenie tu na zemi. Znášaním týchto trestov sa duša očisťuje. Každá duša po smrti nesmierne túži po Bohu. Aj hlavný trest v očistci spočíva v tom, že Ho nemôže uvidieť, hoci by veľmi chcela. Ďalší trest je v tom, že má výčitky voči sebe samej, pretože tento stav si privodila sama svojimi pokleskami. Okrem toho sa hovorí v teológii aj o treste zmyslov. O tom nevieme nič určité, takisto aj o dĺžke a intenzite trestov sa nevieme presne vyjadriť. Časť trestov si môžeme odtrpieť už tu na zemi trpezlivým znášaním ťažkostí. Okrem toho existujú tzv. **plnomocné odpustky**, ktorými môžeme dosiahnuť úplné odpustenie trestov. V čase **od 1. – 8. novembra** môžeme tieto odpustky získať výlučne pre duše v očistci. Ak ich niektorá duša na náš príhovor získa, ide rovno do neba.

Osemsmerovka s tajničkou:

E	O	N	D	Ď	A	B	L	A	Ž	E	N	O	S	Ť	Š	A	V	L
A	I	Č	S	Ú	S	Ť	J	E	A	I	N	A	Ť	S	E	R	K	Y
L	P	T	A	Ť	S	O	N	Ž	O	B	O	P	P	O	H	R	E	B
A	I	R	U	K	Ú	Ý	T	A	V	Á	T	K	O	V	M	R	J	U
V	C	T	A	N	Á	C	N	Ā	N	E	B	I	S	I	I	O	O	Z
D	A	E	U	V	I	V	T	B	V	T	I	A	L	L	O	L	K	B
O	I	E	I	R	D	Č	A	A	O	S	Č	O	E	D	R	A	O	A
Ť	T	I	A	V	G	A	O	N	K	S	S	F	D	O	O	L	P	I
Á	S	N	I	V	S	I	T	P	I	R	O	I	N	V	D	M	A	R
M	I	E	O	B	E	T	A	P	D	E	Z	A	Ý	A	O	U	E	Á
A	R	S	L	U	Ž	B	A	E	Y	O	A	L	D	R	V	Ž	Š	M
A	A	E	T	O	A	J	N	S	P	R	Ň	O	E	P	A	N	L	A
A	H	I	E	S	B	S	K	U	T	O	K	V	Ň	S	N	A	Á	N
I	C	R	V	A	T	S	Á	T	E	L	A	Á	E	P	I	Á	S	N
N	U	K	S	V	Á	T	É	P	I	S	M	O	A	Č	E	J	K	A
F	E	Z	O	J	Ý	T	Ā	V	S	P	O	M	I	E	N	K	A	P
E	Ž	V	E	I	N	E	R	E	I	M	Z	I	Ď	E	V	O	P	S
Š	A	T	S	Ô	P	L	A	Č	N	Í	R	O	T	N	I	C	S	K
C	E	T	S	I	Č	O	R	A	D	O	S	Ť	R	I	S	T	A	Ť

ALMUŽNA, BLAŽENOSŤ, BOLEŠŤ, CINTORÍN, DUŠA, EUCHARISTIA, FIALOVÁ, HROB, KREŠŤANIA, KRYPTA, KŇAZ, LITURGIA, LÁSKA, MILOSRDENSTVO, MODLITBA, OBETA, ODPOČINUTIE, OKTÁVA, ORODOVANIE, OSOBNÝ SÚD, OČAKÁVANIE, OČISTEC, PANNA MÁRIA, PLAČ, POBOŽNOSŤ, POHREB, POKOJ, POSLEDNÝ DEŇ, PRAVDA, PÔST, RADOSŤ, SKUTOK, SLUŽBA, SMRŤ, SPOMIENKA, SPOVEĎ, SPRAVODLIVOSŤ, SPÁSA, STAV, SVETLO, SVIECA, SVÄTOSŤ, SVÄTÉ PÍSMO, SVÄTÝ JOZEF, TELO, VEČNOSŤ, VIERA, VZKRIESENIE, ZMIERENIE, ZUBY, ÚCTA

Predsavzatie: Návšteva cintorína v dňoch od 1. Do 8. novembra a prijatie Eucharistie v tieto dni, čím získam odpustky pre duše v očistci.

3. november: sv. Martin de Porres, rehoľník

Narodil sa v Lime v Peru roku 1579. Otec bol Španiel, matka černoška. Ako chlapec sa vyučil za lekárniku, čo neskôr pri vstupe do rehole dominikánov naplno využil pre chudobných. Viedol prísny a pokorný život a veľmi si ctil Eucharistiu. Zomrel roku 1639.

PRÍBEH

Jedného dňa sa brat Martin vracal do kláštora a na ulici našiel ležať Indiána s bodnou ranou. Úbožiak silno krvácal a skoro zomieral. Brat Martin ho ošetril, zdvihol zo zeme a vzal na plecيا. Kláštor bol blízko, tak ho zanesol do svojej cely, aby ho potom preniesol k svojej sestre.

Martin dostal výrazné napomenutie od predstaveného: „Nepovedal som dosť jasne, aby ste neprivádzali žiadnych chorých do kláštora?!“

Martin pokojne vykonal pokánie za svoju neposlušnosť a odprosila otca provinciála: „Nech mi otec odpustí moju chybu, no nepredpokladal som, že poslušnosť je dôležitejšia ako láska.“

Tieto slová sa tak silno dotkli otca provinciála, že bratovi Martinovi dovolil vykonávať diela milosrdenstva na území kláštora.

Brat Martin dostal úlohu, starať sa o malú kláštorňu nemocnicu, ktorá bola tiež mestskou nemocnicou. Výnimočne srdečne ošetroval chorých Indiánov. Žobral pre nich a zabezpečoval výkupné za otrokov čiernej pleti. Sám bol tmavšej pleti. Ak chýbali peniaze na výkupné, ponúkol predstavenému, aby predal jeho samého a tak nech sa získajú potrebné peniaze. Často ho videli v meste, ako zbiera peniaze pre potreby chudobných.

Istého dňa sa cez les vracal s jedlom do kláštora a napadla ho skupina zlodějov. Keď ho zaviedli k vodcovi, Martin sa bez strachu pozdravil. Ohromený vodca sa ho opýtal: „Vieš, pred kým stojíš?“

Martin pokojne odpovedal: „Viem, veľa som o tebe počul, preto ťa o to viac prosím, prispěj na mojich hladujúcich!“

Prekvapený bandita to nečakal. Dal mu vrecúško peňazí a prepustil ho.

Svätý Martin mal dobré srdce nielen pre ľudí, ale aj pre zvieratá. Občas ho nazývajú sv. Františkom Ameriky. Brat Martin krmil aj myši. Založil na svete prvý útulok pre túlavé zvieratá.

Raz v kláštore zbadal krysy. Predstavený prikázal Martinovi, aby rozsypal otravu. Čo urobil brat Martin? Rozhodol sa, že prehovorí krysám do ich zvieracej duše. Povedal toto:

„Milované krysy, vystrádate v našom kláštore a predstavený prikázal, aby sme rozsypali otravu. Preto bude pre vás najlepšie, ak odtiaľto odídete. Nájdite si také miesto, kde nebudete nikoho vyrušovať.“ A predstavte si, že krysy poslúchli brata Martina.

Keď pápež Ján XXIII. vyhlásil brata Martina za svätého, nazval ho Martin od lásky. Túto prezývku si vyslúžil už počas svojho života. Sv. Martin de Porres nie je pre nás veľmi známy svätec. V Južnej Amerike patrí sv. Martin de Porres medzi neobvykle populárnych svätcov. Na obrazoch či sochách sa zobrazuje v dominikánskom habite s metlou v ruke a pri nohách má myši alebo mačky.

Otázky:

1. Odkiaľ pochádzal sv. Martin de Porres?
2. Aké bolo jeho prvé povolanie?
3. Ako nazval sv. Martina de Porres sv. Ján XXIII.?

Úloha:

Pomôž mamke pri niečom, čo najmenej rád robíš. Napríklad: poumývaj, povysávaj, vynes smeti, atď.

11. november: sv. Martin z Tours, biskup

Pôvod mena: z lat. Martinus – zasvätený bohovi Marsovi; bojovník.

Narodil sa v r. 316/317 v Sabarii na území dnešného Maďarska. Otec bol vojenským tribunálom. Ako 15-ročný vstúpil do armády Konštantína II. Žobrákovi, ktorý prosil o almužnu pri bránach mesta Amiens, dal polovicu svojho plášťa. V nasledujúcu noc sa mu ukázal Kristus odetý do tohto plášťa. Pod vplyvom tejto udalosti prijal krst a opustil vojsko. Vtedy mal 18 rokov. Navštívil svojich rodičov, priviedol ich ku kresťanstvu.

Potom sa vybral k sv. Hilárovi, biskupovi Poitiers, a stal sa jeho žiakom. Neskôr odišiel ako pustovník na ostrovček Gallinaria v blízkosti Janova. V r. 361 založil prvý kláštor v Galii. O desať rokov neskôr ho ľud zvolil za biskupa Tours. Ako pastier diecézy viedol prísny rehoľný život. Kláštory, ktoré zakladal, spájali koncepciu mníšskeho života s misijnou prácou. Sám vykonal veľa misijných ciest. Zomrel 8. novembra 397 v Candes počas dušpastierskej cesty. Jeho telo previezli po Loire do Tours a pochovali 11. novembra. Ako prvý vyznávač začal byť uctievaný ako svätý v západnej cirkvi. Relikvie sa nachádzajú v bazilike postavenej k úcte svätca.

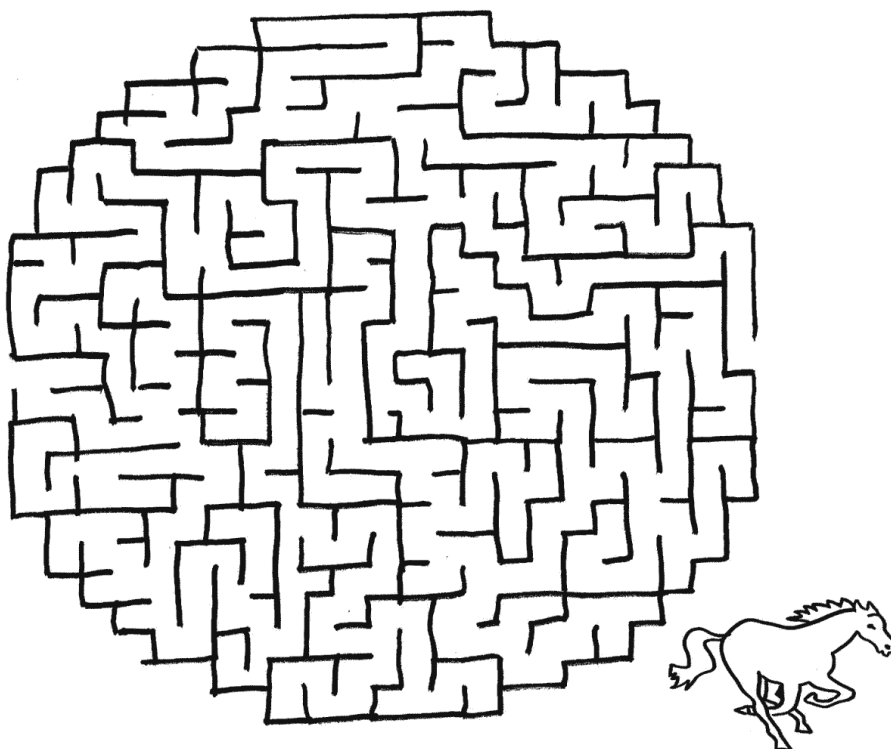

V ikonografii je zobrazený v odeve biskupa alebo ako žoldnier, ktorý dáva plášť žobrákovi. Jeho atribútmi sú džbán, hus na knihe, hus pri jeho nohách, kôň, kniha, model kostola, žobrák pri jeho nohách.

Na sviatok sv. Martina sa u nás piekla hus a svätomartinské rožky. V iných krajinách je rozšírená tradícia lampiónových sprievodov, alebo pečenie jedlých gaštanov.

1. Napíš, kde sa nachádza kostol alebo kaplnka sv. Martina (aspoň 3 miesta)?

2. Pomôž Martinovi sa dostať ku svojmu koňovi:

3. Legenda o sv. Martinovi – obrázky vyfarbi:

Ako mladého vojaka preložili Martina do mesta Amiens v severnej Galii, terajšom Francúzsku.

Raz v zimnej noci Martin prechádzal mestom. Mal kontrolovať vojenské hliadky. A tu zazrel na ulici polonahého žobráka, ktorý pýtal almužnu. Martin nemal pri sebe peniaze, ale chcel ochrániť úbožiaka aspoň pred zimou. Preto mečom rozrezal svoj vojenský plášť a polovicu daroval žobrákovi.

Nasledujúcej noci sa mu vo sne zjavil Kristus prikrytý polovicou jeho plášťa.

4. Tajnička s osemsmierovkou:

ARIÁNI, BISKUP, BOHATÝ, BOJOVNÍK, BRATISLAVA, CANDES, FRANCÚZSKO, GÁLIA, HILÁR, HUS, JAZDEC, JEŽIŠ, KATECHUMEN, KATEDRÁLA, KLÁŠTORY, KOSTOL, KRST, KŇ, LEGENDA, LITURGIA, LÁSKA, MAĎARSKO, MESTO, MILOSRDENSTVO, MNÍCH, MODLTBA, NÁVŠTEVA, PANÓNIA, PATROCÍNĪUM, POHAN, POKOJ, RADOSŤ, SABARIA, SEN, SKROMNÝ, SKUTOK, SLUŽBA, SPIŠSKÁ KAPITULA, SVÄTÉ PÍSĀMO, TOURS, ZJAVENIE, ZMIERENIE, ÚCTA

C	H	U	H	D	Z	O	P	A	T	R	O	C	Í	N	I	U	M
B	A	T	C	Ú	M	G	Á	L	I	A	N	M	Ý	K	A	E	L
A	S	K	Í	A	I	G	R	U	T	I	L	I	R	A	S	O	O
I	C	A	N	D	E	S	M	T	M	O	D	L	I	T	B	A	T
N	N	Ý	M	M	R	Á	L	I	H	S	A	O	O	E	S	A	S
Ó	J	A	Z	D	E	C	R	P	T	U	K	S	I	C	R	R	O
N	N	B	E	I	N	E	V	A	J	Z	S	R	V	H	U	I	K
A	B	O	R	S	I	S	B	K	V	A	T	D	O	U	O	Á	S
P	O	H	A	N	E	Ž	Ó	Á	Y	A	D	E	U	M	T	N	Z
O	J	A	D	N	U	Ň	P	K	U	R	L	N	J	E	N	I	Ú
K	O	T	O	L	E	L	Á	S	K	A	O	S	E	N	B	Ý	C
O	V	Ý	S	J	E	Ž	I	Š	O	H	A	T	I	G	T	Ý	N
J	N	D	Ť	P	U	K	S	I	B	N	Á	V	Š	T	E	V	A
O	Í	N	S	V	Ā	T	É	P	Í	S	M	O	E	Ā	A	L	R
B	K	A	M	A	Ď	A	R	S	K	O	T	U	K	S	L	R	F
		S	A	B	A	R	I	A	L	Á	R	D	E	T	A	K	B

17. november: sv. Alžbeta Uhorská, rehoľníčka

Narodila sa roku 1207 ako dcéra uhorského kráľa Ondreja. Ešte mladučkú ju vydali za durínskeho grófa Ľudovíta IV. a porodila mu troch synov. Veľa rozjímala o nebeských veciach a po smrti manžela sa rozhodla žiť v chudobe. Dala postaviť nemocnicu, v ktorej sama slúžila chorým. Zomrela v Marburgu roku 1231.

Najkrajšia stavba zasvätená sv. Alžbete sa nachádza v Košiciach a je to:

Legendy o sv. Alžbete:

Jej náboženské zmýšľanie ovplyvnil príchod františkánov do obce pod hradom – do Eisenachu (1225). Podľa ich vzoru prichýlila chorého, aby ho ošetrila. Keď ju pri tom pristihli, v posteli našli namiesto chorého krucifix - kríž. V čase hladomoru rozdala všetko obilie a peniaze. Keď jej to vyčítali, hradná sýpka sa naplnila opäť. Pri návšteve cisára Fridricha II. si nemala čo obliecť, lebo všetky šaty darovala chudobným, ale anjel jej priniesol krásne rúcho.

Ľ	T	B	V	K	O	J	E	M	O	D	L	I	T	B
S	A	O	Í	Á	P	O	Ž	E	H	N	A	N	I	E
O	C	H	A	R	I	T	A	Í	Y	A	T	V	O	D
D	I	A	J	B	O	Š	E	T	R	O	V	A	Ť	U
A	N	T	E	O	U	H	O	R	S	K	Á	A	L	R
R	C	Á	M	Ž	U	Ž	C	H	U	D	O	B	N	Í
P	O	N	Í	Ž	E	N	O	S	Ť	N	Y	V	Y	N
A	M	I	L	O	S	R	D	E	N	S	T	V	O	S
L	E	A	S	T	S	Ú	P	A	P	V	Ľ	I	L	K
Ž	N	Ž	R	L	I	P	L	R	E	E	L	U	D	A
B	B	O	U	B	Ž	M	Á	I	U	T	Á	T	B	R
E	V	Ž	Á	R	U	R	Š	A	O	L	S	N	S	O
T	B	I	N	Ž	A	R	Ť	N	E	O	K	S	P	K
A	O	M	N	E	L	E	G	E	N	D	A	N	U	O
F	R	A	N	T	I	Š	K	Á	N	I	L			P

Ďalšie zázraky sa spomínajú až v neskorších prameňoch (počnúc 14. storočím). Napríklad ako dala v altenberskom kláštore plášť žobrákovi a anjel ju vzápätí prikryl novým. Zázrak premeny chleba na ruže sa pôvodne vzťahoval na jej príbuznú – sv. Alžbetu Portugalskú. V súvislosti so sv. Alžbetou Uhorskou sa spomína až neskôr. Hovorí, ako ju jej manžel Ľudovít, poštvaný rodinou proti nej, pristavil, keď išla z hradu s plným košíkom chleba. Opýtal sa jej, čo nesie, a keď odkryl košík, namiesto chleba tam boli ruže.

Osemsmerovka s tajničkou:

ALMUŽNA, ALŽBETA, BOHATÁ, CHARITA, CHORÍ, CHUDOBNÍ, DURÍNSKA, FRANTIŠKÁNI, KRÍŽ, LEGENDA, LÁSKA, MARBURG, MILOSRDENSTVO, NEMOCNICA, OŠETROVAŤ, PLÁŠŤ, POKORA, PONÍŽENOSŤ, POŽEHNANIE, RADOSŤ, RUŽE, SLUŽBA, SVETLO, SĽUB, UHORSKÁ, ŽOBRÁK

Vysvetli symboly zo života sv. Alžbety.

21. november: Panna Mária Trnavská, sviatok

V barokovej mariánskej kaplnke pri **Bazilike sv. Mikuláša v Trnave**, ktorú v rokoch 1739 – 1741 dal postaviť arcibiskup Imrich Esterházy, sa nachádza milostivý obraz Panny Márie Trnavskej.

Panna Mária Trnavská je kópiou obrazu z Kostola sv. Alexeja a sv. Bonifáca v Ríme. Predpokladá sa, že trnavskú kópiu dal počas štúdií vyhotoviť budúci kardinál **František Forgáč**. Po návrate v roku **1585** umiestnil obraz v Bazilike sv. Mikuláša.

Na obraze **sa v roku 1663 objavili krvavé slzy**. V tom čase Uhorsko ohrozovali Turci, ktorí však Trnavu nenapadli, hoci v jej okolí drancovali. Obraz **trikrát slzil** počas kuruckej vojny v roku **1708, a to 5. júla i 10. a 11. augusta**. Vtedy bola ustanovená komisia, ktorá prípad slzenia vyšetrovala. Na základe výsledkov vyšetovania ostrihomský arcibiskup Kristián August 19. decembra 1708 schválil verejnú úctu obrazu Panny Márie Trnavskej. V roku **1710** v Trnave zúril mor. Keď zlyhali všetky ľudské prostriedky, bezmocní obyvatelia mesta na čele s magistrátom sa utiekali k Panne Márii. Slávnostným sľubom sa zaviazali po predchádzajúcom pôste sláviť sviatok Obetovania Panny Márie a slúžiť svätú omšu pred milostivým obrazom **každú sobotu o 10:00 hodine**. Vyhotovali o tom pamätnú listinu. Modlili sa, postili a **21. novembra 1710**, na sviatok Obetovania Panny Márie, obraz vyniesli do ulíc. V ten deň **mor zázračne prestal**.

BAZILIKA SV. MIKULÁŠA

V TRNAVE

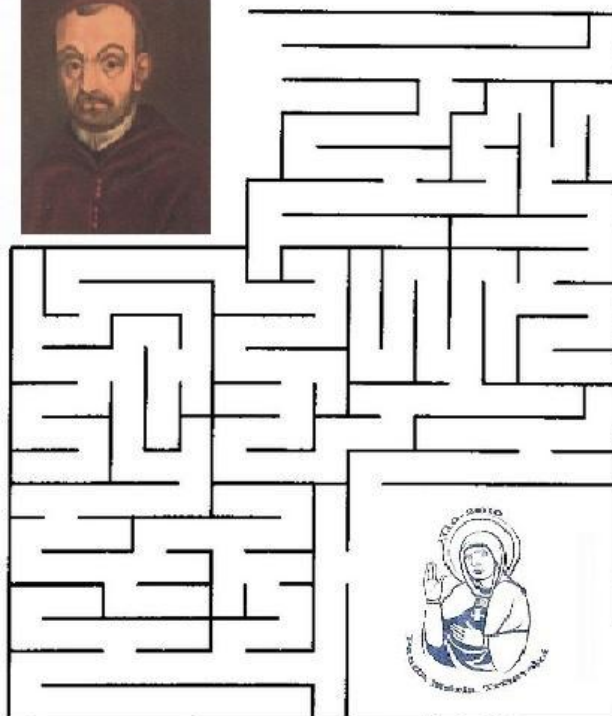
Úcta k Panne Márii neskôr prechádzala obdobiami rozkvetu aj nezáujmu. Po rokoch útlmu úcta nanovo ožila v štyridsiatych rokoch dvadsiateho storočia, keď sa vytvorila nová **tradícia novény (12. - 21. novembra)** Dnes k milostivému obrazu prichádzajú veriaci, aby si vyprosovali Božiu pomoc a ďakovali za udelené milosti.

Osemsmerovka s tajničkou:

V	O	J	N	Y	Z	Ť	S	O	N	Ž	O	B	O	P
R	Í	M	S	L	Z	Y	M	O	D	L	I	T	B	Y
Á	C	Ľ	U	L	I	C	E	I	H	B	I	A	E	B
P	U	K	S	I	B	I	C	R	A	R	Z	T	T	S
B	A	A	Ó	N	L	R	A	R	I	I	A	O	O	O
Ý	T	N	A	P	U	E	O	Ď	L	R	Ň	B	V	R
V	T	N	N	T	I	K	J	I	E	Š	K	O	A	P
I	R	Ā	É	A	O	A	K	N	T	V	I	S	N	A
T	N	Č	V	H	M	A	T	K	A	B	O	Ž	I	A
S	A	Á	O	S	M	Á	M	V	Z	V	S	P	E	K
O	V	G	N	I	C	L	R	É	A	H	E	O	S	J
L	A	R	N	Ú	Á	H	A	I	K	O	R	U	N	A
I	Ľ	O	U	D	C	K	R	V	A	V	Ý	P	O	T
M	R	F	E	P	Ú	T	E	Á	I	D	Ú	Š	D	
R	U	Ž	E	N	E	C	A	U	M	E	S	T	O	

ARCIBISKUP, BAROKO, BAZILIKA MINOR, CHRÁM, EVANJELIUM, FORGÁČ, HMLA, JEŽIŠ, KAZATELIA, KORUNA, KRVAVÝPOT, KÓPIA, KŇAZI, MATKABOŽIA, MESTO, MILOSTIVÝ, MLÁDEŽ, MODLITBY, NOVÉNA, OBETOVANIE, PANNAMÁRIA, POBOŽNOSŤ, PROSBY, PÚTE, RUŽENEC, RÍM, SLZY, SOBOTA, SPOVEĎ, SVÄTÝ, SĽUB, TRNAVA, TURCI, ULICE, VOJNY, ÚCTA, ŠTÚDIÁ

Pomôž budúcemu kard. Františkovi Forgáčovi nájsť cestu ku obrazu Panny Márie:

MATKA BOŽIA TRNAVSKÁ (pieseň)

Matka Božia Trnavská, ó Panenka Mária,
tys' nad naším súžením horké slzy ronila.

**U Boha nás zastávaj, v súžení nám pomáhaj.
Matka Božia, Matka dobrá, naše slzy zotieraj.**

Pred tebou sa schádzame, ó, Panenka Mária,
k tvojim nohám skladáme svoje žiale, súženia.
U Boha nás zastávaj...

My ťa ctíme, ľúbime, ó, Panenka Mária,
v tvoju pomoc veríme, veď si nám ju sľúbila.
U Boha nás zastávaj...

Ešte počuť nebolo, ó, Panenka Mária,
kto sa k tebe utieka, žes' ho nepotešila.
U Boha nás zastávaj...

Zarmútených potešíš, ó, Panenka Mária,
vrúcne prosby vyslyšíš, naša nádej jediná.
U Boha nás zastávaj...

Vypros nám dar pokoja, ó, Panenka Mária,
tvoje prosby u Boha rany sveta zahoja.
U Boha nás zastávaj...

22. november: sv. Cecília, panna a mučenica

Pôvod mena: z lat. caecus – slepý, temný, pochybný; meno spojené s rodovým mestom Caeculo.

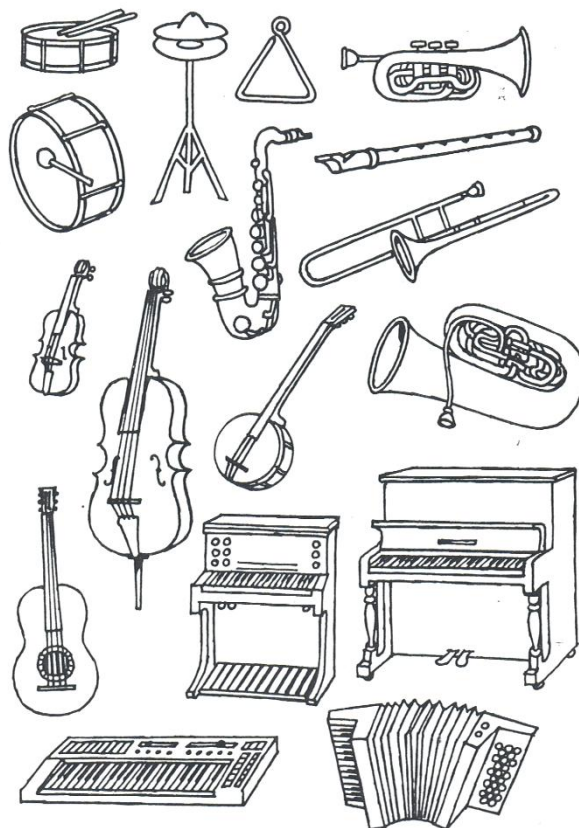
Svätá Cecília je jedna z najslávnejších mučeníc Cirkvi. Podľa starej tradície zložila sľub čistoty, ale prinútili ju vydať sa za pohana Valeriána. Svojmu ženíchovi sa cez svadobnú noc priznala, že sa zasvätila Kristovi. „Som panna zasvätená Bohu a anjel Pána mi pomáha uchrániť moju čistotu. Maj sa teda na pozore, aby si sa ma nedotkol a neprivolal na seba hnev neba.“ Pre kresťanstvo získala svojho muža aj jeho brata Tiburcia. Spolu s nimi podstúpila mučenícku smrť – bola sťatá mečom 22. novembra 230. Pápež Urban I. pochoval jej telo do Kalixtových katakomb. Objavili ho r. 822 a uložili ho v bazilike, ktorá je jej zasvätená v Zatiiberí. Pri otvorení rakvy r. 1595 bolo jej telo nájdené tak ako bolo pochované: svätica ležala na boku tvárou dolu, s ranou na krku, s roztriahnutými prstami. Sochár Stefano Maderna zvečnil tento pohľad v známej mramorovej soche.

V ikonografii je zobrazená ako sa modlí; v tunike s mučeníckou palmou v ruke; ako hrá na organe. Jej atribútmi sú anjel, hudobné nástroje – citara, harfa, lutna, organ; horiaca lampa, meč, veniec z bielych a červených ruží, ktoré označujú jej nevinnosť i mučeníctvo.

Hudobné nástroje:

Označ tie nástroje, ktoré sa bežne používajú v liturgii – nedeľné sv. omše, sv. omše za účasti detí a mládeže...

25. november: sv. Katarína Alexandrijská, panna a mučenica

Pôvod mena: z gréc. katharos – čistý, bez škvrny, pravý, mravný.

Pochádzala z Alexandrie z kráľovského rodu. Bola krásna a vzdelaná. Jej veľkou chybou bola pýcha. Pri jednej príležitosti jej neznámy starec povedal, že jej ženíchom je Ježiš Kristus. Tento zážitok spôsobil, že sa hlboko zamyslela nad svojím životom. Zoznámila sa s kresťanským učením a dala sa pokriť. Pri predpísaných pohanských obetách sa prejavila ako pravoverná kresťanka a cisárovi Maximiliánovi vysvetlila, že pohanskí bohovia sú bezduchými modlami. Cisár priviedol ku konfrontácii päťdesiat najlepších pohanských filozofov, ktorých naplnená Duchom Svätým presvedčivo porazila a mnohých priviedla ku kresťanstvu. Vtedy mala 18 rokov. Rozhnevaný cisár ju odsúdil na hlad, mučenie, lámanie na kolese. Jej modlitba spôsobila, že počas mučenia na kolese zostúpil anjel a zariadil, že koleso sa rozpadlo v rukách kata. Nakoniec bola státá. Podstúpila mučenícku smrť v r. 311 – 313. Relikvie sa nachádzajú v kláštore na úpäť hory Sinaj. Spolu so sv. Barborou a Margitou patrí medzi tri sväté panny a medzi štrnásť pomocníkov v núdzi.

V ikonografii je zobrazená v kráľovskej korune, s mučeníckou palmou v ruke. Jej atribútmi sú anjel, Dieťa Ježiš, ktoré jej zakladá na prst prsteň ako snúbenici; filozofi, s ktorými viedla dišputu; palmová vetvička, koleso, koruna v rukách, križ, kniha, meč, blesk.

Osemsmerovka s tajničkou:

ALEXANDRIA, BLAŽENOSŤ, CIRKEV, CISÁR, DIŠPUTA, EVANJELIUM, FILOZOF, HLAVA, KATARÍNA, KLÁŠTOR, KOLESO, KREŠŤAN, KRST, KRÁSA, LÁSKA, MLADOSŤ, MLYNÁR, MÚDROŠŤ, NÚDZA, PANNA, POKOJ, POKORA, PRENASLEDOVANIE, PÝCHA, SILA, SINAJ, SVÄTÁ, SVÄTÉ PÍSMO, TANEČNÉ ZÁBAVY, UNIVERZITA, VERNOSŤ, ČISTÁ, ŽELEZNIČIARI

Otázočky ☺:

1. Z ktorého mesta pochádzala sv. Katarína?
2. Koľko mala rokov, keď zomrela?
3. S akou vecou sa zobrazuje sv. Katarína?
4. Čo býva okolo sviatku sv. Kataríny?

V	A	V	A	L	H	P	E	K	A	T	A	R	I	N	A
E	S	E	T	I	R	A	I	Č	I	N	Z	E	L	E	Ž
R	O	K	R	Á	S	A	Ť	S	O	D	A	L	M	M	
R	Ú	R	C	Y	H	L	A	S	U	J	Ú	U	V	A	E
E	D	I	Ú	V	K	I	V	O	U	K	N	R	Á	N	V
P	Ý	C	H	A	Ť	S	O	N	E	Ž	A	L	B	N	A
L	U	O	V	B	M	Ú	D	R	O	S	Ť	K	I	A	N
Z	N	Á	A	Á	Ň	O	E	E	Á	U	T	I	S	P	J
P	I	T	A	Z	R	I	L	V	V	N	Á	D	O	Á	E
S	V	Ä	T	É	P	I	S	M	O	K	Y	K	Z	A	L
J	E	V	U	N	Ú	P	A	F	O	Z	O	L	I	F	I
A	R	S	P	Č	N	N	N	L	Y	J	J	E	M	C	U
J	Z	I	Š	E	A	L	E	X	A	N	D	R	I	A	M
D	I	N	I	N	T	S	R	K	N	A	Ť	S	E	R	K
R	T	A	D	A	O	U	P	Ž	K	L	Á	Š	T	O	R
I	A	J	Á	T	S	I	Č	C	A	R	O	K	O	P	E

30. november: sv. Ondrej, apoštol

Pôvod mena: z gréc. andreios – mužný, statný, odvážny.

Pochádzal z Betsaidy. Bol rybárom a bratom apoštola Petra. Zo začiatku bol učeníkom Jána Krstiteľa. Pod jeho vplyvom išiel za Kristom, keď bol Kristus pokrstený v Jordáne. Bol prvý, ktorého Ježiš povolal za apoštola. Po celé obdobie verejnej činnosti Pána Ježiša patril medzi jeho najbližších. V ich dome v Kafarnaume sa Kristus často zastavoval. Bol svedkom zázraku v Káne, zázračného rozmnoženia chleba. Bol prostredníkom medzi Majstrom a pohanmi. Po Zoslaní Ducha Svätého mal Ondrej pracovať v Ponte a Bytínii (dnes západné Turecko) ako aj v Trácii (Bulharsko) i Grécku. Tam bol 30. novembra 70 v Patras ukrižovaný dole hlavou na kríži vo forme písmena X. Jeho relikvie pápež Pavol VI. odovzdal ortodoxnej cirkvi v Istanbule. Je patrónom východnej cirkvi; mnohých miest; manželstiev, cestujúcich, rybárov, rytierov, mäsiarov. Je orodovníkom zamilovaných, napomáha vo veciach manželstva a vyprosovaní potomstva.

V ikonografii je zobrazený ako starší muž s hustými, sivými vlasmi a husto zarastenou, krátkou bradou; ako apoštol nosil dlhý plášť; niekedy ako rybár v krátkej tunike. Atribútmi svätého sú kríž sv. Ondreja vo forme X, kniha, ryba, sieť.

Osemsmerovka

BETSAIDA, BRAT, DVANÁSTI, EVANJELIUM, ISTAMBUL, KAFARNAUM, KONŠTANTÍNOPOL, KRISTUS, KRÍŽ, KÉFAS, LITURGIA, LOŽ, LÁSKA, MUČENÍK, OHLASOVANIE, ONDREJ, PATRÓN, POVOLAL, PRVÝ, PÁPEŽ, RELIKVIE, SIEŤ, SVEDOK, SVÄTÝ, UKRIŽOVANÝ, UČENÍK, ČERVENÁ FARBA, ŠIMON

P	L	A	L	O	V	O	P	L	Á	S	K	A	P
R	E	B	L	U	B	M	A	T	S	I	O	O	E
V	I	R	Ď	Ď	B	E	T	S	A	I	D	A	I
Ý	N	A	V	O	Ž	I	R	K	U	T	E	E	V
S	A	F	É	K	L	E	Ó	Z	Č	A	V	M	K
N	V	Á	O	U	A	U	N	R	E	A	S	O	I
K	O	N	Š	T	A	N	T	Í	N	O	P	O	L
Í	S	E	O	N	D	R	E	J	Í	Ť	B	K	E
N	A	V	Í	M	M	Z	E	V	K	Á	E	R	R
E	L	R	S	R	I	L	I	T	U	R	G	I	A
Č	H	E	Y	B	I	Š	S	V	Á	T	Ý	S	S
U	O	Č	M	U	A	N	R	A	F	A	K	T	Á
M	R	O	M	P	Á	P	E	Ž	Í	R	K	U	V
D	V	A	N	Á	S	T	I	L'	U	B	D	S	Í

Práca s biblickým textom:

„Keď raz Ježiš kráčal popri Galilejskom mori, videl dvoch bratov, Šimona, ktorý sa volá Peter, a jeho brata Ondreja, ako spúšťajú sieť do mora; boli totiž rybármi. I povedal im:

„ _____

 .“

(tajnička z osemsmerovky)

Oni hneď zanechali siete a išli za ním. Ako šiel odtiaľ ďalej, videl iných dvoch bratov, Jakuba Zebedejovho a jeho brata Jána, ako na lodi so svojim otcom Zebedejom opravujú siete, aj ich povolal. Oni hneď zanechali loď i svojho otca a išli za ním.“ (Mt 4, 18 – 22)

Jeden z tých dvoch, čo to počuli od Jána a nasledovali Ježiša, bol Ondrej, brat Šimona

Petra. On hneď vyhľadal svojho brata Šimona a povedal mu:

„

„ (rébus)

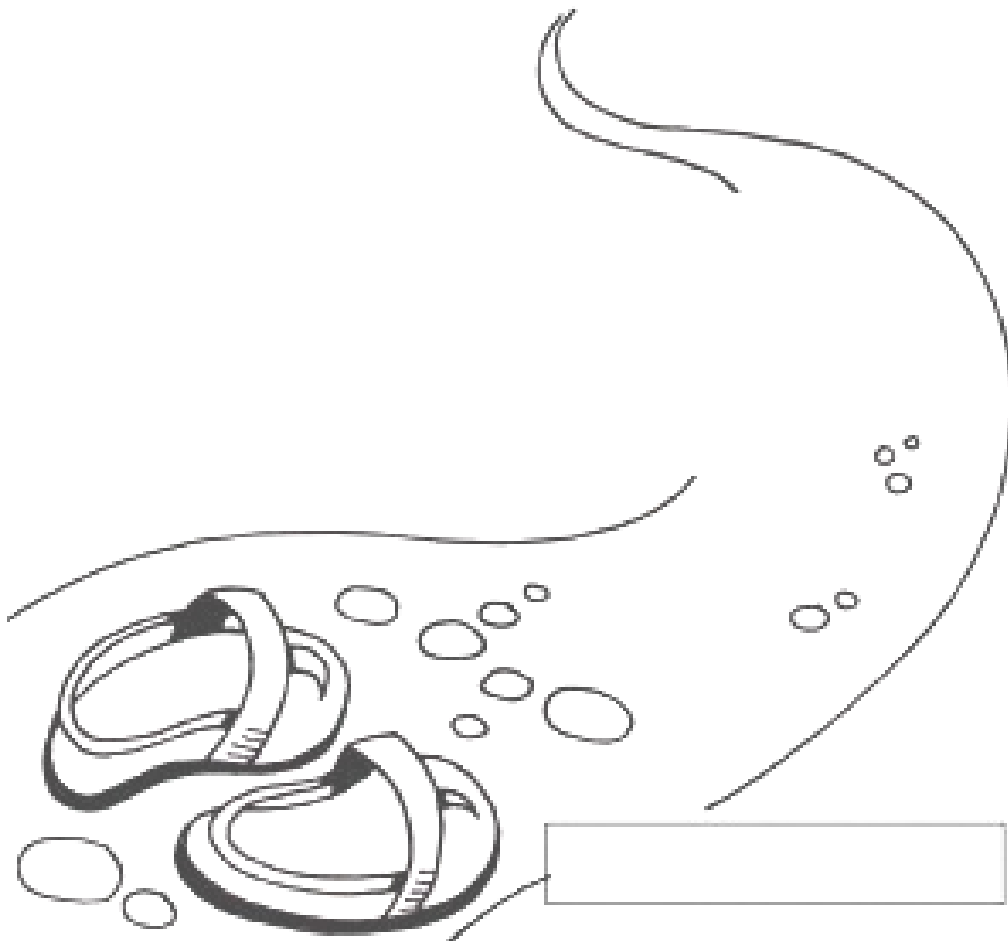
čo v preklade znamená Kristus.

Do obrázka napíš a dokresli, čo si má zobrať učeník Pána Ježiša na cestu: „Neberte si do opaskov ani zlato, ani striebro, ani peniaze; ani kapsu na cestu si neberte ani dvojce šiat, ani obuv, ani palicu, lebo robotník si zaslúži svoj pokrm.“ (Mt 6, 9 – 10)

Obrázky vyfarbi.

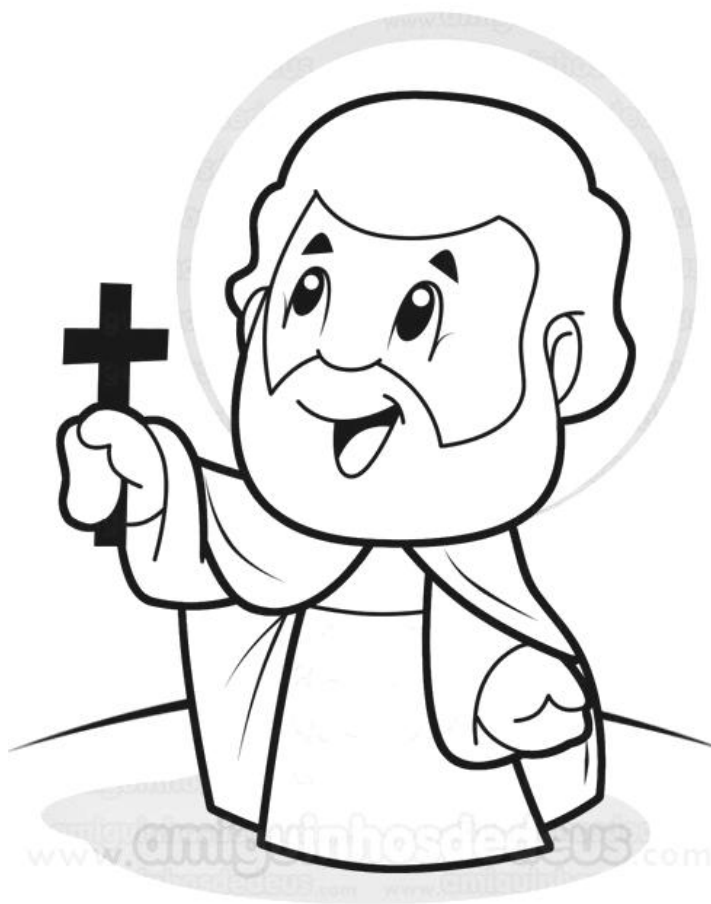
L	I	A	Š	N		
		S	E	M		
Š	Á	S	E	M	I	A

3. december: sv. František Xaverský, kňaz

sa narodil 7. apríla 1506 na zámku v severnom Španielsku. V roku 1526 prichádza študovať do Paríža. So svojim krajanom Ignácom z Loyoly sa strvneta v roku 1529. Po piatich rokoch štúdia získava akademický titul „magister umení“. Spolu s Ignácom a ďalšími spoločníkmi skladá v roku 1534 sľuby na Montmartri a pod Ignácovým vedením si vykoná Duchovné cvičenia. Potom ešte rok študuje teológiu a v roku 1537 je v Benátkach vysvätený za kňaza. Po príchode do Ríma, v roku 1540, odchádza spolu so Šimonom Rodriguezom do Portugalska ako misionár pre Indiu. O rok odchádza do Indie ako apoštolský nuncius, kde rozvíja svoj apoštolát. No ide ďalej na Východ. Najprv sú to ostrovy Moluky, potom Japonsko. V roku 1553 sa vracia do Goy a v apríli sa vydáva na cestu do Číny, počas ktorej 3. decembra zomiera na ostrove Sancian pri čínskom pobreží, neďaleko Kantonu.

Pápež Pavol V. ho v roku 1619 vyhlásil za blahoslaveného a o tri roky neskôr ho pápež Gregor XV. spolu s Ignácom vyhlásil za svätého. V roku 1748 bol vyhlásený za patróna Ďalekého východu a v roku 1927 ho pápež Pius XI. vyhlásil spolu so sv. Teréziou z Lisieux za patróna všetkých misií. Na Slovensku je patrónom banskobystrickej diecézy.

Osemsmerovka s tajničkou :

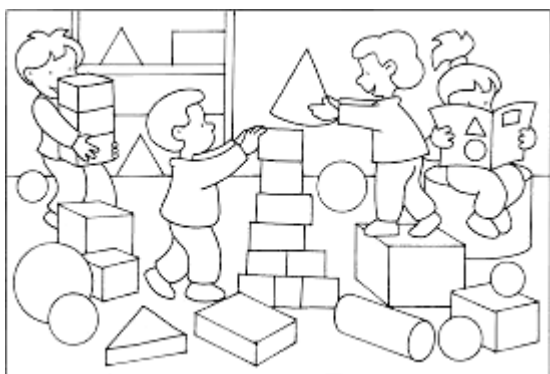
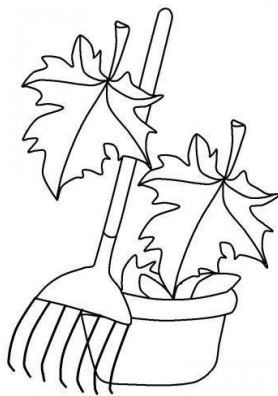
(sv. František Xaverský)

APOŠTOL, BASK, BLAŽENOSŤ, CTIŽIADOSTIVÝ, DIECÉZA, DUCHOVNÉCVIČENIA, EVANJELIZÁCIA, FRANTIŠEK, HORLIVOSŤ, IGNÁC, JAPONSKO, JEŽIŠ, KATECHIZMUS, KRST, KRÁĽ, KŇAZ, LISTY, LÁSKA, MORE, NÁDEJ, OBRÁTENIE, OHLASOVANIE, PARÍŽ, PATRÓN, POSLUŠNOSŤ, PRAVDA, PRÁCA, RADOSŤ, RÍM, SEMINÁR, SLUHA, SMRŤ, SVET, SVÄTOSŤ, SĽUBY, TEOLÓGIA, VYČERPANOSŤ, VZOR, XAVERSKÝ, ZÁBAVA, ZÁPÁL, ČISTOTA, ČÍNA

H	O	R	L	I	V	O	S	Ť	Č	S	E	M	I	N	Á	R
J	A	P	O	N	S	K	O	Í	N	Ž	Í	R	A	P	Ý	I
E	E	O	Ť	S	O	N	A	P	R	E	Č	Y	V	V	J	
Ž	S	S	Š	E	V	A	N	J	E	L	I	Z	Á	C	I	A
I	U	L	O	E	O	B	R	Á	T	E	N	I	E	S	T	L
Š	M	U	P	A	K	E	Š	I	T	N	A	R	F	R	S	B
Ý	Z	Š	A	I	G	Ó	L	O	E	T	V	A	T	E	O	S
A	I	N	E	Č	I	V	C	É	N	V	O	H	C	U	D	M
N	H	O	Ý	D	I	E	C	É	Z	A	S	U	Y	K	A	R
J	C	S	T	K	Ť	S	O	N	E	Ž	A	L	B	A	I	Ť
Y	E	Ť	V	O	S	P	T	S	R	K	L	S	U	V	Ž	S
S	T	D	A	E	O	R	A	O	I	O	H	L	L	A	I	O
K	A	S	Á	P	T	A	E	T	T	G	O	A	S	B	T	D
Ň	K	I	I	N	Ä	V	E	V	R	A	N	P	R	Á	C	A
A	K	S	Á	L	V	D	R	A	A	Ó	O	Á	V	Z	O	R
Z	L	Á	R	K	S	A	B	B	O	X	N	Z	C	H	A	

Byť misionárom

Vyfarbi to, čo robí skutočný misionár. Usiluj o to vo svojom živote: modliť sa, pomáhať, hovoriť o Kristovi.

4. december: sv. Barbora, panna a mučenica

Pôvod mena: z gréc. barbaros – cudzinka, barbarka.

Narodila sa v 3. storočí, pochádzala z Nikomedie a bola dcérou zámožného Dioskura. Veľmi skoro spoznala náuku kresťanov a silne sa k nej primkla. Jej otec bol fanatickým odporcom kresťanov. Keď Barbora odmietla mnohých a veľmi bohatých ženíchov a otec zistil pravú príčinu, dal postaviť vežu, do ktorej ju zavrel. Keď sa Dioskuros dozvedel, že jeho dcéra sa nechala tajne pokrstiť, sám ju predviedol pred miestodržiteľa, dúfajúc, že on ju prinúti vzdať sa viery. Nestalo sa tak Barbora bola kruto mučená a nakoniec sťatá. Podľa legendy sám otec sťal svoju dcéru, no len čo odložil meč, zasiahol ho blesk a zomrel aj on. Údaje o jej smrti a presnom dátume jej umučenia nemáme spoľahlivé. Jej smrť je datovaná do obdobia prenasledovania kresťanov cisárom Diokleciánom okolo r. 306.

Patrí k najznámejším sväticiam raného kresťanstva a je zaradená medzi štrnásť pomocníkov v každej núde.

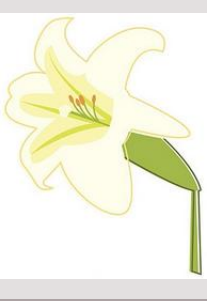

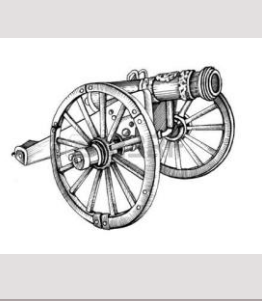
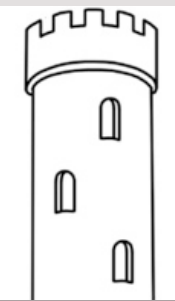

V ikonografii je zobrazená v dlhom odeve s pásom a prikrytou hlavou; na odeve má plášť, ktorý je nazývaný ako ochranný plášť; ako panna s vežou je často zobrazená s dvomi inými pannami sv. Margitou Antiochijskou s atribútom draka a sv. Katarínou Alexandrijskou s polkolesom. Atribúty sú meč, veža, kalich s hostiou, pochodeň a pštrosie pero.

Osemsmerovka s tajničkou:

A	Š	Í	R	A	K	S	M	Í	R	K	T	K	A	O
A	T	O	V	I	Ž	Ý	N	Č	E	V	A	A	Ž	V
K	Ú	V	J	E	D	Á	N	O	K	Á	Z	D	E	E
N	D	T	A	J	O	M	S	T	V	O	D	I	V	R
A	I	C	Í	N	A	B	O	Ž	Í	S	Ú	D	Z	Í
H	U	Í	H	L	A	D	A	Ť	V	S	N	L	K	Y
O	M	N	S	V	Ā	T	É	P	Í	S	M	O	R	L
P	R	E	N	A	S	L	E	D	O	V	A	N	I	E
N	A	Č	S	A	T	R	I	B	U	N	Á	L	E	G
J	D	U	L	L	E	T	I	R	O	V	T	S	S	E
P	O	M	O	C	N	Í	K	D	M	S	Ā	L	E	N
A	S	K	B	T	Ā	V	V	S	E	K	V	Ā	N	D
N	Ť	R	O	Č	E	A	N	Ý	E	A	S	S	I	A
N	Ž	Í	D	P	H	C	H	C	I	L	A	K	E	I
A	V	Ž	A	A	A	R	O	B	R	A	B	A	O	T

BANÍCI, BARBORA, BLESK, BOŽÍSÚD, HLADAŤ, KADIDLO, KALICH, KRÍŽ, LEGENDA, LÁSKA, MUČENÍCTVO, NÁDEJ, NÚDZA, OBETA, ODVAHA, OTEC, PANNA, POHANKA, POKOJ, POMOCNÍK, PRENASLEDOVANIE, RADOSŤ, RÍMSKARÍŠA, SKALA, SLOBODA, STVORITEĽ, SVÄTÁ, SVÄTÉPÍSMO, TAJOMSTVO, TRIBUNÁL, VEČNÝŽIVOT, VEŽA, VZKRIESENIE, ZÁKON, ŠTÚDIUM

						
ČERESHŇA	ĽALIA	KALICH S HOŠTIOU	PALMOVÁ RATOLEŠŤ	DELO	VEŽA S TROMI OKNAMI	FAKĽA
Vetvička vložená do vody na sviato k sv. Barbory na Vianoce rozkvitne	Symbol čistoty a panenstva	Eucharistic ká úcta sv. Barbory	Symbol mučeníctva	Sv. Barbora je patrónkou aj delostrelcov a pyrotechnikov	Väzenie sv. Barbory – veža. Tri okná symbolizujú Najsv. Trojicu	Sv. Barbora je pomocnicou v núdzi. Fakľa symbol svetla a pomoci

Vypíš pod obrázky zvýraznené písmená a dostaneš čnosť, ktorou sa vyznačovala sv. Barbora.

Predsavzatie: Život v..... (výsledok tabuľky)

6. december: sv. Mikuláš z Myry, biskup

Pôvod mena: z gréc. Nicolaós – víťazný v ľude, víťazstvo ľudu.

Podľa tradície sa Mikuláš okolo r. 300 stal biskupom v meste Myra v dnešnom Turecku. Po vypuknutí prenasledovania kresťanov za vlády cisára Galerius Valeria Maxima asi r. 310 sa dostal do väzenia a bol podrobený útrpnému mučeniu. Napriek ťažkému poznačeniu mučením sa zúčastnil slávneho Nicejského koncilu. Potom už nemáme o ňom žiadne správy. Podľa tradície zomrel 6. decembra 345 alebo 351. V r. 1078 talianski námorníci ukradli jeho pozostatky a priniesli ich do Bari. Pravoslávna cirkev neustále vyvíja snahu o ich navrátenie. Azda žiaden biskup na Západe nie je taký populárny ako práve svätý Mikuláš. Viažu sa k nemu legendy o jeho dobročinnosti. Možno si potrebujeme uvedomiť súvis s častým výjavom, ktorý je aj v našich krajinách – Mikuláš v sprievode anjela a čerta. Anjel by mal symbolizovať dobro, ktoré Mikuláš konal, čert zlo, ktoré odstraňoval. Vo východnej cirkvi je tiež mimoriadne uctievaný.

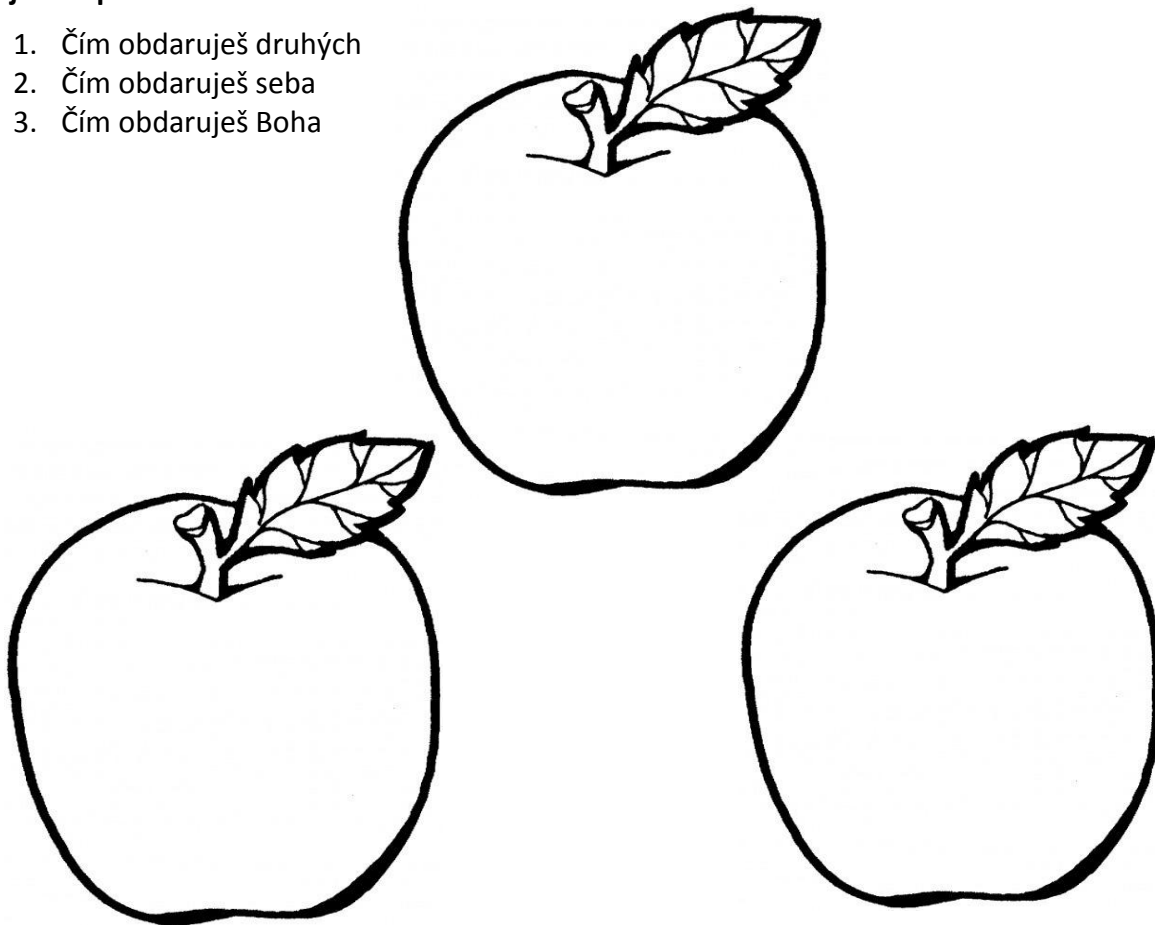
V ikonografii je zobrazený ako biskup s mešcom v ruke alebo knihou s tromi zlatými jablkami, či tromi chlebmi, zlatými prútmi, ale aj s kotvou.

Robiť dobro v skrytosti

„Ale keď ty dávaš almužnu, nech nevie tvoja ľavá ruka, čo robí pravá, aby tvoja almužna zostala skrytá. A tvoj Otec ťa odmení, lebo on vidí aj v skrytosti.“ (Mt 6, 3-4)

Do jablák vpíš:

1. Čím obdaruješ druhých
2. Čím obdaruješ seba
3. Čím obdaruješ Boha

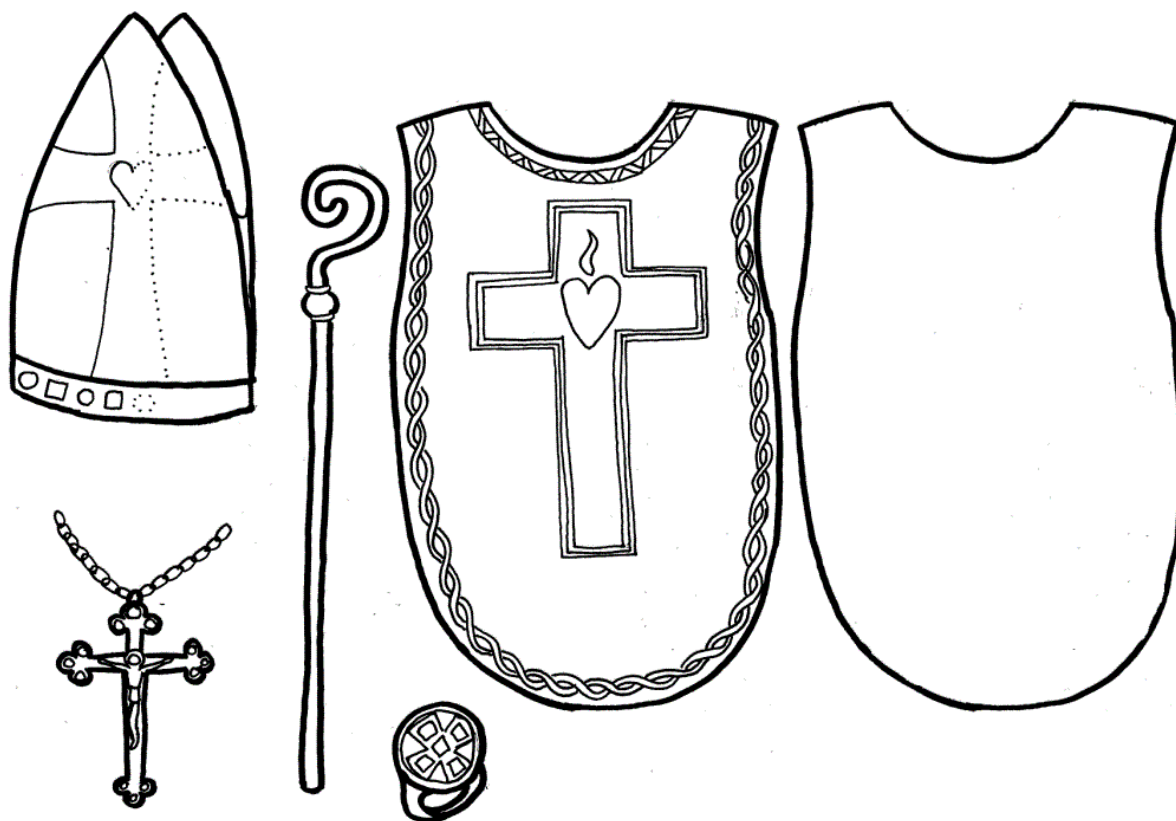
Osemsmerovka s tajničkou:

P	R	B	A	R	I	T	S	O	T	Y	R	K	S	V
R	A	L	I	S	U	T	S	I	R	K	R	S	T	I
E	U	C	H	A	R	I	S	T	I	A	R	Y	M	E
N	S	K	O	N	K	A	T	E	D	R	Á	L	A	R
A	E	O	C	H	O	T	A	V	C	Z	Ú	C	T	A
S	N	A	P	E	K	Á	R	A	É	Á	D	O	R	Ť
L	E	G	E	N	D	A	Á	N	R	Z	I	A	A	S
E	C	D	R	S	S	K	Ľ	J	Y	Ť	T	K	O	
D	A	Ý	T	Ā	V	S	U	E	R	A	E	U	E	R
O	T	O	B	E	N	Á	B	L	P	B	T	P	Ť	D
V	S	A	N	J	E	L	O	I	O	K	O	O	A	E
A	E	I	N	E	Z	Ā	V	U	Y	Z	D	K	V	T
N	C	Á	V	A	V	N	Ň	M	I	K	U	L	Á	Š
I	Í	O	V	T	S	T	A	H	O	B	M	A	D	R
E	A	S	T	I	E	N	E	N	Á	P	A	D	N	E

ANJEL, BARI, BOHATSTVO, CESTA, DETI, DÁVAŤ, EUCHARISTIA, EVANJELIUM, KONKATEDRÁLA, KRISTUS, KRST, LEGENDA, LÁSKA, MIKULÁŠ, MYRA, NEBO, NENÁPADNE, OBETA, OCHOTA, PATARA, PEKÁR, POKLAD, PRENASLEDOVANIE, SENEC, SILA, SKUTKY, SRDCE, STARÁLUBOVŇA, SVÄTÝ, TRIDCÉRY, VENO, VIERA, VSKRYTOSTI, VÄZENIE, ZÁZRKY, ÚCTA, ŠTEDROŠŤ

Sv. Mikuláš bol biskup – **dokresli podľa predlohy. Prirad' k obrázkom:**

1. ornát – rúcho kňaza a biskupa 2. Mitra – biskupská čiapka 3. Pektorál – biskupský kríž 4. Berla – biskupská palica 5. Biskupský prsteň

8. december: Nepoškvrnené počatie Panny Márie, slávnosť, prikázaný sviatok

Deväť mesiacov pred sviatkom Narodenia Panny Márie si každoročne pripomíname tú veľkú milosť, ktorú Matka Božia dostala – od samého počatia v živote jej matky sv. Anny bola nepoškvrnená, bez hriechu.

Sviatok Nepoškvrneného počatia sa slávil už v 7. storočí na východe dňa 9. decembra a mal rôzne názvy – Počatie našej presvätej Bohorodičky alebo Počatie sv. Anny. V západnej Cirkvi sa rozšíril v 12. storočí. Slávil sa 8. decembra. Prvý pápež, ktorý ho oficiálne schválil, bol Sixtus IV. v roku 1479. Zároveň udelil plnomocné odpustky tým, čo v tento deň budú prítomní na sv. omši alebo na pobožnosti k Panne Márii („hodinky k Panne Márii“). Pápež Inocent XII. na konci 17. storočia pridal k tomuto sviatku oktávu a jeho nástupca Klement XI. ho v roku 1708 rozšíril na celú Cirkev. V priebehu dejín sa mnohí cirkevní otcovia, mnísi a rehoľníci, ale aj iní zamýšľali nad týmto veľkým tajomstvom. Úcta k Panne Márii, nepoškvrnenej od počatia od akéhokoľvek hriechu, sa šírila aj medzi Božím ľudom.

Dogma, teda článok viery (to, čo treba veriť), o tomto tajomstve bola slávnostne vyhlásená

na Prvom vatikánskom koncile 8. decembra 1854 pápežom Piom IX. za účasti množstva biskupov z celého sveta a tisícov veriacich. Slávnosť Nepoškvrneného Počatia bola ustanovená ako prikázaný sviatok. Svätý Otec Pius IX. okrem iného vtedy povedal: „Preblahoslavená Panna Mária v prvom okamihu svojho počatia bola zvláštnou milosťou a výnimkou od všemohúceho Boha z ohľadu na zásluhy Ježiša Krista, Spasiteľa ľudského pokolenia, zachovaná čistá od všetkej poškrvny prvotnej viny... Zaiste sa nemáme čoho obávať, nad ničím zúfať pod riadením, pod správou a ochranou tej, ktorá má voči nám materinské srdce a pracuje na našom spasení, stará sa o celé ľudské pokolenie, a ustanovená od Pána za Kráľovnú neba i zeme a vyvýšená nad zbory anjelov a rady svätých, stojí po pravici svojho jednorodného Syna, nášho Pána Ježiša Krista, a tak úspešne za nás oroduje svojimi materinskými prosbami, a čo hľadá, nachádza, lebo jej príhovor nemôže ostať nesplneným.“ Do mariánskych (loretánskych) litánií sa vložila prosba „Kráľovná bez poškrvny dedičného hriechu počatá, oroduj za nás.“

Štyri roky po vyhlásení dogmy sa Panna Mária zjavila sv. Bernadete Soubirousevej v Massabielskej jaskyni v Lurdoch. Keď sa jej Bernadeta opýtala, kto je, ako sa volá, Panna Mária jej pri jednom zjavení odpovedala: Som Nepoškvrnené Počatie.

Celá krásna si, Mária,
v tebe škvrny nijakej niet.
Dcéra Otca, Matka Syna,
nedaj by nás premohol svet.
Slávna Matka Spasiteľa,
chráň každého ctiteľa.
Celá krásna si, Mária,
v tebe škvrny nijakej niet.

Celá krásna si bez škvrny
dedičného hriechu, viny,
pros u Syna za nás v smútku,
keď v nás znie hlas zlého skutku.
A keď život v náš sa sklóní,
veď nás ta, kde Syn tróni.
Celá krásna si bez škvrny
dedičného hriechu, viny.

Doma si spoločne zaspievajte pieseň JKS 332 *Celá krásna si, Mária*. Jej latinský názov sa dozvieš z osemšmerovky:

O	N	E	M	D	V	A	N	Á	S	Ť	O	N	M	
L	T	I	Ž	A	L	M	D	B	O	H	O	T	E	C
D	K	N	I	H	A	G	E	N	E	Z	I	S	P	E
A	V	E	Á	V	O	N	D	T	A	J	I	U	O	N
K	T	P	N	I	K	P	I	D	E	A	U	T	Š	E
R	E	Ú	V	E	I	L	Č	U	C	V	C	S	K	Ž
Z	R	K	O	Z	N	S	N	C	H	E	S	I	V	U
D	A	Y	Ľ	D	T	L	Ý	H	V	N	L	R	R	R
R	Z	V	Á	Y	A	O	H	S	Á	I	N	K	N	A
A	A	A	R	E	I	V	R	V	L	E	K	Š	E	D
K	N	H	K	R	V	O	I	Ā	A	A	O	I	N	O
M	O	N	A	Z	E	F	E	T	S	I	L	Ž	Á	S
S	A	V	A	R	D	Z	C	Ý	E	S	M	E	D	Ť
A	R	D	P	O	Ž	E	H	N	A	N	Á	J	E	I
Z	Á	K	A	Z	Ň	E	M	K	V	O	D	Ú	J	A

ADAM, ANNA, BOH OTEC, CHVÁLA,
DEDIČNÝ HRIECH, DEVIATNIK, DRAK, DUCH SVÄTÝ,
DVANÁŠŤ, HAD, HVIEZDY, JEŽIŠ KRISTUS,
JÚDOV KMEŇ, KNIHA GENEZIS, KRÁĽOVNÁ,
LIST EFEZANOM, MENO, MESIAC, NAZARET,
NEPOŠKVRNENÁ, NOVÁ EVA, NÁDEJ, POŽEHNANÁ,
RADOSŤ, RUŽENEC, SLNKO, SLOVO, SVET, VIERA,
VYKÚPENIE, ZDRAVAS, ZJAVENIE, ZRKADLO, ZÁKAZ,
ŽALM

9. december: sv. Ján Didak (Juan Diego)

Pôvod mena: z hebr. Jochanán – Boh je milostivý, Bohom daný, milostivý Boží dar.

Keď mal Indián Juan Diego 57 rokov, 9. decembra 1531 sa mu na kopci Tepeyac zjavila Panna Mária a povedala: „Ja som Nepoškvrnená Panna Mária, Matka pravého Boha, cez ktorého všetko žije, Pána všetkých vecí, Pána neba a zeme. Je mojím želaním, aby mi tu postavili Boží dom, kde celú svoju lásku, svoj súcit a milosť, svoju pomoc a ochranu chcem preukázať a venovať ľuďom. Ja som vaša milostiplná Matka, Matka všetkých ľudí, všetkých tých, ktorí ma ľúbia, ktorí ku mne volajú, ktorí majú ku mne dôveru. Tu chcem vypočuť váš plač a vaše starosti, zmierniť a liečiť vaše utrpenie, vašu núdzu a vaše nešťastie.“

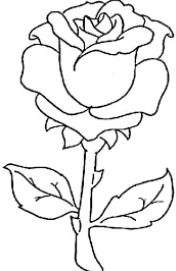
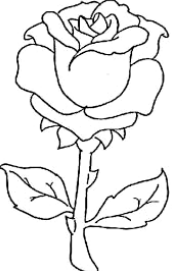
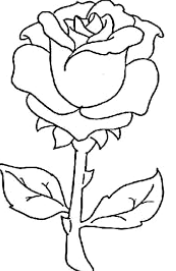
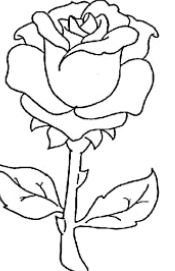
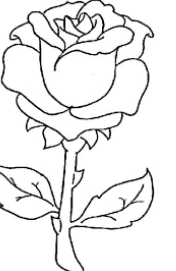
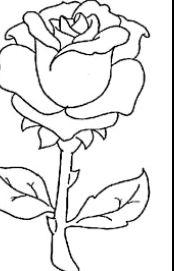
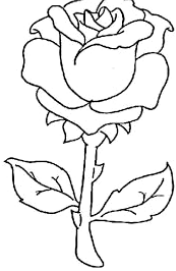
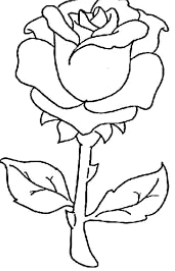
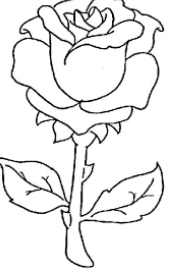
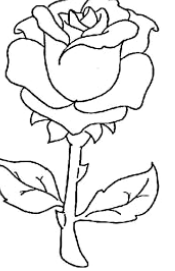
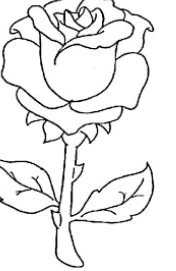
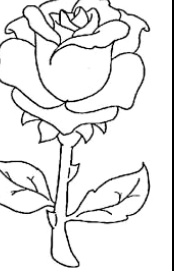
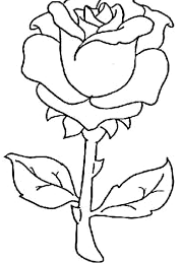

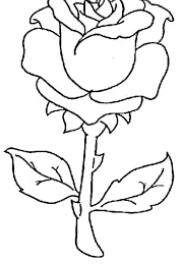
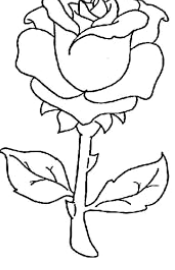
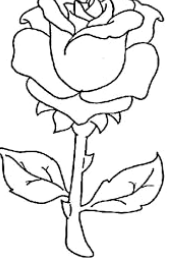

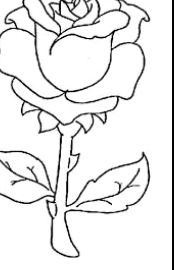
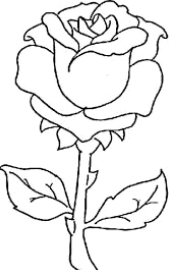
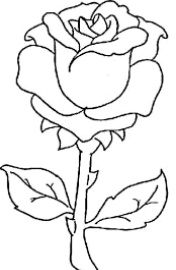
Diego bol vtedy katechumenom. Pri zjavení 12. decembra 1531 Diego Panne Márii povedal, že sa ponáhľa do mesta po kňaza, pretože jeho strýko je veľmi chorý. Panna Mária ho uistila, že jeho strýko bude žiť a je zdravý. Diego podľa rozkazu Panny Márie navštívil biskupa a odovzdal mu odkaz, že Panna Mária si želá, aby na pahorku Tepeyac postavili kaplnku. Biskup si žiadal nejaký dôkaz. Na druhý deň zavčas rána Diego zašiel na vršok a našiel medzi skalami, kde takmer nič nerástlo, krásne kvety, ktoré nepoznal, pretože v Mexiku nerástli. Boli to krásne červené kastílske ruže. Diegov údiv bol veľký, lebo bol december a teplota v tú noc klesla pod bod mrazu. Juan natrhal veľkú kyticu ruží a uložil ich do svojho plášťa. Keď Diego začal vybaľovať ruže, na plášti sa objavil obraz peknej mladej devy. Deva mala oblečené šaty červenej farby, na nich mala modrozelenkastý plášť posiaty hviezdami.

Tieto okolnosti biskupa presvedčili a na určenom mieste dal postaviť kaplnku ku cti Matky Božej. Veľa Mexičanov a Španielov sa prihlásilo dobrovoľne a zadarmo do práce. Za dva týždne na Tepeyacu postavili malú kaplnku, kam v slávnostnej procesii preniesli obraz Panny Márie, ktorý nebol namaľovaný ľudskou rukou, ale vznikol zázračne v decembri 1531. O kaplnku sa staral Juan Diego. Ku kaplnke prichádzalo stále viac pútnikov. Po celom Mexiku boli namaľované tisíce kópií obrazu.

V r. 1519 prišli španielski dobyvatelia do Mexika a spolu s nimi prišli prví misionári pod vedením biskupa Zumárragu. Misionári tu postavili nové kostoly, nemocnice, školy. Medzi prvými Aztékmi, ktorí sa dali pokrstiť, bol aj Juan Diego. Aztékovia sa nechávali hromadne pokrstiť. Za sedem rokov sa dalo pokrstiť osem miliónov domorodcov. Prekážkou krstu doposiaľ bolo mnohoženstvo, ale Indiáni si teraz ochotne vybrali jedinou manželku ako legitímnu. Mnohí kňazi museli v priebehu jedného dňa udeliť sviatosť krstu až šesťtisíckrát. Počas svojej apoštolskej cesty do Mexika sa Ján Pavol II. vydal aj do jednej z najznámejších mariánskych svätýň, aby na historickom mieste mexickej cirkvi slávnostne pripísal do zoznamu svätých domorodého Indiána Juana Diega. Stalo sa tak 31. júla 2002.

Ruže pre Pannu Máriu –každú vyfarbi inou farbou:

Do každej ruže napíš jedno slovo z modlitby k Panne Márii. (slovo je viac ako 2 písmená)

13. december: sv. Lucia, panna a mučenica

Pôvod mena: z lat. Lucius – svetlý, žiariaci; z lat. lux – svetlo.

Narodila sa okolo r. 286 v Syrakúzach na Sicílii. Už ako dieťa sa zasvätila Kristovi, ale o tomto sľube nik nevedel. Jej matka ju podľa vtedajších zvykov chcela ako mladú vydať. Keď už nemohla odkladať sobáš, zasiahol Boh. Jej matka Eutychia ochorela. Lucia ju prehovorila, aby putovali ku hrobu sv. Agáty a tam sa Eutychia uzdravila. Matka sa potom nezdráhala splniť Luciino želanie. Urazený ženích však udal Luciu ako kresťanku. Miestodržiteľ cisára Diokleciána ju chcel zlomiť, preto ju dal mučiť. Keď to nepomohlo, chcel ju zneuctiť v nevestinci. Keď mu ani tento pokus nevyšiel, rozhodol, že ju budú mučiť ďalej. Dal ju polievať vriacim olejom a nakoniec popraviť mečom okolo r. 304.

Táto svätica patrí medzi najznámejšie a najuctievanejšie svätice. Jej život je historicky doložený množstvom nezvratných archeologických vykopávok. Jej hrob sa nachádza v Katakombách sv. Lucie.

V ikonografii je zobrazená ako panna v dlhom odev s krížom; palmou a dvojitým krížom; pochodňou a mečom; s miskou, v ktorej nesie oči.

Vidieť to, čo je podstatné

A) Vidieť seba ako ma vidí Boh

Veď ty si stvoril moje útroby, utkal si ma v živote mojej matky. Chválim ťa, že si ma utvoril tak

račnezáz;

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

všetky tvoje diela sú hodny obdivu a ja to veľmi dobre viem. Moje údy neboli utajené pred tebou, keď som vznikol v skrytosti, utkávaný v hĺbkinách zeme. Tvoje oči ma videli, keď som ešte nebol stvárnený, a v tvojej knihe boli zapísané všetky moje dni, len pomyselne, lebo som ešte ani jeden neprežil.

B) Vidieť Ježiša: „Veď vám bol *pred očami* zobrazený Ježiš Kristus ukrižovaný!“ Gal

3,1

Úlohy:

1. Z lásky k Pánu Ježišovi zrieknuť sa niečoho dovoleného: TV, mobil, internet, sladkosti – čas alebo sladkosti venovať druhým
2. Aspoň jeden desiatok ruženca za moje oči, aby správne videli seba, druhých a tak Krista.
3. Tak ako sv. Lucia budem svetlom pre druhých – budem hovoriť o Kristovi s nadšením, radosťou, jeho meno budem mať vo veľkej úcte.
- 4- Obrázky vyfarbi, dokresli sv. Lucii svätožiariu.

26. decembra – sviatok svätého Štefana, diakona a prvého mučeníka

Pôvod mena: zo starogréc. stephanos – veniec, vencom korunovaný, víťaz.

Bol jedným zo „siedmich osvedčených mužov, plných Ducha a múdrosti“, podľa tradície pokladaných za prvých „diakonov“, ustanovených apoštolmi, aby pomáhali helénskym vdovám v jeruzalemskej komunite. Štefan ponúkol nový výklad Mojžiša a Božieho slova v Ježišovom mene – Starý zákon predstavil vo svetle ohlasovania smrti a zmŕtvychvstania Ježiša. Židia to vnímali ako rúhanie, odsúdili ho na ukameňovanie. Štefan hlásal, že mystérium kríža je stredobod dejín spásy a ich absolútny ťažiskový bod je ukrižovaný a zmŕtvychvstalý Ježiš. Dokazujú to aj mučeníkove slová, ktoré vyriekol pred svojím ukameňovaním: „Vidím otvorené nebo a Syna človeka stáť po pravici Boha.“ „Štefan svoje mučenie naplňa podľa vzoru utrpenia samotného Ježiša, pretože odovzdáva ‚Pánu Ježišovi‘ svojho ducha a modlí sa za to, aby jeho mučiteľom nezapočítal tento hriech.“ Zabitie Štefana rozpútalo prenasledovanie Cirkvi v Jeruzaleme a Ježišových učeníkov prinútilo

opustiť mesto. Podľa Benedikta XVI. príklad sv. Štefana poukazuje na neoddeliteľnosť viery a lásky a pripomína nám, že každé prenasledovanie sa môže stať príležitosťou na šírenie evanjeliovej zvesti a rast Cirkvi.

V ikonografii je zobrazený ako diakon s palmou, knihou a kameňmi.

Hlavná myšlienka prvého čítania – tajnička:

BRAT, DIVY, EVANJELIUM, HODINA, KAMEŇOVANIE, MESTO, MILOSRDENSTVO, MUČENÍK, MÚDROŠŤ, NENÁVISŤ, NEPRIATELIA, OTEC, PONÍŽENOSŤ, SILA, SKUTKY, SLUHA, SLÁVA, SPÁSA, SVEDKOVIA, SVÄTÝ, SYNAGÓGA, SÚD, TEŠIŤ, TVÁR, UŠI, VIESŤ, VLADÁR, ZLOST, ZOMRIEŤ, ZUBY, ÚTOČISKO, ĽUD, ŠATY, ŽALM, ŽIVOT

Doplň text evanjelia podľa Matúša:

Ježiš povedal svojim apoštolom: „Chráňte sa ľudí, lebo vás vydajú _____, budú vás bičovať vo svojich synagógach a pre mňa vás budú vláčiť pred vladárov a kráľov, aby ste vydali _____ im aj pohanom.

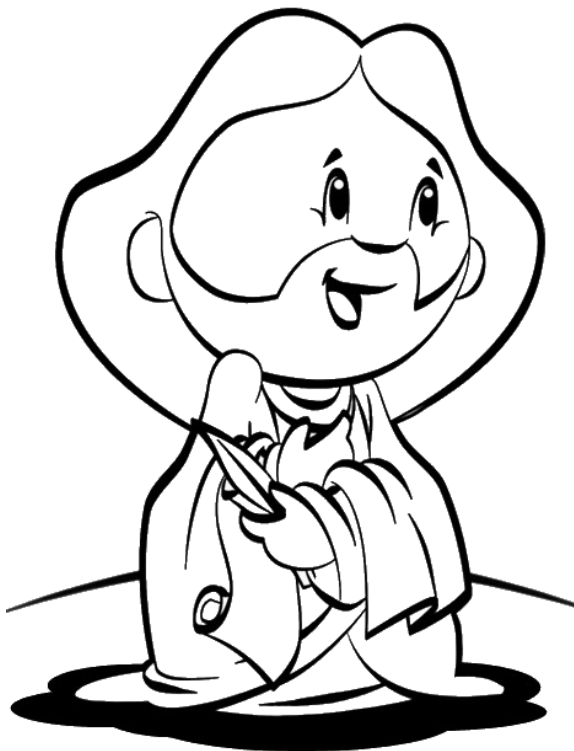
Ale keď vás vydajú, nestarajte sa, ako a čo budete _____, lebo v tú hodinu vám bude dané, čo máte povedať. Veď to už nie vy budete _____, ale Duch vášho Otca bude _____ vo vás.

Brat vydá na smrť brata a otec dieťa. Deti povstanú proti rodičom a pripravia ich o _____. Všetci vás budú nenávidieť pre moje _____. Ale kto vytrvá do konca, bude spasený.

Obrázok vyfarbi – obrázok orámuj liturgickou farbou sviatku sv. Štefana, prvomučeníka.

V	Ť	I	D	T	U	Í	Ť	M	T	A	E	M	O
T	S	V	E	Ý	Š	S	Z	A	M	I	I	U	V
O	E	Š	T	R	I	U	R	Ú	Z	L	N	I	L
E	I	Ā	C	V	B	B	D	A	O	E	A	L	A
Ť	V	E	Á	Y	Z	R	N	S	M	T	V	E	D
S	T	N	T	D	O	L	R	Á	R	A	O	J	Á
O	E	A	Ú	S	É	D	O	P	I	I	Ň	N	R
N	Š	S	Ť	Y	E	N	Ľ	S	E	R	E	A	M
E	E	K	Í	N	E	Č	U	M	Ť	P	M	V	L
Ž	T	U	S	A	N	I	D	O	H	E	A	E	A
Í	O	T	L	G	A	V	Á	L	S	N	K	L	Ž
N	V	K	U	Ó	R	Á	V	T	B	D	I	V	Y
O	I	Y	H	G	Ú	T	O	Č	I	S	K	O	O
P	Ž		A	A	I	V	O	K	D	E	V	S	

27. decembra – sviatok sv. Jána, apoštola a evanjelistu

Pôvod mena: z hebr. Jochanán – Boh je milostivý, Bohom daný, milostivý Boží dar.

Sväté písmo nám podáva presné údaje o tomto apoštolovi. Otec bol rybár Zebedej a matka Salome. Pochádzal z Betsaidy pri Genezaretskom jazere. Učenikom Ježiša Krista sa stal spolu so svojim bratom Jakubom. On je ten apoštol, ktorého Pán miloval. Bol svedkom vzkriesenia Jairovej dcéry, bol pri premenení na hore Tábor, ale aj v hodine úzkosti Ježiša na Golgote a ako jediný z apoštolov stál pri Ježišomom kríži.

Po Turícach stál po boku Petra a Pavol ho nazýva stĺpom Cirkvi. Ohlasoval evanjelium v Efeze a tam s ním istý čas žila aj Ježišova matka Mária, ktorú mu do opatery zveril Pán. Po jej smrti apoštol pokračuje v svojom poslaní. Za cisára Décia, ktorý kruto prenasledoval Cirkev, bol poslaný do vyhnanstva na ostrov Patmos, kde napísal Apokalypsu. Po návrate z vyhnanstva napísal vo vysokom veku štvrté evanjelium. Okrem toho je autorom troch listov. Zomrel okolo r. 1001.

Najčastejšie je prezentovaná mienka, že jeho hrob je v Efeze. Najslávnejší zvyk na sv. Jána je požehnanie vína. Pochádza to z legendy, že ktosi chcel otráviť apoštola a podali mu

kalich s jedom. Apoštol kalich požehnal, nato vyšiel z neho had a apoštol nápoj vypil bez ujmy na zdraví. Nové požehnané víno nazývajú kalichom lásky sv. Jána.

V ikonografii je zobrazený s orlom; inokedy ako mladý muž s kalichom a hadom; ako ctihodný stavec, čo poukazuje na skutočnosť, že zomrel vo vysokom veku.

Ústredná myšlienka prvého čítania na sviatok sv. Jána, evanjelistu (tajnička):

BETSAIDA, BEŽAŤ, BIELA, BOANERGES, BOH, BRAT, DEŇ, GIOVANNI, HAD, HROB, IVAN, JASAŤ, JOANNES, JOHANN, JOHN, JÁN, KALICH, KNIHA, KRÁĽ, LISTY, MAGDALÉNA, MENO, MILOSTIVÝ, MILÁČIK, MRÁKAVY, MÁRIA, NEBESIA, NÁRODY, OBLAKY, OBYVATELIA, OLEJ, OSTROVY, OTEC, PATMOS, PETER, PLACHTY, PRVÝ, PRÁVO, PÁN, RADOSŤ, SLOVO, SLÁVA, SPOLOČENSTVO, SRDCIA, SVÄTENIE, TRÓN, TVÁR, UVERIL, UVIDEL, UČENÍK, VIANOCE, VOSK, VRCHY, VÍNO, ZEM, ZÁKLAD, ŠATKA, ŠIMON, ŽIVOT

Utvor dvojice:

Ján	listy
Zebedej	rodisko
Betsaida	Jakub
Matka Mária	orol
Symbol	syn rybára
Evanjelium	syn pod krížom
Patmos	vyhnanstvo

Obrazok vyfarbi a orámuj ho liturgickou farbou sviatku sv. Jána, evanjelistu.

A	D	I	A	S	T	E	B	Č	S	R	D	C	I	A	Y	O
V	H	S	E	N	E	B	E	S	I	A	M	H	I	Y	D	N
Á	C	I	I	U	V	E	R	I	L	E	O	R	T	Y	O	Á
L	I	S	N	V	Š	A	T	K	A	B	Á	H	Ý	V	R	P
S	L	L	E	K	I	Č	Á	L	I	M	C	A	Y	O	Á	R
I	A	O	T	D	Í	Z	E	M	B	A	E	I	H	R	N	Á
L	K	V	Ä	T	L	N	I	I	L	R	Ť	L	C	T	N	V
Y	T	O	V	I	Ž	S	E	P	N	A	A	E	R	S	N	O
V	A	Á	S	P	O	L	O	Č	E	N	S	T	V	O	A	Ý
A	R	T	E	E	A	L	N	M	U	É	A	A	E	P	H	V
K	Y	T	G	K	N	O	E	Č	T	L	J	V	C	R	O	I
Á	E	U	R	L	Ň	N	M	J	R	A	I	Y	O	E	J	T
R	Z	Á	E	V	E	E	A	A	Ó	D	P	B	N	I	T	S
M	Ľ	O	N	Í	V	J	D	O	N	G	L	O	A	S	G	O
B	E	Ž	A	Ť	O	O	O	T	J	A	U	V	I	D	E	L
Š	I	M	O	N	S	U	J	H	K	M	V	E	V	A	M	I
E	A	J	B	Ť	K	V	Á	Y	N	Á	J	I	M	H		M

28. decembra – sviatok svätých Neviniatok, mučeníkov

Dnes si Cirkev spomína pred všetkým na povraždené nevinné deti v Betleheme, ktoré dal povraždiť po odchode mudrcov kráľ Herodes Veľký. Túto udalosť zachytáva iba evanjelista sv. Matúš (2, 16 – 18).

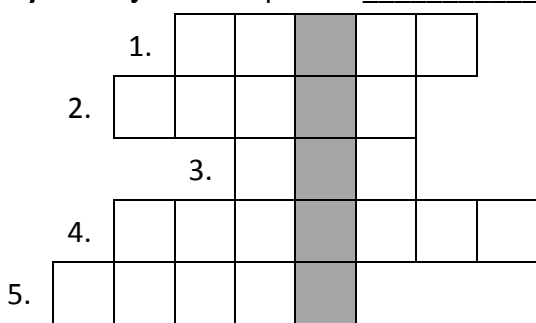
Historické podklady nemáme. Pri strachu Herodesa o trón však nemožno pochybovať o tom, že táto udalosť je pravdivá. Ak vezmeme do úvahy, že dal zavraždiť aj svojich synov, nemôžeme pochybovať o tom, že neváhal dať vyvraždiť deti v Betleheme, z ktorých niektoré mohlo ohroziť jeho trón. Strach zo straty trónu ho priviedol do pekla zločinu. Koľko detí bolo vyvrazených v Betleheme? Demografi hovoria, že ich počet podľa počtu obyvateľov vtedajšieho Betlehema by mohol byť okolo tridsať.

Ich sviatok sa začal sláviť najskôr na Západe. Prvý raz sa spomína v kalendári Kartága r. 505. Mnohí cirkevní otcovia však velebili mučeníctvo týchto detí už dávno predtým. Cirkev je verná tejto tradícii a sviatok svätých neviniatok kladie do vianočnej oktávy. Vyznáva, že betlehemske deti oslávili Boha mučeníckou smrťou, ktorú im pre zásluhy narodenia Ježiša Krista udelil korunu mučeníctva. Je to aj spomienka na všetky deti, ktorým nebolo dovolené narodiť sa.

Obrázok vyfarbi – pozadie vyfarbi liturgickou farbou sviatku svätých Neviniatok.

Vylúšti tajničku. Odpoveď: _____

Osemserovka s tajničkou:

ANJEL, BETLEHEM, BOH, DIEŤA, DUŠA,
DVA ROKY, EVANJELIUM, HLAS, JEREMIÁŠ,
JEŽIŠ, JOZEF, KLAMSTVO, KRISTUS,
KVÍLENIE, LITURGIA, MUDRCI, MUČENÍCI,
NEBO, NEPRÁVOSŤ, NOC, NÁREK,
ODPUSŤ, OPLAKÁVA, OČISTIŤ,
POVRAŽDIŤ, POĽOVNÍCI, PÁN, RIAVA,
ROZHNEVAŤ, RÁCHEL, RÁMA, SEN, SIEŤ,
SLOBODA, SLUČKA, SPLNIŤ,
SPOLOČENSTVO,
SPRAVODLIVÝ, SVEDECTVO, SVET, SYN,
TMA, UNIKNÚŤ, VERNÝ, VODA, VTÁČA,
VYZNAŤ, ZEM, ZJAVIŤ, ZMIERNA,
ZMÁRNIŤ, ZVESTĽ, ZÁSTANCA,
ÚSTA, ÚTECHA, ČERVENÁ, ĽUDIA

1. Meno Božieho Syna
2. Mama Pána Ježiša
3. Prvá žena
4. Zlý kráľ
5. Krajina úteku Svätej rodiny

Y	K	R	L	L	V	J	Ť	Ť	I	V	A	J	Z	E	D	S	Š
K	Ž	Ť	I	A	E	A	S	S	Y	I	Š	Š	M	K	I	P	Á
O	Ú	Ú	T	Č	M	J	Y	Z	E	A	U	U	Ľ	E	E	L	I
R	T	N	U	Á	N	Ý	N	R	E	V	D	O	U	R	Ť	N	M
A	E	K	R	T	Á	A	V	A	I	R	Z	B	D	Á	A	I	E
V	C	I	G	V	Ť	S	O	I	C	Č	I	E	I	N	V	Ť	R
D	H	N	I	Z	E	M	U	I	L	E	J	N	A	V	E	S	E
Ť	A	U	A	Ť	I	T	S	U	P	D	O	Á	Ú	I	N	S	J
K	P	O	V	T	S	N	E	Č	O	L	O	P	S	U	H	O	B
J	V	O	Č	M	S	E	E	P	E	V	O	V	T	D	Z	K	E
K	D	Í	Ľ	I	U	Á	O	P	O	R	T	M	A	E	O	L	T
A	R	Ť	L	O	S	Č	Z	P	R	V	V	C	F	R	R	A	L
N	S	I	R	E	V	T	E	K	L	Á	R	E	E	A	P	M	E
R	V	N	S	Á	N	N	I	N	Ž	A	V	A	N	D	J	S	H
E	E	R	A	T	C	I	Í	Ť	Í	D	K	O	Ž	Á	E	T	E
I	T	Á	L	É	U	H	E	C	H	C	C	Á	S	D	Ž	V	M
M	O	M	H	H	R	S	E	I	I	E	I	C	V	Ť	I	O	S
Z	H	Z	A	D	O	B	O	L	S	L	U	Č	K	A	Š	Ť	U

Obsah

6. január: Zjavenie Pána, slávnosť, prikázaný sviatok.....	2
8. január: Bl. Titus Zeman, kňaz a mučeník.....	3
17. január: sv. Anton, pustovník	4
21. január: sv. Agnesa Rímska, panna a mučenica	6
8. február: sv. Jozefína Bakhita, panna	7
10. február: sv. Školastika, panna	8
14. február: sv. Valentín z Terni, biskup.....	9
23. február: sv. Polykarp, biskup a mučeník	11
19. marec: Svätý Jozef, Ženích Panny Márie, slávnosť, neprikázaný sviatok.....	13
15. apríl: sv. Damián De Veuster, kňaz	14
17. apríl: sv. Katarína (Kateri) Tekakwitha, panna	15
24. apríl: Sv. Juraj, mučeník.....	16
25. apríl: sv. Marek, evanjelista	18
28. apríl: sv. Peter Chanel, kňaz a mučeník.....	19
29. apríl: sv. Katarína Sienská, panna a učiteľka Cirkvi, spolupatronka Európy.....	20
Panna Mária – Kráľovná mája	21
1. máj: sv. Jozef, robotník	22
3. máj: sv. Filip a Jakub, apoštoli.....	23
4. máj: sv. Florián, mučeník	24
6. máj: Sv. Dominik Sávio	25
13. máj: Bl. Imelda Lambertini, panna	26
13. máj: Panna Mária Fatimská.....	27
16. máj: sv. Ján Nepomucký, kňaz a mučeník	29
22. máj: sv. Rita z Cassie (Kaše), rehoľníčka.....	30
24. máj: Panna Mária - Pomocnica kresťanov	31
26. máj: sv. Filip Neri, kňaz.....	32
Juniáles so svätými.....	33
1. jún: sv. Justín, mučeník	34
3. jún: Karol Lwanga a spoločníci, mučeníci (Ugandskí mučeníci)	35
6. jún: sv. Norbert, biskup.....	36
13. jún: sv. Anton Paduánsky, kňaz a učiteľ Cirkvi	38
21. jún: sv. Alojz Gonzaga, rehoľník	39
24. jún: Narodenie sv. Jána Krstiteľa, slávnosť, neprikázaný sviatok.....	40
29. jún: sv. Peter a Pavol, apoštoli, slávnosť, prikázaný sviatok	42
3. júl: sv. Tomáš, apoštol.....	44

5. júl: sv. Cyril a Metod, slovanskí vierozvestovia, slávnosť, neprikázaný sviatok	45
11. júl: sv. Benedikt, opát, patrón Európy	47
12. júl: sv. Ľudovít (Louis) a Zélia Martinovci, manželia.....	49
25. júl: sv. Jakub, apoštol	50
26. júl: sv. Joachim a Anna, rodičia Panny Márie.....	51
8. august: sv. Dominik, kňaz Modlitba posv. ruženca	52
11. august: sv. Klára, panna	54
14. august: sv. Maximilán Mária Kolbe, kňaz a mučeník	55
18. august: sv. Helena, cisárovná.....	56
27. august: sv. Monika	57
28. august: sv. Augustín, biskup a učiteľ Cirkvi	57
5. september: sv. Terézia z Kalkaty, rehoľníčka	58
15. september: Panna Mária Sedembolestná, Patrónka Slovenska, slávnosť, neprikázaný sviatok	60
21. september: sv. Matúš, apoštol a evanjelista	62
23. september: sv. Pio z Pietrelčiny, rehoľník.....	63
25. september: bl. Vladislav z Gielňova, kňaz.....	64
26. september: sv. Kozma a Damián, mučeníci	65
30. september: sv. Hieronym, kňaz a učiteľ Cirkvi.....	66
1. október: sv. Terézia od Dieťaťa Ježiša, panna a učiteľka Cirkvi	68
4. október: sv. František z Assisi, rehoľník	70
5. október: sv. Faustína Kowalska, panna.....	71
11. október: sv. Ján XXIII., pápež.....	72
18. október: sv. Lukáš, evanjelista	74
22. október: sv. Ján Pavol II., pápež	75
28. október: sv. Šimon a Júda, apoštoli	76
1. november: Všetkých svätých, slávnosť, prikázaný sviatok	78
2. november: Všetkých verných zosnulých, spomienka	80
3. november: sv. Martin de Porres, rehoľník.....	81
11. november: sv. Martin z Tours, biskup.....	82
17. november: sv. Alžbeta Uhorská, rehoľníčka	84
21. november: Panna Mária Trnavská, sviatok.....	85
22. november: sv. Cecília, panna a mučenica	87
25. november: sv. Katarína Alexandrijská, panna a mučenica	89
30. november: sv. Ondrej, apoštol.....	90
3. december: sv. František Xaverský, kňaz.....	92
4. december: sv. Barbora, panna a mučenica.....	94

6. december: sv. Mikuláš z Myry, biskup	96
8. december: Nepoškvrnené počatie Panny Márie, slávnosť, prikázaný sviatok	98
9. december: sv. Ján Didak (Juan Diego).....	100
13. december: sv. Lucia, panna a mučenica	102
26. decembra – sviatok svätého Štefana, diakona a prvého mučeníka.....	103
27. decembra – sviatok sv. Jána, apoštola a evanjelistu.....	104
28. decembra – sviatok svätých Neviniatok, mučeníkov	105

Kalendárium svätých – pracovný zošit o svätcoch a sväticiach

<http://katecheza.marianky.sk/kalendarium-svatych/>

Autor:

sr. M. Faustína, FDC – Mgr. Mariana Začková

Lektorovali:

ICLic. ThDr. Miloš Kohútek, PhD.

ThLic. Vladislav Saniga

Neprešlo jazykovou korektúrou.

Zdroje:

1. Daniel Dian, Viliam Judák; Každý deň so svätými (podielová kniha r. 2007) - <http://www.nws.sk/ssv/podiel.php>
2. Liturgia hodín na posvätenie času - <https://lh.kbs.sk/>
3. Obrázky od Leonan Faro, Brazília - <http://www.amiguinhosdedeus.com/>
4. Internet – Google vyhľadávač.
5. <http://deti.vira.cz/>

Pre vnútornú potrebu:

Rímskokatolícka cirkev, Farnosť Najsvätejšej Trojice, Kláštorne nám. 2, MALACKY